

(66)

82
1

1218

सिद्धान्ततत्त्वविवेकः

व्यसक्तान्तरप्रणीतः

1 Siddhanta Tatwa Vivek

देदेनिर्दमदुर्निवारमदनप्रोत्पल्लुपंकेरुहहन्वाणां संहारसंहरप्रयधनुः किंपौरुषैर्मां प्रति ॥
 कंतासंगं गवियोगं ज्ञातुतः शुक्लज्वाप्रदं ध्वजः कुराणां मतमा रणेनाहवरोधमः प्रयुक्तो बुधैः ॥१॥
 स्तुतिमिदं वरितः श्लोकस्तवोतिरपंचमः ॥ अविस्मरंति पूर्वार्द्रः शकुनेषु प्रशस्यते ॥१॥ उभयमर्णधनं दानं चित्तयापनमो क्षमा
 खवाहृदिस्थया ॥ देवदग्धवसना सरस्वतीनास्यने बहिरुदेतिलज्जया ॥१॥ शुक्लादिनिधिवारक्षसंयोगोऽप्येवमेव
 स्त्रिभिः ॥ त्रिस्थस्तथाऽवारिषः स्त्रेस्त्वर्थं कः सर्वकामिकः ॥१॥ आदिमं भावसाने पुस्तकं तत्र भवेद्यदि ॥
 क्रमादुच्यंति यात्रायां दुःखदारिद्र्यमस्य वः ॥१॥ सप्तमं भाष्यं द्रुपदगण्यं पक्षारिनिधिवारपुक् ॥ नवां प्रस
 मरो वचो दीवरंगमनेहितं ॥३॥ ॥३॥ ॥१॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

82
1

अथ सिद्धान्ततत्त्वविवेकः ।

82
1

कृतकान्तरपुणीतः ।

82
1

82
1

911

श्रीमन्महागणपतये नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीभवानीशंकराय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॥
ब्रह्मांडोदरसंस्थितावनिजलाग्न्यूर्ध्वदुर्गग्रहक्षोर्ध्वस्थप्रवहंतगोलरचनासृष्टियथावत्
स्थिता ॥ कालेस्मिन् गहने व्योमि सततं यस्मादिदं तज्जयसाधनं उपासीत रामवयपरब्रह्मे
कतलं शुभं ॥ १ ॥ यदुत्पन्निलयो साया सृष्टियस्माद्ब्रह्मादीनां विष्णुः सोऽयं श्रीभू-
तः सनातनः ॥ २ ॥ ब्रह्मांडांतस्तमोहंता भगवान् रतेऽस्मां निधिः ॥ नाम्ना निरुद्धः कालास्मात्सृष्टि-
साधितेति च ॥ ३ ॥ मंडलांतरगोऽस्त्रं पुनानिपरिभ्रमन् ॥ जलगोलग्रहक्षणां भास्करः स-
र्वतोऽप्ययः ॥ ४ ॥ रास्त्रप्रवर्तकोऽप्यस्तत्यहैः कालबोधकः ॥ त्रयीमयः सर्ववंधोऽयत्येको-
वरस्थितः ॥ ५ ॥ केचित्प्रत्यक्षसूर्याभिजोयमिति यद्वलात् ॥ वदन्ति मूढा दस्याप्राप्तायां
दसत्प्रभवं ॥ ६ ॥ यथास्त्रबद्धानयनानुसारं ब्रह्मेदुर्गप्रभोऽपि चक्रः ॥ स्थंस्वचसिद्वांतम-
नल्पकोऽं गृहं सतांगोलविदां सुबोधं ॥ ७ ॥ अस्ति चाधमपरंपरयोऽहैर्नीशितं सदापि सौ-
रमतंततः ॥ तत्कृते रनवबोधतएवेहं किलोद्यमपुनातनवयैः ॥ ८ ॥ वस्तुतत्त्वमबुधैर्वस्वापै-
साकविरोधतः ॥ बहुभिर्बहुधा पूर्वसिद्धान्ताः सृष्टियावृताः ॥ ९ ॥ ~~अतः स~~ अतः स-
र्वस्य राचायं गुरुं श्रीमद्विवाकरं ॥ नत्वा नत्सीहजो कस्य मता श्रीकमलाकरः ॥ १० ॥ कतीतत्त्वविवेका-
१४ सज्जोऽवा सनावाह्ये करणग्रंथयुक्तिः ॥ सुसूक्तं व्यवहारार्थं स्वाचार्यं त्वप्रसिद्धये ॥ १४

श्रीगणेशाय नमः

1191

रूपं पूर्वस्वपं सवासनं ॥ सिद्धांतगोलविनूषे बरोति स्वधियोत्तमं ॥ ११ ॥ ब्राह्मं दिवं तथापि चंप्राजाप
त्यं गुरोस्तथा ॥ सौरं च सावनं चंद्रमाक्षं मिना निवैनव ॥ १२ ॥ भूतानां संतकालः कालो न्यः कलनात्म
कः ॥ सद्धिधा स्खलस्तद्धमत्वा न्मर्त्तस्मात्तत्संज्ञकः ॥ १३ ॥ मर्त्तः प्राणादिवस्त्रुद्यादिवश्चा मर्त्तसंज्ञ
कः ॥ घुरा भवते ते चैककला एवासवः स्मृताः ॥ १४ ॥ रवेर्दुर्गुर्वक्षरो ज्वार ॥ ज्वास कालो घसु म
तेः ॥ पलं षड्विः रव षड्विस्तैर्घटी तत्सष्टि संख्याया ॥ १५ ॥ दिनं तत्रिंशता मासो वर्षं द्वादशालि ज्वते ॥
इहं नाक्षत्रं मानं स्यात्प्रवृत्तानि लज्जामात्र ॥ १६ ॥ विमला नां कला षड्या तत्सष्ट्या भाग उच्यते ॥
तत्रिंशता भवेद्वा त्रिंशत्त गो द्वादशैव ते ॥ १७ ॥ इहं भूतं उले क्षे त्रे विभागा स्तादि दोदिताः ॥ पूर्व
भूमा दजा दीना तथा भातां च दस्य भात ॥ १८ ॥ भूचैकैव भोगा द्विधोः केचिदाक्षं वदं स भूमा संव
धाः सहस्र ॥ यदुक्तं भूतत्सावनारव्य भूमानं सदा गोल संख्या न शास्त्रोपयुक्तं ॥ १९ ॥ पश्चिम
भूमणा क्षीनां ग्रहाणां प्राक्कृते बुधैः ॥ उदयादुदयं यावत्सावनाहः प्रकीर्तितः ॥ २० ॥ भातां तत्राक्षसि
क्षः स्याद्ग्रहाणां सावनाहः ॥ तत्र सूर्यस्य भूतसंज्ञा दिनसंज्ञोपु दीरितः ॥ २१ ॥ भूमा तादमानं नु याव
त्स चंद्रो भवेत्संभूमा तसौर संज्ञो जमासः ॥ भूमा त्रवा मिति ध्यात्मकः रवाग्निभां शात्म वस्तदि
नारव्य भूतदूः स दोक्तः ॥ स्थिरक्षसावनाहस्त भूभूमस्त्रल भात्रसः ॥ उभेताक्ष षड्विघटिका

त्रम कृए वोक्त भामः ॥ २३ ॥ अ हो रा भंपितृणां तु चंद्रमासः पुरोदितः ॥ २४ ॥ वेभ्यो पभोगो रविव
 र्धन देवो ह ॥ २४ ॥ देवानां मसुराणां च कुरा नं च विपर्ययात् ॥ दिन रात्रौ संध्यां गवहू संख्य
 रात्रौ ॥ २५ ॥ दिव्यमासुरसं सं च वर्षं होयं गुरो रथ ॥ मध्ये कुरा शि भोगेन वर्षं सं वस राशि वै धा ॥ २६ ॥
 अनाघ नंत स वै रो म हा काले भ मंडले ॥ निरंतरं भूमय न स ग्रह गगन स्थित ॥ २७ ॥ कस्मिन् भयं च
 लं काले वक्तुं महं मिदं नाह ॥ राश्वत्तु मणा स्रस कृ परा वने भ मंडले ॥ २८ ॥ स्वाका राग ला चलिता
 ग्रहो ग्रहा तादयः स्युर्गुण पञ्चसर्वे ॥ नाद्राहु ये जा दि पुना स देव सृष्ट्या हु यं काल मुद्रा हरंति ॥ २९ ॥
 काले न ये नै ति पुनः स योग स सं सृष्टि कल्पं प्रवदंति सतः ॥ अनीं द्रय रै ग्रह पर्व काणां स दो दिना
 वे भगणः स्वरास्त्रे ॥ ३० ॥ माना निसौ रे द व सा वन क्षि प्वणि त द्वा युग पञ्चसर्वं ॥ संपूर्ण मुक्तं प श्री गार द मय
 रि सृति मेति काले न ये नै स दित स्व सृष्टिः ॥ ३१ ॥ तं सृष्टि कल्पं ग्रह गोल विज्ञा व दंति स्रक्ष्म ग्रह प
 सि ज्ये ॥ स सृष्टि कालः कर्म लो दु व स्य अ ने श त घ्रा धि न गा धि वधैः ॥ ४९४०० ॥ ३२ ॥ दिव्ये भ जे दु ह
 स मुद्र मा सं कल्प प्रमाणं सम पं व दंति ॥ आ स च कल्पं मु न यः स्व धर्मे सं कल्प का दो निय मे न
 योग्यं ३३ ॥ ३३ ॥ कल क्षण कल्पा रव्यः स काल स कल्प एव हि ॥ सृष्टि ब्रह्मा दि भे दे न भि भः स्व स्व
 फला स ये ॥ ३४ ॥ महा युग सहस्रेण कल्प स तु महा युगं चतु र्गुण मितं ता नि बतु लं पु पु गानि ३५ ॥

३

कं ४

संक्षिप्तसर्वयोगे

जनहेतोस्तेभिर्मिता देवतांशकाः॥ विधिना विंशस्त्वायेतद्दिनास्तु व्ययाः सदा॥ ॥ ब्राह्मणानामिदं
 प्रोक्तं तादृशाः कमलोद्भवाः॥ काले स्मिन्बहवो जाता भविष्यन्ति सनातने॥ ॥ आयुषोर्द्विगुणं तस्य वरं
 मानस्य चाग्रिमात्रं॥ कल्याणितः प्रमाणकं पूर्वरागस्त्रानुसारतः॥ ॥ आद्यपरुषपरंपरया श्री
 रंगलिवाहनरींद्रमुखेत्र॥ ब्रह्मराविधिमुखवादिदितास्तान् क्रमादथ वदामि फलार्थं॥ ॥
 रचायं भुवो मनुः स्वरोचिषश्चोत्तमस्तथा॥ तामसो रैवतस्तद्वज्राक्षयस्ते गतास्तुष्टा ॥ ॥
 वैवस्वतो मनुश्चायं सप्तमोऽस्य पुनः किल॥ इष्टं कालं देस्तु मनुवः षट् व्यतीता युगा निवै॥ ॥ १॥
 तानि तथा चादित्रयं तद्वत्कलैर्गताः॥ नंदाद्रींदुगुणाः ३१७ सौ राश्याश्चिह्नं राश्या नने॥ ॥
 सर्ववर्षमुते स्युः सौ राश्या विधिवत्क्रतः॥ गोद्रींदुगुणा विनंदाश्चिह्नं लनं देदु १८७ २८४७१ श्रीशारदाज
 ७८ संमिताः॥ ॥ रंगलिवाहनरावेन युतास्ते स्वाकृवर्षवदने न गतास्तुः॥ रवाश्च राश्या विरस
 रवाद्रिराशां कैः १७०६४००० स्तुष्टि वक्र विधि सौ रागता वैः॥ ॥ हीनिता इह चतेषु गणः स्य
 त्तेषु स्तुष्टि वदनाद्गुहसिद्धौ॥ येन सर्वचलनोक्तं पुनिहि स्तुष्टि काल इह नो विधिवत्क्रं॥
 यश्चिरो माणकतानि जनने ब्रह्मणो दिनमुखग्रहस्तुष्टेः॥ वैक्रमुक्तं मिदमाप्यविरोधा ३॥
 तं भुवुषत रम्यमिति जैः॥ ॥ वैदिलुधमेति रमेव मूलं ब्राह्मणं वदसीह ननु॥ अता

श्रीशारदाज

३॥

त्रिकैर्नामिदमेव पूर्वसंदृष्टते सर्वजनप्रसिद्धं॥ ॥ अत्र ननु त्रुटितं फलं कियेदं स्तुष्टि वर्षव
 च ननु विनैव॥ दृष्टते च न देवहि फलं संविधा परचयंति हि शास्त्रं॥ ॥ सूर्यादिदेवैर्मु
 निभिः स्वतंत्रैः शाकल्यमुख्यैर्गदितं हितस्य॥ विरोधतः श्रीकमलोद्भवोक्तिर्न स्यात्कथांचाद्व
 यतो वक्तुः सः॥ ॥ ब्रह्मा प्राह च नारदाय हिमं गुर्वहो न कायामलं मांडे व्यायवशिष्टं संशु
 मुनिः सूर्ये मिमाया ह यत्॥ प्रत्यक्षा गमयुक्ति रंगलिनादिदं शास्त्रं विहायान्यथा यत्कुर्वन्ति नरा
 धमास्तान् दसद्वेदोक्तिस्तुष्ट्या भ्रंशं॥ ॥ किंचात्र स्तुष्टौ द्वय एव चोक्तं ब्रह्मानस्तु यदधिग्र
 कथयितुं॥ भूकर्णिकामेकां तात्पर्या श्रीस्तुष्टौ तिदरे चिह्न एव यस्मात्॥ ॥ किंचाधमा
 साद्वदुसंमते तु स्य कालं थै काल्यमनं गृहीत्वा॥ मूलं प्रमाणं कथयंतिलोके शास्त्रस्य कीयं
 तु विचित्रमेतत्॥ ॥ स्तुष्ट्यर्थं कल्प्यते देन विधिस्तुष्ट्या दिक्कालयोः॥ ब्रह्मा कर्मन भेदं येन न्यतने
 कुतुहयः॥ ॥ पुनो युगे म हवीणिमित्या धुन्या धुना न कनः॥ कल्पः सौ के कए वास्ति ब्रह्मणो
 नाहि किंतु सः॥ ॥ अथ एवास्ति तत्कालं भेदाद्यस्मादतो धुना॥ ब्रह्मोक्तं च कुतुह्युक्तं फल
 थं ग्रहसंभवं॥ ॥ सिद्धं तंगणितज्ञानं दुष्टं स्वादयकालजं॥ अत्रोक्ति एव कल्प्यते हि धेनो द
 कथं तयोः॥ ॥ वस्तुतः कल्प्यते दोषिस्तिष्ठरस्तुष्टौ न विद्यते॥ अकल्प्य यद्यथा पूर्वं ज्ञाते तादिभ्य

२४ किलमध्यमार्कचिह्नं

संगुणः कथिततत्पुदिनैश्चा॥ भाजितः फलसमाभगणाद्यामध्यमारविमुखाः प्रभवन्ति॥ ॥
लंकाईरात्रौमिकैस्त्वमध्यस्वर्गभवेकद्युगणोद्गवास्ते॥ साध्यास्तुतास्तजनयः कलाद्याः
स्पुर्मध्यमामध्यस्वगप्रसिद्धौ॥ ॥ नंदेषवोकोतरणोः ५९।८ स्व नंदरोलाः शाराग्रिप्रमिता
विधोश्च॥ ७९०।३५ तदुच्चभुक्तिः षडित्वाध्ययः ६।४९ स्तत्यातस्परामाश्रित्वाविलोमाह
३।९९॥ ॥ रूपान्नयः षट्द्विप्रिताः कुजस्य ३९।२६ तथेषुसिद्धाश्चरदाहंतुंगे २४५।३२॥
गुरोः शाराः स्व ५।०९८ गुंतुंगकेस्पष्टं क्वानागमिताः ८६।८ शानेद्वे॥ ॥ सृष्ट्युल्लूककुवास्तवेदं
काराधिमासावमसंज्ञकाये॥ ॥ भक्त्याश्चनेन द्रुतसौ रवर्षैः सौ रवर्षे प्रभवन्ति सर्वे॥ ॥ निजे
वर्षे गुणिता मभीष्टवर्षे द्विवानीह भवन्ति तानि॥ ॥ स्वसौ रवर्षे यिकुवास्तरावे सप्तो द्रुताः शेषमि
तंदिनाद्यं॥ ॥ वारोक्तस्तत्रगतोपपत्त्या तदग्रिमश्चेति सुधीतिरूयं॥ अहर्गणं वर्षमुखात्सु
खाथं कृत्वा वदं सानयनं गृहाणं॥ ॥ अत्र मूढैः सौ रवर्षात् स्याहर्गणमुद्रमे॥ तत्र वारस्य
गणना कृता चाष्टपतेः सदा॥ ॥ इदमुक्तं तदा सौ रवर्षवक्रं यदा भवेत्॥ इष्टकाले यदैवावेद
ये स्पष्टपतेर्गतिः॥ ॥ विनैव निर्णयंति थं स देवाष्टपतेर्न सदा॥ प्रवृत्तस्यैव वारोक्तिस्तु है
येनाहतास्ति हि॥ ॥ अहर्गणो मध्यमसाधनेन कृतश्चलत्वात् स्फुटसावनस्य॥ तदुल्लूकवेदा
अयुक्ता सापतस्तत्रवर्त्तमानो न नो गतः॥ वारोस्तष्टपतेः किंतु स्वाष्टपाग्रिमतो गतः॥ ॥ ३४

श्रीरामदासपात्र

३ सुदैर्लक्षणैर्ये रयंता नि सर्वेषु प्रियुर्मधोऽब्जां दमा सेषु काले ॥ अतो रयं लयः सर्व बां प्रेक्षणी लं न जानंति सदा यना याम मूल्याः ॥ १ ॥
इदानीं तनाथं निशास्त्रं प्रवृत्तं न सलकार्तिकादि त्रयोऽयं तदुक्तं ॥ सुयुक्तानमुक्त्युक्तिरप्यत्रोक्ते भवेत्कार्यवयस्य पादविस्तृता ॥ १ ॥

कु... संभार... तदंतरं यद... ते रवि गल स जो मताः ॥ २

३४ तग

४४

५

२७

२८

३५

तमनोशुगतिवत्काकेवलगपुननक... सावन स्वाहो रात्रा सवो त एव मगवराश्री स केलाः
स्वसिद्धेते अतोय दनुपातादेकसाव नागर्गनाक्षत्रे तु केवलगतिकलाविक चरुकेतुल्या...
सावन एके नवमः सपाताग... काले अतिमध्याह्ने विहयद प्रतिदिन जगति बलननस पाते स्याते...
नाक्षत्रकाले एव... एवेति स्वकाले यावतः सावनामध्यागतिचले नादुप...
कमभ्रमा... अथ तत्र सपातागतो मध्याह्ने विषदीकाले स्यात्तर्हि तदुपनका लक्ष्मि त्रयाणीयगे...
वासावैनाक्षत्रे साव नाहर्गणे अ वास्तवै तु अहर्गणतुल्या मभ्रमाः केवलमध्याह्ने भगणसंख्या कभ्रमाः केवलमध्याह्ने क
लातुल्यासवश्चतित्रयाणो योगरूपे योहि साव नीमध्याह्ने एणवा साव नाक्षत्रे विलक्षणैः सिद्धः स तु निरसमध्याह्ने दण
कालिके वास्तव इत्युच्यते अ वास्तवै रेके रूपे नक्षत्रे मध्याह्ने सावनमाना स्यः सिद्धः स तु न दुदय कालेनेत्य वास्तव उ
च्यते अथा नानुपातस्य नियते कविप्रयत्नप्रकृतेनु पातसिद्धाहर्गणो मध्याह्ने सावनमानेः सिद्धः इत्य वास्तव एव
ज्ञेयः वास्तवो र्थे तदर्थं तरदानमार्थे विरोधप्रावश्यकमिति बत अत्राच्यते त्वदभिमत अ वास्तव वास्तवी तरफो
दयोतरदानेन तद्दिनेन वा नाहर्कथं विदध्यास्तव न सिद्धिः तथाहि पूर्वाह्ने वास्तवै नाक्षत्रं रवी उ त पा त्वं अहर्ग
णसं भगणसं मध्याह्ने काले स्यात्तु अ वास्तवै तु अहर्गणान्वे भगणके मध्याह्ने कला अनवास्तवस्य अवास्त
वेन साकं मतेर सप्तविंशत्ययनी कालेति ध्यादिषु घटी मल्ले दृष्टे किंचिन्नादिर्वैद्योतर स्यात् मुजाल म तावु पायिनी

१४ निरयनवधादकवलगतिकसिद्धिकवक्रकलासुरूपसोक्तमध्यमानेने वसाव नाहर्गणसख्या सभ्रतो निरेक... सायनाकं कलातुल्या सुवशा स्योक्तिदुष्टमुद्र...

मेतत्त्वानिर्वाच्यमंतरं स्यादिति महद्वैषम्यं वास्तवा वास्तवयोवा सावभिनेनं यत्किंचिदुदयांतरं कल्प्यते न तद्वे न कथं विदध्या
स्तवहर्गणसिद्धिः स्वार्थविक्रूपक्षेत्रसु गलु ये सौराये चो प्रायेव सावना सातु च दार्कयोः कतिरने स्वस्वगत्या चलना देवोप
पनाः यथांशभोगा सौरगतिकलाभोगा सावनी चो दंतयो द्वादशभागीतरेणति पदस्योपामनुपातेनानयनैवस्तव
नेवेष्टकालेनेयं परं नतु थानाक्षत्रे तस्याहाराज कृत्तगत्या चलनादिष्टकाले तदनुपातान हेत्या नतद्वा रूवं गोलवा
स्तवरीयातदसिद्धेश्च सौरादधिमासद्वारातिथ्येते चो दस्ततो वमद्वारा सावनासिध्यते ततो वमशेषसैव धात्रु मि
रक्षसि तिजेवध्याह्ने दयकालिकाः सावनाः कलासु तुवा साव एव स्फुल्लोप्रसक्तः गत्काले तदनुपातागतं नाक्षत्रं कवा
सावमध्यनुपाते न सौरवीव सावनसंख्या नयनाथं तदनुपाते परं नहि... सावनाहर्गणे नतथा ची द्राः सौरा अ पि
अतोयः सधिसौरचांद्रादिति सावमध्याह्निरसमध्याह्ने दयकालिक साधितो हर्गणः स तु न प्रतिज निरस कालो प ल
क्षितनिरसमध्याह्ने दयकालसैव धेनापि सिद्धो वास्तव एव नहि सा स्य वास्तव मध्याह्ने सावने न अत्रयः साधितो हर्गणः
सतदयकाले निरवयवाद्यतं कथं दस्य अ वास्तवै तु मध्याह्ने भुक्ता अस वद्व्यादिता दंतरमित्ये तयं चानीतो दयां तरदानो
दयैस्तु राहर्गण सदीत्या सावयकः सिद्धति कथं तस्य वास्तव इत्येव सैव मध्याह्ने मउच्यते तदुदयासंस्तमतेतदुदयादु
दये रविकथं वारगणनया वारप्रवृत्तिः स्यात् अथयो स वास्तवै कमा नादुच्यते नतप्य नाणतस्तु दयां तरमापि सतास

१४ किं सौरवधीदोरविः शस्योदयांतरदानादयं संगच्छते किं कलायां मध्यागतिजम
ध्यामासलोतरस्य ह फलवासनयासि संस्कृतातः सतुकथं विदधिनत भूते ४
१४ अतोयमध्यवधेय मध्यामानासतुल्यायत्रवास्तवो सवस्तत्रतदनुपाते न सावनामभ्रमा
स्तनमुद्रमासत्रकाले ४
६४ स्वांतीर्गता शुद्ध नाक्षत्रसंवेधादयम यवास्तवः सावनाहर्गणः
अन्यथैकका लिकयोः सदसना क्षत्रयोर्भेदे पितसंवेधाभातदे
कस्याविरुद्धसदसदेकथ नानोचित्यसंगः ४६
२४ अहो निरवयवो हितदहर्गणसकथं सदैव दयासंन काले स्वीक्रियते ४

२५ यो मध्यमत्वावलिता निरुद्धो दयादयस्य निरुद्धो ॥ अथ कृत्वा सोमप्रवयदिक स्यात्तस्य तो नो द्यमर्षिषु ॥ ५

२५२५
 हिं च अघतनश्चस्तनयोर्ध्यामोर्कयो रसी स्तुतनोरंतरं मध्यमगति कलाः संस्कृतयोर्नैति महा विरोधस्तदुदयीतरदा
 नातः अतः कृताहर्गणो मध्यमसावनात्रे लुदयांतर संस्कृतेणं अयुक्तमिति प्रतिभाति आर्षा तु गैश्च अत्रे द
 गोलतत्त्वार्थज्ञेयं ध्यास्त्वुद्रानिपुणो विभावनी ये एते न वदन्तु स्वि ते रनव बोधा दर्हगणे अ वा साव ल आत्या
 स्वज्ञानो कथं कुगर्व प्रौढ्यामंद प्रतारणाद्वा रा न्य या कर्तुं प्रवृत्तै ना स्मरन्वा ये रेव बला सवदे नै मता विकटः स ह्यल
 वा सना नि सार बहि न्तः स्व कल्पितो धर्म इदं कांतर बा सना विचारः प्रवर्ति तस्म तसा द्विधा सतो न्ये ना ममात्रा मिमा
 निभिर्बहुभिः स्वीकृते पार्थ शिष्टे रिदना तनै शुद्धमर्ग प्रवृत्ते कथं विदमि नादरणीय इति कते जगा द्वि रो धे न

५४ मादुंतु नीवोवकवृत्तैर्द्वैतधोरविसृज्य लनाद्वृत्ते ॥ नागेदिनवर्षमिनस्य भाशे ३६० मध्ये कभुत्तया कुदिनं वदति ॥
~~कभुत्तये~~ ये वास्तवे ककुदिनांतरगः स्वस्वष्टैर्कभुत्तमः सविदमध्यगते स्तनालः ॥ बुद्धोस्ति सद्भाषितवासनयाथ नैस्त
 ज्ञातो ~~स्वस्व~~ हि मध्यमरविः स्वगते समानः ॥ ॥ कालोगते गतिसमं चलनं विना नो गयेव मेव वदेनावलनादिहातः ॥
 मध्यमैव लगतेश्चलनं सदेकसद्रुदिने स्ति हिरयेरुदयतिरान्न ॥ ॥ ३४ स्वात्मन्येव सद्यस्त्योतद्वशादयं सिद्धे इति
 प्रकृत्य ॥ मिथ्येव खेटतरमामनंति प्रायोत्रगोलं न विदति ते ज्ञाः ॥ ॥ ४५

शोधोपसंहारमां कष्टे प्रथमपंक्तौ फलेनेत्यस्याग्रे लेशवः

लेकोदये सुन कृतं तदप्येव तेन रतश्चरमस्य कंचामध्याकं सुकृतं असौ निरक्षये ये च मध्याकं कला समा नाः ॥ ॥
तदं तरेयत्सु रमय यो साधुपि उवाः स्याद्विरंगतिर्न ॥ न केचु रात्रा सुमिरा तलि पाहीनाः ग्रहाश्च दसवो धिकाः सुः ॥ ॥
तदन्यथा द्वाभ्यां निजोदये श्रेष्ठं सुखं विहितं दर्शनी ॥ कतं यथा स्याच्चरकर्मिभ्यश्चर्म ग्रहाणां मुदयांतरा स्थितिः ॥
इत्येतिरेमणौ कौटिल्ये यज्ञोदयांतरं तद्वसनो निराकर्तुमुद्यतो स्मि विदोवर ॥ ॥ सप्त्यो रौद्रो तिना डी वृत्तं पात रूपः स्थि
रमेषादिः स्थिराश्चिनी नक्षत्रादिश्चास्ति अनंतरं स्प प्रवह पश्चिम गमो गान विधुवारण्य स्वाहेति वृत्ते क प्रमा डु म ४ स्या तं तदं
वसर्वश्रीति वृत्ते प्रदेशानां मसी ज्ञा कानां मपि स्व स्वा होरात्र वृत्ते क प्रमा त्स ए वे को म भ्रमः स्व स्वा होरात्र वृत्तचक्र फलाक प १ १ १
सुमिरा स्थि अथ यदै को भस्य भ्रम सदा मध्याकं विहचले श्रीति वृत्ते स्वमेषादे प्राक्चलिते किंचिन्मृत मध्याकं गतिकलमिति
रक्षस्ति तिजेन तलु न तदधः किंचिन्मृत गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न काले तीति रितमस्ति यदा तु तद्विह म सण गतिकलमिति स्थिति
तं तदा तदुत्तरं नक्षत्रेण न तदधः किंचिन्मृत गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न काले तीति रितमस्ति यदा तु तद्विह म सण गतिकलमिति स्थिति
मध्याकं विह निरक्षस्ति तिजेन तलु न तदधः किंचिन्मृत गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न काले तीति रितमस्ति यदा तु तद्विह म सण गतिकलमिति स्थिति
मध्याकं गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न तदधः किंचिन्मृत गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न काले तीति रितमस्ति यदा तु तद्विह म सण गतिकलमिति स्थिति
मध्याकं गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न तदधः किंचिन्मृत गतिकलोत्तरं नक्षत्रेण न काले तीति रितमस्ति यदा तु तद्विह म सण गतिकलमिति स्थिति

३४ उद्यानति कलावलनेनैव पुनस्तदुदयकालस्य सावनदिवसत्वेनांगीकातः अक्षोदयाद्यैस्सुभिर्नक्तैर्ब्रह्मिध्यमत्वात् नालेन सदैव ॥
तैरेव नूनं प्रवहानिलेन सनीयते यश्च कुजे क्लृप्तः ॥ ४४ ॥

प्रयुतघ्रावरीवर्तियस्यवक्षारवकक्षिका॥यस्यांतःसर्वदारश्मिप्रसारोस्तिरवेधुवं॥॥नदंतः
 प्रवहाकाशवायुगोलोध्रुवाभ्ययात्॥पश्चिमातिमुखंराश्वद्रुमस्याधैकिकेनसः॥॥दिनेन
 तौध्रुवावन्नेयाम्योत्तरगतौस्थितौ॥दिक्स्थानरूपौसततंभगवच्छक्तिनःस्थितौ॥॥ध्रुवस्था
 नाचुनक्षोलेवत्तंयत्तरवांकुर्भागकैः॥विषुवमंडलंतस्याततःस्वस्वायमांशकैः॥॥अहो
 रात्रारव्यवहानिध्रुवमध्याद्ववंतिहि॥सोम्यध्रुवात्तुदंबस्यस्थानंयाम्येहिनांशकैः॥॥या
 म्यध्रुवात्तुदंबस्यस्थानंसोम्येहिनांशकैः॥एवंश्रुमान्मिथःषड्भूतारितौतौकदंबकौ॥॥सो
 म्ययाम्योनुतमध्यातक्षोलेप्रवहातिधे॥मंडलंखांकुभागेयन्निस्तिरंक्रांतिमंडलं॥॥
 विषुवक्रांतिवत्तैक्यात्स्थिराद्वादराशायः॥मेघादयस्तथाभानिभ्रम्यनानिस्थिराणिच॥॥
 सप्तविंशतिसंख्यानिप्राश्रुमाक्रांतिमंडले॥तक्षोलेदरगोलेतुसंलग्नोऽहोगोलकः॥॥
 भगोलारव्यःस्थूलस्तक्ष्माण्यसंख्यानीहभानिच॥तस्मिन्नतिष्ठतिगोलेयंकदंबाभ्यांचलोमि
 रा॥॥सप्तविंशतिभागैस्तुपञ्चात्प्राकृत्स्थितःश्रुमात्॥कदंबमध्यातक्षोलेवत्तंयत्तरवां
 कभाकंगकैः॥॥नमुख्यंक्रांतिवत्तंस्याद्गोलचलनाच्चलं॥समाद्वादराभागाश्रित
 स्पद्वादराशायः॥॥मेघादयस्तथातुल्याःसप्तविंशतिभागकाः॥अश्विनादीनिभानिमुः

फलार्थप्रदं कर्मालिङ्गं ॥ अश्विनादिरयं चात्र रेव संत इ नोदिषः ॥ भगणां नो हि विज्ञेयः स्थिर
 पौष्ठां न गे नो हि ॥ कंदं वचलितो गोलो भव कंतारनाम्रयं ॥ प्रवहा निलव द्रु सतु ध्रुवमध्य
 वरो न तत्तु ॥ भ्रमती सा रायो र्कस्या न्यभा सीक सतं वलात् ॥ नाशिता स्यो क्तयो मूढै र्यथा
 र्था काशा गोलके ॥ सृष्ट्या दौ विषु बहु ते मे षा दिः क्रांति वृत्तिगः ॥ भगोल चलना क्रांति व
 तस्य चलना दयं ॥ अवश्यं च स भागे स्त पश्चात् प्राक् चलति क्रमात् ॥ एवं भगोल के व
 तं कंदं वा द्यज्जि नो राक्षे ॥ ध्रुव वृत्तं तु तद्देयं भगोल चलना च्चलं ॥ अथ न द्रु तं गं यथा
 द्रु वे द्रु स्य वलि भ्रमात् ॥ ध्रुव स्थाना स्थितं तनु द्रु व सं स्थि स्य काल जं ॥ चलो रा भा वना श्री सारदा जयति
 ने तु यद्द्रु ध्रुव गतं ततः ॥ इदानीं चलितं तद्द्रु चलां रौः स्ववलो विल ॥ पूर्व रा भौ तु न घत्र प्र
 त्पक्षं द्रु पते थतत् ॥ पररा भौ नत च स्थं द्रु पते भ्रमतो धलात् ॥ ध्रुवता रा स्थि रा ग्रंथे
 मयं ते ते कु बुद्धयः ॥ सा कं ते स्त विवा दो पिस तां मूढ त्व मे वा हि ॥ ध्रुव स्थान स्थितं यथा त्व
 दं व भ्रमणे न क्षं ॥ तत्तत्त्व मध्य गं मे रो नि रक्षे ग भ भ्रु जं ॥ इत्यस्मि सौ ररा स्त्रोक्तिः स
 देव स्थूल सृष्टि भं ॥ ध्रुव सं कल्प पि ता धाः प्रवदं स पुना स्थिरं ॥ एवमु क्तो भगोलो यं तद्रो लां त
 रगा म्रये ॥ ग्रहाणां गोलकाः सप्त तान न्या म्रव दाम्य हं ॥ स्व स्व रौ ध्या र्थ्य मां दा र्थ्य वि पा ता र्थ्य

भपा ~~तजा~~ ॥ परो उपर नी चारुप गोलाः स्पृष्ट क्रियोचिताः ॥ तत्सर्वं मावेद स वै गो लो लो सि य
~~त~~ महा ॥ ॥ तत दुधं तन म्ना यः कथं चि भग हो भवेत् ॥ एव माका रागोला स्ते पव नाख्या ग्रहो दुवाः
 ॥ ॥ अथो धः क्रम नो ज्ञेयाः रा ने म्ना द्रा वधि स्थिताः ॥ आदौ रा नि गु रू स्त स्मा ते नौ भौ मस्त नो रा विः ॥
 ततः शु क्रो बु धस्त स्मा ते त इ दु रिति स्पृष्टं ॥ द्वयो र्द्वयो रंतरे तु सि द्ध वि धा धरा दिताः ॥ ॥ भा का रा
 गोला स्ति पृ ति त्वे रू पां गा म्ना याः स दा ॥ सर्व त्र लग्न गो ले पु र्ध्व गः स्व बल ना दुवं ॥ ॥ अध स्त च
 ल यत्पे व म ध स्तः सो र्ध्व गं न हि ॥ स्व ग सा च लित स्पा यः स्थित स्पा प्पु र्ध्व त द्रु ते ॥ ॥ व रा त्स च ल न
 ते स्त च वि रु द्ध ग ति द्रु यं ॥ स्व ग सा च लित स्त पे व म ध स्त स्त व धं च न ॥ ॥ ना ध स्त ग ति त स्त स्त च ल
 नं त्व न्य रो ध तः ॥ भ गो लां त र तो धो ध स्तं ल ग्ना ए व ते रिव लाः ॥ ॥ ज्ञेयाः व दं व सं वं धा द्ग गो ले च लि
 ते स ति ॥ च लि ता स्ते पि खे टा नां गो ला स्पृ स्त द्वा रा त था ॥ ॥ पर स्त रं त दा का रा स्ते सं व धा द ध चें दु तः ॥
 सं ल ग्न ए व व ह्रे स्त गो लो व्य क्त स्त धः स्थितः ॥ ॥ भ मि नि ग त व ह्रे स्त यो र्ध्व ग म ना व धि ॥ गो लो र्ध्व
 व हि गो ला ख्य स्त द्ध र्ध्व सो न लो न हि ॥ ॥ ए वं हि क ल बो धा र्थं गो लाः स म ग्र हो दु वाः ॥ गो लो र्ध्व मो भ
 गो ला ख्यो न व मः प्र व हा लि धः ॥ ॥ प्र व हा द ग्नि प यं तं प व ना ख्या ब रो दु वाः ॥ गो ला ख्य ए न रा
 स्त द्दृ टा रू प वि व र्जिताः ॥ ॥ य था वि रू पो भ वा यु स्त धे दोः प्र व हां त जाः ॥ वि रू पा नि र्म ला का रा अ

३५ व ह्रे र्ध्व रे म ह ले को ज न स्त स्मा त त स्त पः ॥ त ह् र्ध्व मि द्ध यः सत्यः स ति ते वै स न त ना ॥ ॥
 पु र्व वि ना न्या न खि ला न ध स्त न ती रा रा त था प्र व हः प रा रा ॥ प्र वा ल य त्पे भ गो लो पि त था ति रा रा स्व प रां व
 र स्त ना ॥ ॥ स र्वा न ध स्त ना न यां गु ग त्या त द्ध गो ला न त था स्व रा रा ॥ ते के व लं स्वां व र ग म्ना र्थ म न्यां व र स्त
 भ म रा ग य न स्तुः ॥ ॥ x

९
ति ४

पिस्पुः पवनाभिधाः ॥ विरलाः विरलांगौ तावने नैव गतिभ्रमौ ॥ पवनौ येनिला काशाः प्रोक्तम्भ-
वरेतेराः ॥ ॥ जाल्यासिनाम्भते सर्वे भूतोस्वस्थानगाभ्रलाः ॥ स्वगसापरगसाचभ्रमं सौष्ठविले
पि ॥ ॥ दृग्भ्रमिरणानां तु नावरोधकं च ॥ रवेरासनाभ्रिणास्तत्प्रभाकोमहा-रतनः ॥ ॥ द
रे-या-भ्र-इ-हे-य-स्तारतम्या-क-रो-द्व-वः ॥ एवं भगोलावधिब्रह्मात्रका-रा-स्तनो-न-सः ॥ ॥ ब्रह्मांड-गा-ध-का-
र-र-गो-लाः-सर्वे-ध-ने-पु-च ॥ भ-गो-ला-त-त-मो-न-पु-भ-वे-य-च-न-द-ध-गं ॥ ॥ यथा-स्थि-त-स्व-नः-इ-या-म-म-
स-म-ध-क-रा-न्वि-तं ॥ नी-ल-सं-द-प-ने-त्र-स-म-ए-वा-बर-स्थि-तं ॥ ॥ मो-ने-नी-ल-न-भ-इ-त-प्र-ती-ति-रि-ह-स-भ-
मः ॥ सं-म-ता-लु-ग-गो-ला-ये-ब्र-ह्मा-ंड-द-ग्नि-गो-ल-कं ॥ ॥ के-द्रं-ते-षा-मे-क-मे-व-स-र्व-के-द्रं-त-दु-च्य-ते ॥ त-त्के-द्रं-
तो-य-स्प-के-द्रं-भि-भ-म-स्ति-स-ए-व-हि-मौ ॥ ॥ ज-ल-गो-लो-म-हा-र-स्व-छ-त-रो-हे-यो-म-हा-र्ण-वः ॥ य-ं-वि-सो-ध-वं-स-वा-
क-स्मि-क-रा-ग-ए-ति-चां-ब-रं ॥ ॥ य-था-य-था-भ-म-स-त्फ-यं-र-वे-भ्रा-यं-त-था-त-था ॥ ज-लो-र्ण-वो-पि-स-त-तं-भ्र-म-ती-थं
व-दं-ति-हि ॥ ॥ मृ-द-व-रि-म-भिला-का-रा-पिंडो-यं-पां-च-भौ-ति-कः ॥ क-पि-भ-प्र-ल-व-द-तः-सर्व-के-द्रे-वि-ला-
म्र-यः ॥ ॥ स्थि-रः-प-रे-रा-रा-स्यै-व-सर्व-गो-ल-द-धः-स्थि-तः ॥ म-थे-सं-मं-ता-दं-ड-स्व-भ-गो-लो-यो-म-ति-पु-ति ॥
वि-भ्रा-णः-प-र-मां-रा-क्ति-ब्र-ह्म-णो-ध-रा-णा-मि-कं ॥ ना-या-धा-रो-ध-म-र-त्त-स्य-धा-रो-ध-त-स्य-च ॥ ॥ अ-
य-स्त-तो-य-ए-वे-भ-म-न-व-स्था-भ-या-ल्लि-ल ॥ अं-ते-ग-ला-च-मा-रा-क्तिः-क-ल्पा-व-र-प-स-दे-व-सा ॥ ॥ आ-द-

लो के ६
श्री गारदा ज ०

१५

× तत् ×

वैव प्रकल्पेन शक्तिर्लाघवतो भुवि ॥ गुरुत्वात् सतनं भूमेर्मयं ते ते कुबुद्धयः ॥ अथोचः भूमतेवौ
द्वाः क्षिप्रं यत्तु गुरुत्वे भयत् ॥ भूमिं यातीति दृष्ट्वापि प्रवदंत्यन्यथा यतः ॥ कुतः कुतः कुतः कुतः
यत्तं भूमेः समावरे ॥ अचलेयं सदा विभवं भूराष्ट्रधिरनंतजा ॥ यथायथोक्तं यदि शंकरः स्व
स्थानतः किल ॥ याति भूमौ क्व वंचो च परपत्नी हतधा तथा ॥ वस्तुल्लुप्यनुनिगतिं तद्वै तेन कुगो
लके ॥ अल्पकालायतया लोकाः स्वस्थानास्तवतो दिशः ॥ परंपतिवत्तामप्येनां च भ्रातृणां वस्तुधरा ॥
जलादूर्ध्वं जलं तत्र कुप्यं तद्वै मेव हि ॥ उदितं विबुधैः सत्यं वा वनंतं अतः मत्तं ॥ जलाणविसृष्टगोल
स्ति महानल्पस्ततश्च सः ॥ भूगोलो जलमयो स्ति जला बद्धि रपि स्थितः ॥ तत्राधिको जलान्तःस्थो ब
हिः स्वल्पो स्ति गोलवित् ॥ जलाणविसृष्टमणा धृष्टिस्तज्जलान्तरे ॥ यज्जलान्तःस्थितं तत्तु बहिः
स्याद्भूमि र्वंतं ॥ जलादूर्ध्वं मूर्ध्नि कुप्यं यदा स्यात्तदा भूमि पिंडो बुधोर्ध्वगोल्बः ॥ अथ स्थोधि
कश्चेति युक्त्येदमुक्तं सतया वनं चापि देवर्षिभिर्न ॥ भूगताब्धिजलं क्षारं लवणार्णवसंज्ञकं ॥ त
द्देलावल्यस्थानां समंताद्यत्र कुत्रचित् ॥ क्वौचमन एवात्र दृश्यते न समं किल ॥ निरक्षरं च तत्र
रगतानां तत्समस्थितः ॥ इदानीं तद्विसंवादादावेकं स्तिष्ठनं हितम् ॥ भूम्यंतरपुटाः सप्तभागा
स्तु सप्तभागाः ॥ दिव्यो घटिश्च तोपेता दम्पाः पाताल भूमयः ॥ अनेकैरक्षरैश्च योजां ब्रूत दमय

मदिः॥ ॥ भूगोलमध्यगोभूमेरुभयत्राविनिर्गतः॥ उपरिष्ठास्थितास्तत्रकेन्द्राद्यामर्षयः॥ ॥
 अथस्थादसुरास्तद्विपंतोऽन्यमाश्रिताः॥ भूमौमेरोर्नक्षत्रैर्निर्वातिभ्रमंडलं॥ ॥ तत्र
 लंकांतुभूमध्येप्रकल्प्यभूतनःसदा॥ प्राच्यानुयमकोटिःस्यात्पश्चिमेरोमकाशियं॥ ॥ अथःशि
 द्धपुरंसौम्येसुमेरुर्गाम्यगोपरः॥ भूवत्तपादविवराण्येवंस्था नाभिषट्सदा॥ ॥ उपर्यात्मानम
 न्योऽयं कल्पयंसेषुसर्वदा॥ समस्तत्रस्थितायस्था देवं सर्वत्रभूवत्तौ॥ ॥ मन्वंतेखेयनोगोल
 स्तस्यकोऽर्धं चोपयः॥ मेरुद्वयस्थानरेखावत्संयच्चस्वदेरागं॥ ॥ तद्व्याप्त्योत्तरं देवं स्वदेरा
 स्थं च नक्षत्रात्॥ सुषियाप्राकृषरेहैयैतिभंदेराविभागतः॥ व्यधोत्तरैतुसर्वेषां सुमेरुः सौम्यादि
 व्यधः॥ याम्येपेवं परोमेरुः कुसंज्ञोयाम्यदिः पुरः॥ ॥ लंकाप्रामुदयोर्कस्ययमकोट्यात्तदाभ
 वेत्॥ दिनाईमस्तकालस्तस्मिन्पुयंतिदाभवेत्॥ ॥ दाम्यद्विरोमकेचेष्टं व्यधदेरोसदैववि
 एवं निरक्षदेरोपुयतः प्राच्यानुयद्वेत्॥ ॥ ततस्तत्रप्रतीच्यास्यात्रयतंगोलविद्वत्॥ भूवत्तन
 यभागेतुज्जय्याः प्राकृषदाभवेत्॥ ॥ यमकोटिस्तनः पश्चाद्वंती नैव विंतुसा॥ लंकेवपश्चि
 मेचैवं व्यधादयत्रदृश्यते॥ ॥ अथाऽभगोलपरिधेरुनिं व्यासावबोधितः॥ परिधिज्ञानतमे
 वं व्यासज्ञानं फलंतथा॥ ॥ गणिताद्व्यहंस्तभूमस्तस्यसिद्धांतसंमतं॥ यन्मानतः परिधिने

भीमशारदाजय

व्यासेहातेततः किल ॥ न हायनेतसरिधिप्रैवंपरिधिबोधितः ॥ नैवविज्ञायतेव्यासः स्तम्भानेनकथं
 चेन ॥ सुस्तुस्मरीतितः प्राज्ञैरवर्गपदवद्भुवं ॥ अतः कृपातुनात्रश्रीसर्वेणैवायथाकृतं ॥ व्या
 सवर्गद्विशगुणासुदंभपरिधिभवेत् ॥ व्यासः स्यात्परिधेर्वर्गद्विभक्तात्रपदं लिह ॥ रुद्रास्तव्या
 सदलोभेवतेव्यासोऽक्रमज्यावर्गः क्रमज्या ॥ यान्तसमोयंपरिधिस्तुस्तुस्मो व्यासैकभानादरा
 मलरूपः ॥ दिक्संगुणाव्यासकृतिर्ययोस्याद्वातस्तयोयेगिदलोभवेत् ॥ तदल्पतुल्योऽक्रम
 मसिंजनीचदवाक्रमज्यामितरेरिवकाया ॥ स्यात्तत्समोवापरिधिस्तुनेकोऽक्रमज्याप्यत्र
 साएव बोध्यः ॥ अनेकतद्वत्तवशाद्दुधैर्देस्तदेकघातोऽथपदप्रसिद्धा ॥ समश्नुतेस्तुल्यचतुर्भु
 जस्यक्षेत्रस्ययस्यास्तपूलंरवचंद्राः ॥ तद्वाहुरेखासमएवरूपव्यासेतिस्तुभ्रः परिधिर्मदिष्टः ॥
 व्यासस्यवर्गवर्गत्रिपंचादष्टभाजितात् ॥ पदंक्षेत्रपूलंक्षेत्रंफलाद्यासोविलोमतः ॥ अ
 थवापरिधेर्वर्गवर्गत्रिपंचादष्टभाजितात् ॥ पदंक्षेत्रपूलंक्षेत्रंफलाद्यासोविलोमतः ॥ अ
 पदंरेखात्मकंकासंवास्तवंयंत्रांतरात् ॥ पदस्यानयनंस्वेष्टंनर्हितद्राणिनात्कुरु ॥ रामानवा
 व्यव्ययोर्का ॥ १४॥ १२॥ दशनांमूलमुच्यते ॥ रूपव्यासेनुपरिधिर्दशमलमितः सतु ॥ इष्ट
 व्यासेनगुणितः स्वेष्टव्यासेप्रजायते ॥ मूलंयसमाव्यपस्तुर्दशमाराभाः फलंभवत् ॥ रूपव्या
 सपरिधिस्तुल्यगुणितंविभागान्कृत्वाहर्भात्करीयेर्विलेख्यं ॥ तत्रानेद्यव्यासस्तत्रप्रमाणंरतंत्यत्काशेषकंयत्र
 तत्र ॥ किंविन्मूनेः साहनागैर्विभागेर्का ॥ २॥ ४५॥ ३६॥ नतः सम्यक् भास्वरोक्तप्रकारः ॥ व्यासाद्वत्स्योदितः
 सम्यक् भास्वरोक्तप्रकारः ॥ व्यासाद्वत्स्योदितः
 रेख्यलत्वदृष्ट्या ॥ बद्धतिशिववित्तत्रोक्तंरहसमापनादिह ॥ शुद्धसौरप्रतीत्यर्थंकरुतन्मृगभजनं ॥ ४५

दि

११

से विजया सवर्ग प्रसूत इवेत् ॥ प्रसूय रा मे षवः ॥ प्रसूय य मा वे दे ष वो ह ताः ॥ ॥ आ से न न कृ ति व न
 फल मे व म ने व धा ॥ क थं चि त्रि य न व्या से परि धि र्नि य तो न हि ॥ ॥ यो ज ना नि रा त म षो न त व्या सो षु गु
 णा नि तु १६०० ॥ नं दे षु खे षु ५०५८ स्त्रा वा ग्रु मे २० ॥ परि धि र्नि वेत् ॥ ॥ या म्यो न रं स्वे दे री स्वं नि र
 क्षा नि ध मं ड ले ॥ व त्तं य त्र धि ल ग्नं स्पा नि र क्षा स्त स्य त त्स्फ लं ॥ ॥ या व त्तं य दे रा द क्षां राः स्वी य या म्यो
 त रे त था ॥ मे रु या व त्तं व भा ग स्त था तै र्नि वं षा ग द्यैः ॥ ॥ मे रु म ध्या त्र य द्वा मौ व त्तं त्त पा रि धिः स्फु टः ॥ ॥ तं व
 व्या घ्रा स्त्रि जी वा सो तः स्तु त्त पा रि धिः स्फु टः ॥ ॥ ए वं मे रु द्वा य स्थाना द्वा त्तं लं का ग त्तं हि त त् ॥ स्वे दे र वा न ग
 रा णां तु व त्तं रे र वा नि धं विल ॥ ॥ य त्तं र वा क्षां रा कै स्तु ल्या रे र वा व त्तं त्त भा ग द्याः ॥ स्वी यं न दे व रे र वा र्य
 न ग रं ने न र त्त त्तः ॥ ॥ स्तु त्त पा रि धौ स्वी यं स्थानं या व त्तं यो ज नैः ॥ स्वी यं दे रा त रं दे य म थ त त्तो च्य
 ते न्म था ॥ ॥ प त्ति मे रो मे का र्णा च द्वि द्वि र भा गैः पु रं व त्त ॥ र वा ल दा ता नि धं चा स्ति व्य धा स्त त्त त्त विल ॥
 ॥ मे रु द्वा य स्थान स त्त रे र वा व त्तं च य त्त त्तः ॥ स्वे दे रा वा ध त्त लां रा स्तु त्त पा रि धौ स्तु त्तः ॥ ॥ ए वं स्तु रे
 र वा न ग रं तु लां रा श्च दे वा हि ॥ अ क्ते दि यो ११२ थ सा क्षा स्तु दे रा स्थान ज्ञा इ मे ॥ ॥ का बु ले त्त १०४।०। अ
 ३४।४०। मि दा वा दे त्त १०८।२०। अं २३।०। र वं चा इ त्त त्त १०८।२०। अं २३।२०। बुर हान पु रे त्त १११।०। अं २३।०
 उ ऊ य नी त्त ११३।०। अं २३।१। ला हो रे त्त १०८।२०। अं ३१।५०। इं द्र प्र स्ते त्त ११४।०। अं २८।१३। अं

श्री-शारदाजयात

अ २

११

लापुरेनू. ११५।० अ० २६।३५ सोमनाथेनू. १०६।०। अ० २२।३५ विज्यापुरेनू. ११८।० अ० ११।२० काशीपुरेनू. ११९।२०।
अ० २६।५५ गोलकुंडेनू. ११४।१८। अ० १८।४। लखनौरेनू. ११४।१३। अ० २६।३०। अजमेरीनू. १११।५। अ० २६।५।
देवगिरीनू. १११।० अ० २०।३० मुलतानेनू. १०७।३५। अ० २८।४० बनौजेनू. ११५।० अ० २६।३५ मांडवेनू. १२१।०।
अ० २७।० कारिमरेनू. १०८।०। अ० ३५।० समरकंदेनू. ८८।० अ० ३८।४०। लंकायां प्रहयमक्षांशालंबांशः खं
कसंमिताः॥ अ० ६०।० वोथनू. लांशा मेरीखंलंबांशः॥ ॥ तूलांशः काश्यां काश्यां पलांशः संभवं
त्यतः॥ रेखास्य देशोस्तूलांतरं गतिवलागुणं॥ ॥ खषट् रासे ३६० हनंतु स्यात्स्वीयं देशीतरं विल॥ क
लाघंतु ध० नर्णस्या देशोस्तूलांतरं लेखिको न के॥ ॥ स्वस्वमूलं द्रुहोत्थं तिथौ तु दशासंगुणं॥ तूलांतरं
रफूलानि स्युर्न नर्णानि विलोमनः॥ ॥ प्रोक्तं रेखास्य वने तु स्यान्नायकेति रास्त्रतः॥ राक्षसालय
देवो कश्चैल योर्मध्यसंस्थिताः॥ ॥ सेहीतक्रमवंती च तथा सञ्जिहितं सरः॥ एवमप्यायपि हेया
न्यन्यरास्त्रप्रमाणतः॥ ॥ तत्र देशांतरं ज्ञानं सौरोक्तं योजनैर्यथा॥ अतीत्यो मीलनादिंदोईकुसि
द्भिर्गणिता जाता॥ ॥ यदा भवेत्तदा प्राच्यां स्वस्थानं मध्यतो भवेत्॥ अफ्रायवा भवेत्सम्राट् बंध्यापि
मिमीलनात्॥ ॥ तयो रंतरं नाडीभिर्हत्या भेदा रधिं स्फुटं॥ षष्ठ्या विभज्यत देशांतरं स्याद्योजनैः स्व

कं॥ ॥ भूमेः स्पष्टपारिध्या र्णलिसागतिगुणं चयत् ॥ कलादिनत्पलं प्राच्यां ग्रहेभ्यः प्रविशोचयेत् ॥ ॥ रो
 खाप्रतीची संस्थानात्प्रक्षिपेत्पुः स्वदेशजाः ॥ षष्ठि वर्गे ३६०० गुणेनानिपलानि व्यस्यतिथौ ॥ ॥ स्वभूमिषु
 षष्ठि न दृष्टिचिह्नात्तवा के स्तुवत्तंतिनिगभक्तजं ॥ स्वीयं पृथिव्यां चतनश्च भूमिवासा द्दमानं तदितं कु
 वत्तं ॥ ॥ नत्स्वीयभूषणं कुजं न दत्तं स्पष्टैव यत्स्वीयकुपुषु निहूत ॥ स्रंतु यावद्गोलकं तदुमेण
 वत्तं ग्रहगोलकेपि ॥ ॥ नत्स्वीयपृष्ठतिजं चतनं स्थितं तु वं वं चरस्पन्नं ॥ दृष्टा स्वभूषणं चिह्नं
 वपुःपतनं नाना रितं च थंचित ॥ ॥ स्वभूमिपृष्ठे चर्चग दृष्टिचिह्नात्स्पष्टैव यद्भूमिजपृष्ठवत्तं ॥ गतं स
 मंता द्रुहगोलगभेति दत्तं मस्तोदयजं कुजं हि ॥ ॥ तथा ततोप्यग्रं दृष्टिस्तत्र वत्तं नीलांबरगोलकेपि
 समंततस्तद्भूमणेन वत्तं यत्पूर्ववत्तात्समस्तत्र सिद्धं ॥ ॥ तथैव यद्भूमिजपृष्ठवत्तस्य र्णवत्तं विहि
 तं च भूमौ ॥ ॥ दृष्टं न दत्तं दयजं वदंति जनस्तभक्तजगमे वत्तं ॥ ॥ नीलांबरपक्षिजस्य र्णवत्तं
 सदापातपति दृष्टिजं क्पात् ॥ नीचोच्चभूमेर्वरातः कु संस्थे दयास्तभक्तजं हि विविचिन्मस्मात् ॥ ॥ अवनौगगनं
 समंततः सततं लभ्यमिवावलोक्यते ॥ क्षिति पृष्ठनिवासिमानुषा क्षितितजं न दुरवो वेद सतः ॥ यथा यथा
 ध्वं स्य कुपुषु निहूतस्य दृष्टिचिह्नं च तथा तथा हि ॥ स्वपृष्ठभूजा दधैव भूजं मस्तोदयं भवती हस्त
 नं ॥ ॥ स्वभूमिपृष्ठस्थित दृष्टिचिह्नं यस्याथ तस्य स्वकुपुषु भूजं ॥ न देव दृष्टं स्वसदो दयारव्यं कुजं

श्रीरंगरदाजयात

१४

साक्षात्पिष्टसहस्राणि योजनानि ५५०० विवस्वतः ॥ विष्णुभोजं डलस्ये दोस्सहा श्रीश्याचतुःशती ४०
 ॥ ॥ क्षितिजस्याधिवाणादि ७५४ प्रमितः स्थूलवा २० चितः ॥ दिग्गणेनेषु वेदे १४४ ५४१ प्रमितः ॥
 त्रिजस्य च ॥ ॥ व्यंघ्रीपुदंतवसवो ८३४ ४५ गुरोरथ भगोस्तथा ॥ विंशत्यंशे न साक्षात्पिष्टं न दाबि
 ४८३ २७ प्रमितस्तथा ॥ ॥ रात्रेः १४७३ ६ २५ ॥ विष्णुभोजो
 जनेरिष्टमर्कधुक्तिप्रमाणतः ॥ ॥ पूर्वैस्तव हार्षविरुद्धविंवा न्युक्तान्ययोग्यानि कुजादिकानां ॥ नृप
 गिव संवादतया न विंवं संदृष्टते येन भृगोः कला ॥ ॥ तथा न्यविंवा न्यपिस्त १५६ व्यानवास्तवा न्यं
 रविं वभेदात् ॥ अतो यथार्थं मुद्रव प्रणीतं प्रमाणमंगीकरणीयमाद्यैः ॥ एते भोजमादिविष्णुभा म्यं द्रव्य
 णि पुणस्तथा ॥ स्वस्वकृणो हुतास्ते च विष्णुभा इंदुगोलजाः ॥ ॥ उक्ता म्रस्य स्रिष्टांते योजनधाः कुजा
 म्रमात् ॥ त्रिंशत् ३० बाणाध्यय ४५ साक्षाद्द्विबाणाः ५२ २० षष्ठि संमिताः ॥ ॥ साक्षात्सप्तमयः २० ३० स्त्री
 या कसौ लिप्ती कृता म्रते ॥ स्फुटोक्त्या कृति सारं हि रा कल्पो व्याहृतं स्फुटान् ॥ ॥ भोजमादिविं वसं सिद्धौ
 न कृणां निंबगान् चलात् ॥ त्रिचतुः कृणयोगाद् स्फुट कृणो स्थितस्तवै ॥ ॥ ग्रहः संचरतीत्युक्त्या
 फलयोग्येतरान् मुनिः ॥ फलस्यानयने स्रिष्टः स्फुट कृणोर्बिचंद्रयोः ॥ ॥ मध्ययोजन कृणो घ्रास्त्रिभ्या
 सा योजन स्फुटाः ॥ एवं स्पष्टा कृणु कृणोऽपि न्यामय कृणु ॥ ॥ योजनधा भवेत्स्पष्टा कृणु सिद्धा वि

४ संयुतिः ४

श्रीशारदातपति

१४

सा

५१

स्वदृक् विंविभेदतो न्यत्र ॥ विचित्रदृक् चिह्नवशादसाध्यं स्वस्वग्रहाणां गणनं चनेन ॥ स्वभ्यां तराक्ष
 भुधैः कुपष्टादेवोदितं दृक् फलनिर्णयाथ ॥ ॥ उच्चं कुगोलादध एव चाग्नेर्भवायुरस्य त्रसदैव शीतं
 महकुतः केरपियोजनैस्तद्वाप्या बुदाधं जनयेत्स फलं वा ॥ द्वाप्यरूपं कथयामि सम्यक् यतो न्यबैचित्र्यमपी
 हितवस्त्वं ॥ अग्न्यबुबायुप्रभवाः स दोधं बाप्याः कुपष्टाद्रगनं प्रयाति ॥ ॥ अने कृणो विद्यतीद्रवापं ग्रहा
 समंतात्परिवेष्टितः ॥ तथैव भानां च न च विद्यत तथैव गंधर्वपुरं विचित्रं ॥ ॥ ये केतवो रिष्ट फलप्रदाः
 खं बुदा म्रभवं पदहास्तिलोके ॥ मासी महाख्या करका प्रपाता धंसर्वमिथं किल वाप्यतोत्र ॥ ॥ विरलावयवै
 र्वाप्यैर्मिश्रितैः सूर्यरश्मिभिरः ॥ अथो धः संस्थितैश्चित्रान्यं नान्यं न भिन्नं स्फुटाः ॥ ॥ बाबाप्यैः साकं
 गंधकादिपरागा अपि भ्रमिताः ॥ गंधं स्फुटं ते तस्याभिप्रयोगादग्निरास्त्रवत् ॥ ॥ तारा रूपाः सुगोला
 भित्कृणा भूमिं प्रयाति हि ॥ तथा रौप्यप्रयोगेन बाप्या एव घना घनाः ॥ इतस्ततो वायुवशात् ॥ गंधं वि
 षाति स्थिताः ॥ पाखाणैः कृष्णाभूमिर्वत्र तत्र कुतो वलात् ॥ ॥ बाप्यनिःसरणरूपः स्रष्टोपि सततं भुवि ॥
 अतएवायं भूमौ तु विनायासात् कुतः किल ॥ ॥ बाप्यनिःसरणे तत्र कदाचिद्रिष्टं दोषितः ॥ भूमिं कृणुः
 पर्वतादौ सर्वदेवैर्निर्णयः ॥ ॥ दुष्टदिक् वशाद् दूष्ण विषसंबंधतोत्रये ॥ बाप्यान् देहलग्नास्तं
 शो न मरणं यतः ॥ ॥ महामासीत नाम्ना वैरया ताले के प्रजायते ॥ अथ बाप्या बुगं विवमुदये कस्य

कर्णो॥ च० नी० ४६००५॥ ४५॥ ४५॥ च० ५५०५५॥ ५५॥ ५५॥ बु० नी० १०४४५५॥ १०४४५५॥ १०४४५५॥ १०४४५५॥ १०४४५५॥
 ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥ ११००३२१४५५॥
 उ० २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥ २११८२७३५५॥
 दुर्लभांवरभवग्रहगोलज्ञानस्त्यगणकांनुगतैश्च॥ अक्षरवन्तनकुर्वन्तवशाद्यज्ञास्वरप्रतिवि
 निजितंने॥ ॥ आर्षसत्ततिविरुद्धमबोधादीदितं श्रवणयोजनमानं॥ ननु नुनरमस्त्यमतिर्येन
 तद्गणततः परमार्गे॥ ॥ खेचराइहभवंतिसदोध्यः स्थितोभवति यस्तसदाधः॥ उ० ध्वं गोभक्ति
 सोमविरोधात्तत्त्वधंभवति वासनयात्॥ ॥ येगोलमग्नाः फलपूर्णगोलाः १२मांतेतेनू प्रणा
 विरोधात्॥ किंचिद्विस्तेतरगस्तस्य कथंभ्रमो यभ्रमणावरोधात्॥ ॥ विंकीयगोलप्रतिमंड
 लाद्यैर्गोलैर्निबद्धोक्तिचतानिहाय॥ कथंभ्रमवेस्तोत्रपरस्यगोले यथापिगोलभ्रमणंनतत्र॥ ॥
 किंचान्नतत्त्वणसिमतत्वालेभ्युन्नेशारेचैकभभोगतोपि॥ एकत्रसंस्थौतुतदीयाविवगोलौकथंतेभ
 तभ्रवाधात्॥ ॥ मद्भागमिभ्रमयाभ्रमर्तविंकीयगोलागादितामुनीदे॥ एकावरुद्धेनहिचायवे
 स्थलेनद्विस्तेतरादोधात्॥ ॥ तदोलजातभ्रमणस्यभंगंनदुर्लभंनविभंगः॥ किंचात्र
 नीचस्थितभ्रमणस्तस्करवेदधस्तेपिनिजोचसंस्थात्॥ ॥ स्थितुंनसंस्थात्॥ उ० उजादपिस्थादधस्ते

श्रीशारदाज्ञानं

३४ तैजसत्वंस्वतोयस्मादुन्नेयोः स्वीकृतं तु यैः॥ अकोधस्त्वृजस्यापतसिद्धं च न वेदुर्गो॥
 अको ध्यं गे तु तद्वा नि स्तौ जसां बु मय त्वयोः॥ नैर्न निर्वहति आशु तन्मतेतौ न त श्रुतिः॥ ॥ ४३
 तांतिमहद्विचित्रं॥ एवंतुभ्रमोभर्तुसूर्ययोस्सूर्यारयोश्चापिदक्षदक्ष॥ ॥ उ० ध्वं धरत्वं च
 भवेद्विजोमात्तत्सर्वदेवधिमतादिरुद्धं॥ प्रायः स्वयुक्तावहोविमूढाः प्रनारितास्तैर्मतिविभ्रमाश्च॥ ॥
 केचिन्नुयन्तीलनभो न दृष्टं गोलः सलोहस्य न भोतरालः॥ धात्राकृतोस्मिन्मस्ततिस्तिरोयंयामो न
 रांतर्ध्वतारकाभ्यां॥ ॥ अस्मिन्गोलेः वनिव्यथादेशोक्तापरिधेर्बुधैः॥ समस्तत्रेणपरिधिर्विषु
 वमंडुलैमतं॥ ॥ विषुवेद्वन्तिरेलग्नंनमयेदक्षिणोत्तरे॥ नतोभ्रिनांराउ० ध्वं धरत्वं स्तिरुंक्रांतिमंड
 लं॥ ॥ अस्मिन्वज्रैर्लोहजंभीतिवत्तस्याग्रप्रोत्तस्यस्यनक्षत्रांबुधैः॥ चापाकारैर्लोहैस्तैः स्वने
 म्योः प्रोतंरुत्ताक्रोहोत्तमात्रं॥ ॥ विषुवक्रांतिवत्तैव्याप्त्यवभागरिष्टातिस्तिराः॥ मेकाघाराशयः
 क्रांतिवत्तयोः पर्वदिक्क्रमात्॥ ॥ अयोगोलमध्यस्थितयोमगोलेस्यधीकल्पिताः समगोलावधेयुः॥
 महापिंडरूपेष्टाधेयुस्तैर्महद्वलमेग्रहागोलरूपाः॥ ॥ रा० नी० पारस्त्योस्त्वृजिरेदुसंज्ञा
 यः भ्रमाद्वलणाकेद्रयोगात्॥ निविष्टाः कृतावाप्तमध्यस्थवायोर्ज्वालोहगोलः पराशोन्मुखः॥ ॥
 भ्रमत्वाभवादेसदालोहजातक्षेत्रेनसाद्विग्रहामध्यवायोः॥ जवाघाततः पुष्पमग्नेमुरवंतेभ्रमे
 लेवसाद्विग्रहादीदृष्टां॥ ॥ इत्यादिरवस्थंवरगोलरूपस्यकल्पितंस्वीयकृतोवदन्ति॥ ॥ इत्याद्वं द्रा
 दिभुनीभ्रमणं गुरोर्विशोभोद्वबुद्धिमाहात्॥ ॥ नभैव स पतोभ्रमनीलत्वायथाउपपन्नः॥ स्वीकृतो

अथ

१६

लोहगोलोयमन्यथाभुमुत्सुक्तेः॥ ॥ प्रसिद्धचंद्रांशुद्वयप्रतप्तलोहाद्वामेर्दहनस्यभावात्॥ भानां व
धंजीवनसंभवस्याद्यथैधुवधंस्त्रिरमामनंति॥ ॥ नदन्यलघतधुवधं प्रसिद्धप्रत्यक्षतस्ताद्विचल
नदृष्टं॥ ध्रुवानुरोधायराश्रमेणगोलस्यरूपाकतिरफ्लयांगः॥ ॥ आकाशगोलः प्रवहः परेश
विनिर्मितोन्यभ्रमणार्थमस्ति॥ कार्यत्वेनेनैवचलोहकसंक्षिप्तगौरवात्तेनकृतंत्वपूर्वं॥ ॥ नचात्रता
राश्रयलोहगोलोयिनाश्रयंतद्रूपमवाधात्॥ बलात्कृतस्तद्रूपमणात्रभानांयतोऽत्रमोवश्यमिहे
तिवाच्यं॥ ॥ नदन्यलोहायमवत्तसक्तलोहोऽस्मिन्भाग्रसुक्लभिन्नाः॥ भानां सुवभां बुमयाश्र
गोलास्तिष्ठतिभिन्नाश्रयतोयतस्तो॥ ॥ कदंबसंबंधचलाश्रयोत्रयुक्तः कदंबभ्रमतारकाणां॥ ध्रु
वभ्रमाश्रीलरुगोलगोलाभिन्नं कथंचिन्नास्तिभ्रंतदुक्तं॥ ॥ असंख्यसुस्थूलसुस्थप्तताराश्रयोवी
रीवात्रभिगोलकोयं॥ कुत्रत्येवालोहरालाक्रियाग्रप्रोतंतुभंकार्यमिदंत्वनंतं॥ ॥ भानांचयेलाघवतः
सदेकोऽन्यलोहगोलोभाश्रयगोलएव॥ कदंबकाश्यांचलितः कथंनस्यकुस्त्यास्वीकृतएषआ
षी॥ ॥ किंचात्रलोहायमवत्तदेरात्रयावत्कदंबं किल लोहजातः॥ ताराश्रयाः संमिलिताः रालोका
ध्रुवादधस्ताः परितोऽत्रमंति॥ ॥ कदंबकाश्यामिति तसिधानां कध्वं धुक्कंतु कथं नदृश्यं॥
चेत्त्वएतास्वीक्रियतेनलोहेपिधानतोयस्यनचास्तिबाधः॥ संदर्शनेनद्रुवभस्यतहिमिदु

श्रीगणेशाय नमः

१३५

बखेटना॥ सोरेकुजादिबिंबानां वासनैवमुदाहृता॥ ॥ स्पष्टकृतायां बिंबगोलव्यासयोजनक
लास्तद्विंबमिततावत्प्रसिद्धं सोरविदां तत्रत्रिचतुःकर्णयोगार्थं स्पष्टकर्णः अयं मध्यकर्णश्च
स्त्रिज्यासौ योजनस्पष्टः॥ अथास्मिन्कर्णयद्विज्यातदा बिंबयोजनव्यासेनेति बिंबकलाः स्पुः तत्र
त्रिज्या एकैक्य मध्य योजनकर्णौ द्वौ त्रिज्या द्वयं द्वयं तुणः॥ तत्रैकत्रिज्या मध्य योजनकर्णस्त्रिं
यत्फलं न देवेंदुकर्णस्त्रिं बिंबयोजन तत्रिंशमानमित्युपपन्नं सोरैक बिंबानयनं॥ भास्करादि
मते भौमादिबिंबयोजनानि मं० १८८५ बु० २८८ बु० १६६४८ सु० १११० रा० २१५५०॥ अथ सूर्यादिमते रा
कल्पादिमुनिमते च ग्रहाणां योजनाद्यौ नीचोच्चकर्णौ॥ चं० नी० ४६७ बु० १२५१४५१ चं० ५५७ बु० १२५१४५१
बु० नी० १३४७०५१ बु० उ० १८५१८४१ सु० नी० २६८१०४१ सु० उ० ५७३४५७१ प३१ नी० ६५
८८५४१ बु० रा० उ० १०८६५१ बु० १४१४२१ सो० नी० ८७३०७२ सो० उ० १७०३२०६ बु० नी० ७३१०८१
५४१ बु० उ० १३५५४३१ रा० नी० ११०६४६७१ रा० उ० २९३०७५४१ योजनाद्यौ सकलज्या
मं० ८३०९३४ बु० ६०४७११ सु० १६२४६४१ सु० ३०४२८३४६१ रा० २२४२१०२३३ सोमादीनां रवे
१११४१४० विधो म्म ४५२५१४१४१ अथ सिद्धांतरा रोमणोसार्वभौमे च योजनाद्यौ ग्रहाणां नीचोच्च
२६०१५१३४५२

॥२४॥ सुखासन्नपदस्य महदिष्टं बुधैः स्मृतं ॥ स्वल्पेष्टेयसितद्येनेकत्रतनिगतेन हि ॥ ॥ पदस्याधिक्कमत्यल्पमस्मादत्यधि
कल्पिरु ॥ तद्विस्तृष्टमत्रतद्वानेनेकद्येनान्यथापदे ॥ ॥ २४ ॥

[illegible][illegible]

य
 निभोः स्वगुणतोभिन्नत्वेन जहासीति युक्त्या सुप्रसिद्धत्वादिभ्योऽवगतेति प्रलावयं भावादेने
 वा ल्यभिन्नत्वात् न लिङ्मूलस्यापि संभवः यद्वा यो हतिः शेषहरति तद्वर्गेऽपि तद्वर्गेति शेषहरती
 तितद्विरोधेन यो हियं न हरति निःशेषं तद्वर्गेऽपि तद्वर्गेति शेषहरतीति निश्चयः । द्विभौत्वादिभिः यथा
 य ५ मे नं १४ निःशेषं न हरतीति पूर्वभागे बलव्यं द्वयं २ शेषं षष्ठा गुणं २४० ते नैव भक्तं लव्यं ४८ एवं
 षष्ठ्यां शब्दकल्पनया सावयवां कः २।४८ अस्य वर्गे यं ७।५४२४ अत्रायं वाट हीतः सावयवां कः २।४८ अ
 स्य वर्गे यं ७।५४१ अयं वा २।५० अस्य वर्गे यं ८।१।४० अत्रपंचाशदवयवग्रहणे नाष्टाधिकवर्ग इत्य
 भिन्नाष्टान्यथानुपपत्त्या पंचाशदल्यनुपपत्त्या च दधिकोऽवयवः कश्चिद्विभितुमर्हतीति चेदन
 तादृशस्तद्वर्गपरंपरया बहव्यवयवग्रहणेऽपि वर्गे तन्मूलं न दधिकसंभावनाया न दसमात्ताते
 न न कोऽप्यत्रावयवः कल्पयितुमुचितो येन वर्गे ल्यभिष्टमसं । स्यादेषादिसावयवां कस्य वर्गे
 संभवस्तवयवग्रहानिः सप्रमाणान्नचैवं सावयवां कस्य वर्गाभिर्मथोयुः पंक्तिविधासेन खंडगु
 णनदीत्या गुणनैः संपंक्त्या वंसां कस्य वर्गे यदि षष्ठिभक्तः शुभ्यति तर्हि तदंसावयवग्रहानि स्तादृ
 शोऽत्र षष्ठ्या न गतिस्त्रिंशत्तदतिरिक्तः अस्य वर्गे षष्ठिभक्तः शुभ्यतीत्यत्रातिमावयवग्रहाना
 यपिनोपांतिमावयवग्रहानिः तत्र द्विगुणतन्त्रिंशद्गुणे षां कस्य षष्ठिभक्तः स हत्वेन सिद्धस्य त्रिं

कवर्गे भिन्न ४३

श्रीशारदाजया

शद्वर्गाभिः शेषं षष्ठिलब्धेन षष्ठ्या ल्येन संप्रिलितत्वात् षष्ठिभागे च दशावयवत्वेन निर्णयात्
 तेनात्रयस्य कस्यापि सावयवां कस्य स्वेष्ट्या कल्पितस्य वर्गे ल्यवयवाहानेर्निरवयवत्वं नैव युक्त
 मिति सुविशेषः । अथ प्रतीत्यर्थमयथोच्यते । यत्र भिन्नोऽहो भात्याधिकस्तत्र तद्वर्गेऽपि
 सोतदधिक एवेति नैव तद्विन्नत्वे स्माकं विप्रतिपत्तिः । अल्पत्वे तु अपवर्तितयोरनपवर्तितयोर्वी
 भात्याहारयोः फलं तु ल्यप्रितितावदस्ति सुप्रसिद्धं । तेनात्रयवर्तनापवर्तितभिभोऽवयवोक्त
 ल्यसावयवफलत्वेन तद्वर्गयोरेपि तुल्यफलत्वादिभ्योऽवगतेति भात्याहारयोः स्वतो दृढत्वाभावेऽपि दृढ
 पवर्तितेन फलं दृढत्वं विधाय तद्वर्गे लिङ्मूलमपि तत्त्वा संभवतीति विचारः स यथा दृढभा
 ष्यस्य खंडद्वयं दृढहरेण यावान्नः शेषं भाष्यं नावदेकं शेषमपरं तच्चापि दृढभाष्यवदृढं अ
 पथा शेषहरयो रपवर्तनसंभवकल्पने न दृढहरिभाष्यवदृढं भाष्यखंडस्य दृढहरस
 जातीयत्वेन तस्याप्यपवर्तनसंभवात् शेषतः योगरूपे दृढभाष्यस्य सर्वथापवर्तनसंभवेन द
 दभाष्यहारयोरेपि पुनरपवर्तनप्रसक्त्या न दृढत्वसिद्धेर्वैयर्थ्यापत्तेः । अथास्य खंडद्वया
 त्म दृढभाष्यस्य वर्गे संभवंति त्रीणि खंडाणि । दृढहरेण यावन्निःशेषं भजनाहं तद्वर्गितुल्यमे
 कं दृढशेषद्विधुपानात्मकं यद्वितीयं । दृढशेषवर्गितुल्यं द्वितीयं । एवं खंडद्वयात्मकभाष्य
 वर्गे संभवंति खंडद्वयं योगे वा यदि दृढहरवर्गे भिन्नः शेषं भजनं तर्हि लिङ्मूलं कस्य वर्गे लिङ्मूलं

निःशेषं भजनाहं

३०

84

संगच्छते न रथात्तथा हि। प्रथमखंडस्यानिर्वाहद्वयवर्गजातीयत्वेन तेन तन्मुद्रिः स्यादेवादि
तीर्थखंडस्याप्युदाचिद्यदितेन मुद्रिस्तर्हि तीर्थखंडस्य दृढोषवर्गरूपस्य
~~न ह्यराज्यशेषत्वेन दृढहरवर्गल्यत्वात्तण्डुभावात्~~
दृढाज्यवर्गे दृढहरवर्गे षोडशभिः शेषभजनं द्वितीयाखंडस्य दृढहरवर्गेण भागे यदि रोषं स्या
तादिति शेषस्य तृतीयाखंडस्य दृढरोषवर्गरूपस्य प्रत्येकं दृढहरवर्गेण मुद्रिभावे विनष्टयोगे ल
क्ष्मिनिः शेषभजनं संभावना। परमियंत देवस्याद्यदि द्वितीयाखंडो अत्रोषोन हरवर्गसम
स्तृतीयाखंडात्मको दृढरोषवर्गः स्याद्यद्योगे च द्वितीयाखंडो अत्रोषस्य दृढहरवर्गसमत्वेन
दृढहरवर्गेण ~~संज्ञा~~ संज्ञा दृढभाज्यवर्गे निः शेषभजनं स्यात्। तथात्वे दृढरोष
वर्गस्य भण्डसविस्तरं विचारयेत्। अस्तीह दृढहरसजातीयं द्वितीयाखंडं। तस्यैकादिगुणि
तदृढहररूपत्वात्। दृढहरवर्गे पि दृढहरसजातीयस्तेन तस्य भागे यच्छेषं तदप्यवरपे दृढ
हरसजातीयं। तदनंतरवर्गी प दृढहरसजातीय एव। तेनैतादृशा ल्य रूपेणा तृतीयाखंडस्य क
ल्पनेन तदप्यदृढरोषवर्गे दृढहरसजातीयः सिद्ध्यति। साक्षात्प्रमाणैकादिगुणित दृढहररूपत्वं। प्रकृतं तु
नैव समुक्तं। तथा हि। तावदृढहरसजातीयस्य अवगलितं तुल्यत्वेन दृढहररोषवर्गे बाधितं
य। वर्गत्वे तु तद्वर्गत्वं प्रकारभ्यां संभवति। यद्गुणे दृढहररोषवर्गत्वेन कल्प्य संगुणी

श्रीगणेशदात्रय०

30

下

अपदयोद्विप्रसंहतिः॥ ॥यदितत्रस्थितानाहंतेपदेएवखंडके॥स्वदस्येतिनमूलंस्वयंखंडक
यात्मकं॥षष्ठिद्वयं३५०॥गुणादंक्रान्तमूलंयास्यंपदागतं॥सैकरोषंषष्ठिगुणंद्विबुद्धिप्रपदोदृतं॥
लब्धमागतमूलस्यावयवस्येतितत्पदं॥षष्ठिभक्तसावयवंस्वीयमात्मनमूलकं॥॥अथवर्गा
कृतिभानांसदस्यकात्मकंपदं॥इतिअत्रमोविमूढानांबहूनाप्रस्थितत्रतु॥॥स्तस्मिंकुद्वरीत्यात
विचारंशृणुतत्वतः॥आर्यभास्वरमुख्यैस्तत्पदेनैवकृतोस्तियः॥॥मूलंतावद्विद्विधंरेखात्म
कमंकात्मकंचेतितत्ररेखात्मकंमूलंवेपंतेत्वर्गाक्रावर्गाक्राश्रंकात्मकंमूलंवेपंतेतुवर्गा
काएव॥अवेदनवादयः१॥४॥जीयेषांजांकात्मकंमूलंनविद्यतेतेत्वर्गाक्राद्विभिपंचादयः॥२॥३॥पात
स्माद्वर्गाक्रास्वपदद्वयमवर्गाक्रास्यैकंरेखात्मकंपदमातानन्ववर्गाक्रानांमयेयथापंचांमूला
नयनविचारोद्विदाशिवर्गःपंचाल्यस्त्रिराशिवर्गःपंचाधिकइतिमूलाप्रिभ्यद्वयनेचवर्गाधिक्य
दर्शनात्पूर्वद्वयनवर्गादिनंतरमकस्माद्विधिक्यवर्गस्यतस्मत्तमंविनानुपपन्नत्वाद्विद्वि
रधिक्यंकेषुभिरोरोच्यंतांकेषुयःकश्चिदंक्रावयवःसन्नस्तिनंस्तस्मिन्प्रियसंगस्यतद्वर्गोपिप
चसमःस्यात्कथंनतन्मूलोसंभवोमुभयभावादितिचेत्॥शृणु॥यत्त्वर्गाक्रानांमूलमुप्यतन
दक्षिभक्तिभवा॥अथिभववर्गविर्गिकरूपत्वादेतेषांत्वर्गरूपत्वात्अभिभक्तत्वसंभवः॥अथ

३१

तच्चैवं
पुनश्च
व१त
मचतु
तिसि
अवर्ग
सिद्धिर्न

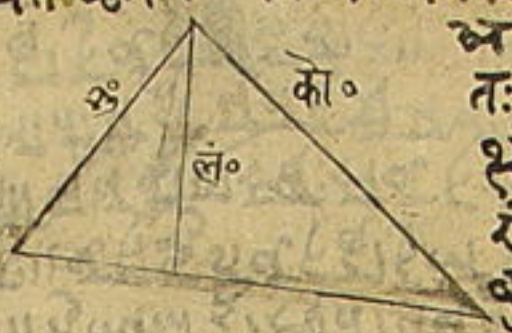
अत्र अस्मिन् चतुष्टयपदं तु भुजकोटिः यदि घातात्मकं तर्हि तर्गतल
फलं च तदं न रवर्गितुल्यमिति तदं न र० भुज० को० व१ भुज० को० २ को०
दि घात भुज० २ योगस्य न द्वर्गयोग भुज० को० व१ रूपत्वात् ब० हस्ते
भुज० को० अफलं भुज० को० द्वर्गयोग तुल्यं कर्णवर्गोपितत्वात्
को० य० कर्णवर्गोपि पदं कर्णवर्गस्य युक्तिर्न सिद्धमस्ति अत्रैव पदं
तद्वर्गयोगस्य ले एतत्तैत्रेयफलपदं स दसदा उक्तं कयुत्पातद
सत्ता कर्णदेखा तुल्य भुजस्य भुजको० घातसंघे न निर्णयिता घाताभ्यां परिमितपरिमाणस्य प्र
त्यक्षोपलब्धस्य पदरूपेण सिद्धत्वात् आसच्च अतो त्रिभिः संदिग्धं तत्त्वमिदं यदि स मकोणसमचतु
भुजस्यैव फलस्यावर्गस्य पदं कल्प्यं न तत्रात्र कर्णदेखा स्वरूपमेव परंतु न तद्वानं संख्याया पद
इति अंके तु महं तु कं कयुत्पातदसिद्धे अत्रैव देखातिरिक्तं न स कालं संख्याया मूलमात्र
सिद्धं यस्यैव स्यापि सावयव्यं कस्यस्यैव पाकल्यं तस्यैव नैव दसमत्वात् तथा चैव देखास्थले
किं वास्तवं मूलमिति पृच्छायां तदेखा रूपमेव तन्मूलं नाप्यदं कालं कस्यैव सत्तुक्तं न सुधीलि
रूपं अत्रैव गत्येव सिद्धे रवेडितमेव मवर्गस्यासिद्धत्वात् कालं कस्यैव सत्तुक्तं न सुधीलि

श्रीनगरदाऊप०

त्रिभां कस्यापि मूलं स्वरूपमेव खंडितमिति विज्ञानी हि तेन गणिते आसन्नमूलस्य सर्वभांका
त्मकमलासंभवेन तदा सन्नत्वेन कथं न स्या प्रामाणिकत्वेपि संभावितदेखात्मकमूलस्यास
न्नं निवृत्तं तदानीं मातृपेयं आसन्नमूलतुल्यदेखा तदेखा सन्नोत्पत्तिः यद्वा आसन्नस्य प
दं मासन्नपदं अवर्गस्यात्मात्मकमूलसंभवेन तस्यासन्नस्य कस्यचिद्द्वर्गस्य सावयवस्यैव प
दमिति व्याख्येयं अथ देखात्मकद्वर्गकणस्य यत्किंचिन्मानेन संख्याज्ञानेपि भुजकोटिसंख्या
चित्तमानेन तत्संख्याज्ञानाभावादासन्नं कपदद्वारा तदा सन्नदेखाया मूलज्ञानं कर्णवर्गबुद्धिमतां युक्त
मेव समुत्पन्नसर्वनाशात्स्वल्पनाशो वर इति व्यापातदासन्नत्वेन ग्रहणस्योचितत्वात् अन्यथा
व्यवहारो चेदाप्येवैतत्पदं पदं विनेन ॥ अथैतदेखात्मकपदज्ञानेन परमाणोरपि सावयवत्वात्
न निश्चयस्तथा हि अत्र सप्तशतं गुणपरिमाणं परिमाणः परमाणुरस्तीति स्वीकुर्वता तद्वैतं द्वापु
कपरिमाणं त्रिंशत्परिमाणं कपरिमाणमिति पराङ्मतिपरमाणुभिरेको बहत्परिमाणो भुजस्त
थातन्मिता कोटिस्तथाप्यामवर्गपदरूपकर्णस्य देखात्मकस्य परमाणुपरिमाणेन समापनेनैव
स्यैव मते परमाण्वल्यपरिमाणं कर्णवर्गोपमस्ति तुल्यभुजकोटिद्वर्गयोगपदरूपकर्णस्य वा स
नका सावयवत्वेनावगमादं कृतस्तत्परिमाणमूलं भावात् परमाणुवत्परमाण्वल्यपरिमा

अत्राभ्यां

संबद्धाये प्रोक्तं व्यसयतः कृतं ॥ तथापि तत्सजातीयमनुपातार्हमत्र वै ॥ कर्णप्रमोभुजैः स्यात्फलं
 वतो ज्ञास्येयथा ॥ ॥
 वेजास्ये सजातीये तदेक्य
 स्वेष्टयानदुजोमये त्वि
 नांतररेखीभ्यामेकरे
 तज्ज्ञास्ये तथैष्टं बहुधा
 कार्यसमावर्तौ ॥ च कां शैस्त्रकलिमाक्षिप्रान्तिकितं यदि
 दक्षिणोत्तरस्तत्र कं ॥ वृत्ते प्राकृच्छ्रितः पार्श्वद्वयेष्वत्र भुजो राकारः ॥ दत्तानदययोर्लगादेरेखी
 पूर्णसिंजिनी ॥ द्विष्वबाहुं राभुल्यस्य पूर्णचापस्य साधवेत् ॥ न ददं भुजतुल्यस्य चापस्य संज्ञासिं
 जिनी ॥ लघ्वे वंगणिते दृष्टा गणकैरेव सिंजिनी ॥ तज्ज्ञासिधां च तां कलाय वहा रः कृतस्ति ॥ अ
 तो भफवचिह्नं भुजो राभे कृतस्ततः ॥ यावत्तदयं कतिपये रेखा प्राकृच्छ्रितो ज्यका ॥ एवं तदयं कं पा
 वदक्षिणोत्तरस्तत्र तः ॥ ॥ उध्वरेखा च कोटिज्या बाहुकोटीक्रमेण ते ॥ त्रिज्या कर्णो व्यास एवं तद्वर्गं

अन्यदिगतयो रेखा द्वे रेखयोर्विषमौ च यो ॥ को जितदु
 तः ॥ रेखयोः कोटिमेकस्यां कलाय स्यात् ॥ त्रिज्या
 भुजं ददं दरीनं ॥ ॥
 रेखेक्यकोणको ॥ सजा
 भुज ॥ ॥
 त्रिज्या व्यासादुमानेन वृत्तं
 गमितं ॥ ॥ तथा प्रागपरं नद
 ॥ दत्तानदययोर्लगादेरेखी
 न ददं भुजतुल्यस्य चापस्य संज्ञासिं
 जिनी ॥ तज्ज्ञासिधां च तां कलाय वहा रः कृतस्ति ॥ अ
 तो भफवचिह्नं भुजो राभे कृतस्ततः ॥ यावत्तदयं कतिपये रेखा प्राकृच्छ्रितो ज्यका ॥ एवं तदयं कं पा
 वदक्षिणोत्तरस्तत्र तः ॥ ॥ उध्वरेखा च कोटिज्या बाहुकोटीक्रमेण ते ॥ त्रिज्या कर्णो व्यास एवं तद्वर्गं

श्रीशारदाजय

व्यपदात्मकं ॥ भुजज्यावर्गहीनस्य त्रिज्यावर्गस्य पत्यदं ॥ कोटिज्यास्य त्रिज्यावर्गस्य त्रिज्याकृतौ
 किल ॥ ॥ शोध्यस्तस्य पदं दोर्षा चैवं दोः कोटिज्यकं ॥ त्रिज्यातः शोधितेनेस्तः कोटिबाहुक्रमज्यकं ॥
 व्याचापमध्यगासैव बाणरूपोक्रमज्यका ॥ एवं क्रमोक्रमज्ये च भुजो राजनिने चने ॥ परस्य च
 च दोः कोटितीतयोर्वर्गमुतेः पदं ॥ कर्णस्तस्य दलं बाहुदलज्योक्तापुरातनैः ॥ बाणोनघ्नस्य यो व्या
 सस्तस्य दं दोः क्रमज्यका ॥ द्विष्वज्या व्यासयोर्वर्गान्तरमूलविहीनतः ॥ व्यासस्तद्वलतुल्यस्या दुक्रम
 ज्यातथैव हि ॥ शरभक्तयुता दोर्षावर्गे व्यासो भवेद्भवं ॥ यद्यस्य शरं शस्योक्रमज्यातद्व
 तगतत्र भवेत्क्रमज्या ॥ तदुक्रमज्याद्वज्वत्तुल्यवश्यं त्विदं स्तुक्ष्मदृशावलोक्ष्य ॥ अत्रोप
 पत्तिः ॥ द्विगुणत्रिज्याकिल व्यासः शरोनव्यासो हि कोटिज्या त्रिज्यायोगरूपकोटिकर्णयोगः शरस्तु
 कोटिकर्णांतरं ॥ तयोर्घातस्तयोरेव वर्गांतरं ॥ भुजज्यावर्गमुलं न मूलभुजक्रमज्येक्यपपत्रं ॥ उप
 पत्त्या नया शरोनव्यास शरयोर्घातस्य मूलं क्रमज्यात्तेन सिद्धमिति यत्करणः पदं प्रपेक्षितं सा
 करणीययोर्घातरूपा तयो रल्पमुक्रमज्यांत योगतुल्यं च स व्यासं च प्रकल्प्य तद्वत्तेयाक्रम
 ज्या रेखा तन्मिने करणः पदमिति सिद्धं ॥ अथैवं द्विगुणदोर्षा द्विगुणत्रिज्यावर्गांतरं भुज
 त्रिबहुमूलद्विगुणकोटिज्या कोटिद्विगुणत्रिज्यातः शुद्धं ॥ द्विगुणोक्रमज्या उरएकगुणो नया दरीनाम् ॥

तदहं मुक्तामप्येति स्पष्टं यथोक्तं ॥ एवं भुजग्यावर्गः क्रोटिः स्यान्नित्ययोर्वर्गान्तरं तद्योगान्तरपात
समप्रति संतरेण शरेण भक्तं क्रोटिः स्यान्नित्ययोगरूपः शरीरन्यासः शरपुक्तश्चापं व्यासस्या
दित्युपपन्नं ॥ यथा ज्येष्ठकृत्तिष्ठाभ्यां भावनाद्विषयेन ये ॥ ते चाप्येसाधिते तद्व्यानां भावनया
किल ॥ ॥ अथ ज्ञानपनं कार्यं चापक्षेत्रविचक्षणैः ॥ योगभावनेनैकस्याचापवोरंतरज्येष्ठा ॥
अंतरोद्भवयातत्र चापे रवाकांशमध्यको ॥ भावनाद्विषयं चातः स स्मृती सावदाग्रहं ॥ ॥ मिथः
क्रोटिः स्यान्नित्योऽत्रिज्यासे चापयोज्ये ॥ तयोर्योगान्तरं स्यातां चापयोगान्तरज्येष्ठा ॥ ॥ दोऽर्थ
योः क्रोटिमौर्वैर्भ्रं घातोऽत्रिज्योद्भवो नैतयोः ॥ वियोगयोगौ जीवैस्तस्माप्येकान्तरक्रोटिजे ॥ ॥ एवम
नयनं चैकैकं स्वीयशरीरमणौ ॥ भावानां प्राप्तिरस्य स समगोऽपि विभास्यते ॥ ॥ तस्य चानय
नस्याप्येकैकं तजैः पुरोदिता ॥ वासना बहुभिः स्वस्वबुद्धिर्वैच्यतः स्फुटा ॥ ॥ तत्र मदीन्द्रियारास्त ॥ मूल
कृतैर्वक्रनिष्ठज्येष्ठपाश्वर्धभुजग्या क्रोटिज्ययोर्घातरूपवज्राभ्यां सखरूपसिद्धभावनया तदंतरं ये
रूपतृतीयकृत्तिष्ठरूपज्ञानपनस्योत्तत्वात् तस्य च कृत्तिष्ठज्येष्ठसंश्रामंतरोऽप्यधना नौचित्याद्भुजग्या
क्रोटिज्ययोरेकस्य कृत्तिष्ठस्य मन्थस्य ज्येष्ठत्वं कल्प्यं ॥ तत्र तुल्यन्यायेन भुजग्यायाः कृत्तिष्ठत्वं क्रोटिज्य
यास्य ज्येष्ठत्वं स्वीकृत्योच्यते ॥ प्रकृतिगुणकृत्तिष्ठवर्गस्य क्षेत्रपुतस्य ज्येष्ठवर्गत्वं दर्शनादेनापि गुण

श्रीशारदाजशा

२४

तथा कर्णद्वयं जाले त्रिकोणके ॥ प्रातिलोम्येन तत्स्वस्व युग्मयोगवशाद्भवेत् ॥ ॥ तुल्यश्रवणं चार्धमि
ह तुल्यचतुर्भुजं ॥ समकृतायितं चायदधचा समकोणतः ॥ ॥ समौ वा विषमौ बाहुतद्व्याभ्यां तृतीयक
बाहुस्तत्रिभुजं ज्ञेयं समंतत्रिभुजैः समैः ॥ ॥ बहज्जासैचयज्जासंलघुतद्विचिचार्यते ॥ सजातीय
विजातीयं वेतितद्वाननोबुधः ॥ ॥ नोपहास्योत्रकुत्रापि भवेत्सगणितार्णवे ॥ यदज्ञानवशात्त्रिषाः सि
द्धान्तज्ञात्रपीह तु ॥ ॥ भुजयोरेक्यतः सिद्धः समकोणोऽस्ति ज्ञात्यके ॥ भुजश्रवणयोगाच्च विषम
कोण एव च ॥ ॥ बहभुजैर्बहबाहुल्यं पुंसं हेतुस्तथा ॥ तथा बहल्लघुक्षेत्रे ज्ञास्यसमकोणयोः ॥
ऐक्येन ज्ञास्यो वैचिकर्णो तुल्यान्तरस्थितो ॥ यदा स्यातां तदा ज्ञास्ये सजातीयं चेतथा ॥ ॥ बाहुश्रवणयो
गस्य विषममिति यकोणतः ॥ बहद्वुजैर्बहबाहुल्यं पुंसं हेतुस्तथा ॥ ॥ द्वयोः कर्णचिकर्णस्यात्रात्र
भ्रंशिकतो भुजः ॥ विषममिति यकोणस्यः सबहज्जास्य बाहुतः ॥ ॥ समानं तदस्ति तस्मै स्यात्तद्विचिचार्य
ज्ञात्यके ॥ बहज्जास्य सजातीयं ज्ञेयं तद्वचमभ्यगां ॥ ॥ लघुज्ञासं बहज्जास्ये सजातीयं चेतद्वचं ॥ सम
नान्तरसंस्थे तद्वहबाहुल्यं पुंसं हेतुस्तथा ॥ ॥ लघुज्ञासं लघुस्तद्वचमिति यकोणस्य तत्र च ॥ इष्टमेवा
हिसाज्ञासप्रती सधं च दर्शनं ॥ ॥
रीसानया सजातीयं सिद्धमप्यत्र तद्वचं ॥ लघुस्त

क २
दा १

नात्रिज्यावर्गः कलस्य कोटिज्यात्वे न ज्ञाता त एव कोटिज्यायाः कनिष्ठत्वं भुजज्यायाः अन्त्येष्टत्वं
 प्रकल्पयथोक्त्या कोटिचापयोरेक्यांतरावपज्यायाश्च न दूष्ये नैव सिद्धिः उभयत्र दोः कोट्योर्वैलक्ष्ण्ये
 योपभुजैक्यांतरावपज्यायाश्च न भुजयोस्तुल्यत्वात् तदेवं भावनयैव तदेक्यतदंतरा जीवोपपत्तिकथं
 न संयुक्तिः अन्यथेयं ज्ञातावनोदिते सादिनदुपपत्तिस्तु च विभास्यसीपवचनानि कथं सांख्ये
 इत्याहुस्तत्र भावनायाविशेषादपरीत्येव गतयोगांतरा भावनया तस्मिन् चापत्तेः तथाहि धनैकप्रका
 रं त्रिज्यावर्गः भुजज्यावर्गेन कोटिज्यावर्गः स्यादित्यनुल्यमपि कनिष्ठं कोटिज्या तुल्यं ज्ञेयं भुजज्याव
 र्गं तुल्यं कणाक्षेपक इत्येकः पक्षः अथ कोटिज्यावर्गेन त्रिज्यावर्गेऽपि दोषी वर्ग इति तत्र ज्ञातं भुजज्याव
 र्गज्या ज्ञेयं कोटिज्यावर्गः कणाक्षेपक इति द्वितीयः भुजज्या कोटिज्यावर्गयोगोपनिज्यावर्ग इति भुजज्या
 कनिष्ठं त्रिज्या ज्ञेयं कोटिज्यावर्गः क्षेप इति तृतीयः अथ वा कोटिज्या कनिष्ठं त्रिज्या ज्ञेयं भुजज्यावर्गः
 क्षेपक इति चतुर्थः पक्षः अनुषंगेऽपि स्वस्वजाति कनिष्ठत्वे क्षेपकयोगांतरा भावनया कनिष्ठत्वे क्षेपान
 न्या नगणितस्यो साधवाद्यपक्षे भुजज्या संबंधे न कनिष्ठं त्रिज्यां रावर्गेण भक्तक्षेपस्तत्तदं चापे
 न्यांतरज्या एव द्वितीये भुजज्या संबंधे न कनिष्ठं त्रिज्यां रो न ज्ञेयं भक्तं चापे न्यांतरज्या एव तृतीये भु
 जज्या संबंधे न ज्ञेयं त्रिज्यां रो न कनिष्ठं भक्तं चापे न्यांतरज्या चतुर्थे ज्ञेयं त्रिज्यां रावर्गेण क्षेपोभाज्य
 तत्तदं चापे न्यांतरज्या एव तिसृषु पक्षेषु यथा सा त्रयं वास्तवरूपेण नागीकृता योगांतरा भावनया

गीशा रदाजपात

भुजज्या संबंधस्य तुल्यत्वात् न चास्माकं नापं भुजज्या संबंधो भिन्नतः किं तु कनिष्ठमैक्यांतरज्यास्वरू
 पमभिमतं तेन भवदभिमतक्षेपो यत्किंचिद्भावनासिद्धोपियेन भक्तस्त्रिज्यावर्गः स्यात्तन्मूलभक्तं क
 निष्ठमेवास्माकमैक्यांतरावपज्यास्वरूपमिति म दुक्तो ना नुपपत्तिरिति वाच्यं तद्वीत्यातत्र कृतोपि कनि
 ष्ठे वास्तवैक्यांतरज्यात्वा सिद्धे यथोदाहृततृतीयपक्षे भुजज्या न्यांतरा त्रिज्यावर्गगुणं कोटिज्या घातभक्तमे
 क्यांतरज्या न सा परस्परकोटिज्या गुणितभुजज्या योस्त्रिज्या भक्तयो र्योगांतरज्या स्वरूपा अथ यदि
 भुजज्या कोटिज्या कोटिज्या त्रिज्या चापानामंतरा भावनया वक्ष्यं चापानरतुल्यत्वं दर्शना तज्ज्ञेयं चापुक्तवद
 तरचापज्या स्यादिति चादता शुद्धदधुद्धावदसिताहसिं रायस्तदवस्था एव नहि चापनियमा न्या निय
 मं कर्तुं स मर्था न्यापानरवर्तज्यां भावते द्विजवाक्यं न भवेत्तसाधकपुस्त्यभावात् उक्तं तृतीयाय भावनाय
 क्षेपोपातरं न वति वर्गगुणं तल्लो द्यं घातभक्तं तदुक्त्या कनिष्ठं न हितज्यात्वे न तदंतरचापज्यात दुणितहा
 रयुक्त्या सिद्धाति एवं कालं चिदुणहर योगांतरा सिद्धं चापानरवर्तितस्वतंत्रा स्वरूपस्यति न च मदक्षि
 मतमज्ञास्वरूक् कनिष्ठज्या क्षेपो सत्र योगांतरा भावनया ज्ञातं कनिष्ठमेव त्रिज्यावर्ग क्षेपक संबंधे नाग
 तं चापे न्यांतरज्या तुल्यमिति वाच्यं नाममात्राणि मानिनामिदानीं तानां वचनबलादेव तादृश भावन
 या विना न्यतस्ताथक्यमुक्तिं चापे न्यांतरज्या सिद्धो माना भावात् अथ भावनया न्यानयनं नुमूलककार्य
 यो वा न्यज्या साधने सम्यगितयं ज्ञातावनोदिते स्येन स्वकृता बुद्धिमत्तु कति न भवा दशां कोटि स्या भा
 वना स्वरूपप्रतिपादने मात्रा भवता कृतमित्युपकारेण ज्ञाता न्या कनिष्ठं स्यात्तद्वी पक्षे न कनिष्ठं त्रिज्या न्या

५ नोत्थज्यांतरं चापयो ज्योतिरसमं

पात्रात्वेन निष्पद्यो नैव्यांतरज्यात्वेनोतत औ व्यांतरज्या रूपं युक्तं न वेति संशयः यस्तो युक्तिमपेक्षते। नाहं स
 प्रमाणं प्रतिपादितवीजोक्तं कनिष्ठज्येष्ठभावो नोपपत्तेरानुस्यूते तत्क्षेपसंबंधेन विहितं भावनाजनि
 तत्तृतीयकनिष्ठं तत्क्षेपपदवत्तौ पूर्वकनिष्ठद्वयचापयोरे व्यांतरज्यात्वेन संसिद्धं। येन निःसंदिग्धं भव
 दुक्तेः सिद्धिः। कनिष्ठज्येष्ठयोश्च व्यांतरज्यावर्गक्षेपसंबंधेन संपादितं यद्विदुर्न तृतीयकनिष्ठं तद
 पात्रिज्यात्वेन त्रिज्यावत्तान्तर्गता कापि जीवा स्यात्तत्रैव मसंशयमेव व्यांतरचापज्या। बलात्तत्वेनाह
 द्वौ युक्त्यभावादानियमाश्रूनाधिकसंभावनायास्तुल्यत्वापत्तेरिति दिक्॥ भावनोपपत्तिरपि गुरुतरात्
 कातिगुरुतरालं घृणाये नैव न दानयनस्य सिद्धेरुपलंभात्। अतः प्रसंगात्तदुपपत्तिर्यथा। क्षेपद्वयसं
 धिं कनिष्ठज्येष्ठे पंक्त्योर्वर्तेते। तत्राप्यंतरक्षेपपदेनेनेन तद्विज्ञे क्षेपसंबंधिकनिष्ठज्येष्ठगुणिते
 तेन क्षेपघातक्षेपे कनिष्ठज्येष्ठे युक्त्या भवतः। परमप्यंतरक्षेपो यदि मूलप्रदस्तदभावेपि क्षेप
 घातक्षेपे तत्प्रकृतावेव कनिष्ठज्येष्ठे ये समुपयुक्ते ते विचार्ये प्रकृतिगुणकनिष्ठवर्गस्य ज्येष्ठवर्ग
 घुद्वयक्षेपत्वेन संदर्शनादाद्यद्वितीयक्षेपो। प्र. आ. क. व. १ आ. ज्ये. व. १ अनयो घातः खंडं च नुष्य
 त्मकक्षेपोयं प्र. आ. क. द्वि. क. व. १ आ. व. ज्ञा. व. प्र. द्वि. क. व. १ द्वि. ज्ये. व. १ प्र. १/६ व. ज्ञा. व. प्र. १/६ आ. ज्ये.
 द्वि. ज्ये. व. १ अनवर्गघातस्तुल्ये घातवर्गस्तुल्यत्वेन गृहीत इति ज्ञेयं। अयं येन युतः स मूलदः स्या
 तस्य प्रकृतिस्तत्तुल्यमूलमेव स्यात्तिमंतं कनिष्ठं। यो ते च यन्मूलं तन्नुज्येष्ठं। प्रकृतिगुणतद्गतिक्षेप

श्रीगणेशाय नमः

वर्गेण

क्षेपाभ्यामवश्यं भावितव्यं॥ भुजज्या वर्गेन त्रिज्या वर्गस्य कोटिज्या वर्गत्वादि यो जकभुजज्या वर्गस्य ण
 खे प्रकल्प्य त्रिज्यायै सह योगेपि वियोगफलतुल्यत्वात् त्रिज्या वर्गस्य क्षेपकत्वं सिद्धं। कनिष्ठभुजज्याय
 वर्गस्य चात्राणां क. गुणनेन णं त्वदर्शनात्प्रकृते गुणस्य चास्यावश्यकत्वाद्दणको व. गुणः सतुकेव
 लभुजज्यो देशादेकसंख्याक एव। तथा च भुजज्या वर्गः। अणौ क. गुणितस्त्रिज्या वर्गं पुनस्तन्मूलं को
 टिज्येति सिद्धं भुजज्या कोटिज्ये कनिष्ठज्येष्ठे। अणरूपं गुणः क्षेपस्त्रिज्या वर्ग इति प्रकल्प्य कनिष्ठज्येष्ठ
 क्षेपाणां पंक्त्योः यासिः। क. आ. ज्ये. १ ज्ये. आ. को. १ ज्ये. त्रि. व. १ अ. ज्ये. १ ल. खो. १ ज्ये. १ आ. ज्ये. १ आ. ज्ये. १
 अनयो योग एव कनिष्ठं। क. द्वि. ज्ये. १ ज्ये. द्वि. को. १ ज्ये. त्रि. व. १ अ. ज्ये. १ द्वि. ज्ये. १ द्वि. को. १ द्वि. ज्ये. १
 अंतरं वा द्वितीयकनिष्ठं आ. ज्ये. १ द्वि. ज्ये. १ आ. को. १ एव वा। द्वि. ज्ये. १ आ. को. १ आ. ज्ये. १ अ. ज्ये. १
 गान्तरभावनाजनिते कनिष्ठे सिद्धे त्रिज्यावर्गवर्गक्षेपे। क्षेपघातस्य क्षेपकेनोक्तत्वात् त्रिज्यास्तु
 पकनिष्ठस्यावश्यं त्रिज्या वर्गक्षेपसंबंधादपेक्षिते तेन त्रिज्या वर्गक्षेपे अत इष्टवर्ग इति तत्क्षे
 पइत्यादिना त्रिज्या तुल्येनेन भक्ते कनिष्ठे ते च त्रिज्या वर्गक्षेपे संसिद्धे भवतस्तत्र वज्राभ्यासयो
 गान्तरकनिष्ठस्य त्रिज्या भक्तस्य त्रिज्या भक्तवज्राभ्यासयोगान्तररूपतुल्यत्वात् त्रिज्या भक्तवज्रा
 भ्यासवारेव योगान्तरमेव व्यांतरचापज्या रूपं संपादितं प्रकृतं प्रमं चापयो रित्यादि एवं भावनयेवैव
 तत्र ज्योपज्यासंघिको टिज्या सिद्धिश्च। परमेव न कृतमाचारानयनं गौरवात्। अथ वा भुजज्या वर्ग

२८

व

द्विजोक्रममप्योनत्रिज्यामितं त्रिकोटिज्यात्वेन द्वालि तम यतरज्या गुणानं त्रिज्या भक्तं जानमंतरोनवि
 तीयसर्वं अघर्वं तु पूर्वस्मिन् लानुपातागतांतरमयतरकोटिज्या गुणानं त्रिज्या त्रिज्यां वा स्त
 पामितितदैक्यमैक्यज्येति चापयो रिसादि दोर्त्य के सतं मुपपन्नं अंतरज्या साधने तु यतरचापो
 नितनद्विज्या चाप रूपं तरस्य ज्याया अयतरज्या यास्त्रयोगः साध्यः स चायतरज्यो नंतरज्या स्यादि
 ति स्थिरास्ति अन्यतरज्या या अभावेन योगस्य तद्विज्या रूपत्वा त्रिज्या तुल्या यतरकोटिज्या या
 योगस्तदेष्टा यतरकोटिज्या या अभावेन तल्लब्ध इष्टा यतरकोटिज्या संवाधयोगः स च स्मृतः अन्य
 तरज्या परमत्वे तरज्या या स्तद्विज्या त्रिकोटिज्या साद यतरांतरज्यो योगस्य तद्विज्या जोक्रममप्यमि
 तस्य प्रत्यक्षसिद्धस्योक्ता नुपातेना यतरकोटिज्या या अभावा दसिद्धः न हिन द्वी सासिद्धोपि प्र
 यमिन्नो गस्तत्र युक्तः तद्विज्या त्रिकोटिज्या मितं तरज्या या विधोऽप्यविधोऽयं क्वो वै परीत्या दृष्टं संस्वी
 कृत्य तत्रिज्या मितं यतरज्या योगांतरं जैव संभवतीति नायथात्वेन तत्र त्रिज्या मितं एवमन्यत
 रज्या परमत्वेन त्रिकोटिज्या नुपातेन योगस्य प्रत्यक्षत्वा दयतरज्या या त्रिज्या तुल्या साद यतरज्यो न
 तयोग रूपं तरज्या या योग त्रिज्या मितं स्मृतं त्रिकोटिज्या नुपातेन प्रत्यक्षं निगतिं क्षयगतं तद्विज्या त्रिकोटिज्या
 मितं स्ति क्षयगतं त्रिकोटिज्या मितं विधोऽप्यविधोऽयं क्वो वै परीत्या सिद्धं न दोषा वहंत दंतं परमं तद्विज्या जोक्रम
 मज्या मितं धनं स्मृतं तरज्या या युतं स्त त्रिकोटिज्या तरज्या स्यादिति सिद्धं त्रिज्या मितं यतरज्या सत्वे अ

श्रीशारदा जयति

२८

*प्रकृति उत्पत्तेर

चातुर्धा क्षेपयुता मूल सिद्धा तद्विषयस्य प्रत्यक्षेणोपलंभात् अथ क्षेपचाक्षेपस्याद्यं सपोः
 सस्ति तो प्रकृतिगुणानि पृथातस्य केवलज्येष्ठघातस्य च वर्गोऽप्यनुवज्राभ्यासवर्गयोगप्र
 कृतिगुणः क्षयगतोस्ति यदि च कथं चिन्मये आद्यंतवर्गयोर्मूलचातो द्विघ्नः स्यात्तद्विषयं वैत
 मूललाभः अतो न तन्मध्यखंडं द्वापगमोयं च द्विघ्नघातस्तत्त्वा ने प्राविष्टः स्यात्तादृशो यो
 जकोयं आ. वज्रा. व. प्र. १ आ. क. द्वि. क. आ. ज्ये. द्वि. ज्ये. प्र. २ द्वि. वज्रा. व. प्र. १ अत्र मध्यखंडं वज्राभ्या
 सघातेन द्विगुणेन सममि सयं वा आ. व. ज्रा. व. १ आ. व. ज्रा. द्वि. वज्रा. २ द्वि. वज्रा. व. १ अस्य मूलं
 जातं कनिष्ठं आ. वज्रा. १ द्वि. वज्रा. १ अथास्य योजकस्य क्षेपघातक्षेपयोगात्संजातं ज्येष्ठवर्गस्य म
 लं ज्येष्ठमिदं प्र. आ. क. द्वि. क. १ आ. ज्ये. द्वि. ज्ये. १ एवमत्र वज्राभ्यासयोगः कनिष्ठं ज्येष्ठं तु प्रकृति
 गुणकृतिष्ठघातस्य केवलज्येष्ठघातस्य च योगरूपं क्षेपस्तक्षेपघात इति उपपन्नं योगभावनी क
 स्वमूलं धनेनैतिस्य नूनं तद्विघ्नघातस्य पक्षिं प्रकृत्य पद्या नीयते तद्विषयं भावनी कृता पस्य प
 स्यते तत्र किं भवदुक्तं भावनी पक्षिप्रयासेन अत्र शिरोमणी प्रवासा नाको भिक्तेना त चरण
 स्त इष्टचापयो जीवास्तानेन आप्यो योगांतरज्या सिद्धयर्थं यतरज्यो नितेक्य ज्या स्वरूपमंतरमय
 तरज्या युतमैक्य ज्या स्यात् विधोऽप्यविधोऽयं क्वो वै परीत्या सिद्धं न दोषा वहंत दंतं परमं तद्विज्या जोक्रम
 प्रसिद्धत्वात् अतस्तदंतरं साधने अन्यतरज्या या अभावेन तद्विज्या रूपत्वा तुल्या मे वा यतर

*प्रकृति उत्पत्तेर

अत्र प्रसङ्गं वर्णस्याद्वैतस्य चापरवर्तस्य स्यात् स्यादस्यैव चप स्यात् संवत्सु क्रमस्य ता ननोपि त्रिज्यो
 क्रमस्यो नित्यतेर्दलस्य स्यादिति संसिद्धिरतो तातपर्वभुजकोद्यवगतैक्य चापसंवत्सु स्यात् तोपि विलोमविधि
 नैक्य चापस्य सिद्धिस्तथा चापद्वयसंवत्सु भुजकोटिज्ययोराद्यद्वितीयपदप्रथमाक्षरोपलक्ष
 णपूर्वक्रमसंकरार्थं पंक्तयोऽस्य आः स्यात् १ आः को १ अत्र भुजैक्यकोटिज्योत्तरयोर्वर्गो आः स्या
 व १ आः स्या द्विः स्या २ स्या व १ अनयो द्विः स्या १ द्विः को १ योगः कर्णवर्गः आः स्या द्विः स्या २ आः को
 व १ आः को द्विः को २ द्विः को व १ द्विः को २ त्रिः व १ अत्र भुजस्य कोज्यावर्गयोगस्य त्रिज्यावर्गत्वेन पंक्तोरा
 घनखंडचतुष्टययोगे द्विगुणत्रिज्यावर्ग तुल्यत्वं स्पष्टं अथास्य मूलार्धमेक्य चापाद्वयज्येति मूलार्ध
 स्य च वर्गचतुर्धांशमूलसमत्वाद् द्वितीये स्य चतुर्धांशः आः स्या द्विः स्या १ आः को द्विः को १ त्रिः व १ अयं
 कोटिज्यायातेन स्याद्यातपुनत्रिज्यावर्गरूपभास्यस्य दलरूपः २ पः अस्य मूलैक्य चापाद्वयस्य
 स्यात्तैक्य चापोक्रमस्य त्रिज्यायातदलमूलरूपत्वेन त्रिज्यायाज्य एव जातस्त्रिज्योक्रमस्य या
 तरूपोयं आः स्या द्विः स्या १ आः को द्विः को १ त्रिः व १ त्रिज्यायातैक्य चापोक्रमस्य रूपः आः स्या
 द्विः स्या १ आः को द्विः को १ त्रिः व १ त्रिज्यायात भुजो जातैक्य चापोक्रमस्य रूपः आः स्या द्विः स्या १ आः को द्विः को १
 अस्य त्रिः व १ वर्गः आः स्या द्विः स्या व १ आः स्या द्विः स्या आः को द्विः को २ आः को द्विः को व १ त्रिज्यावर्गः त्रिः
 भुजो जातैक्य त्रिः व १ चापस्य वर्गः आः स्या द्विः स्या व १ आः स्या द्विः स्या आः को द्विः को २ आः को द्विः को व १ त्रिः व १

दि ६

श्रीशारदाज्ञपाः

मेक्य ६

३०

को १

त्रिः व १

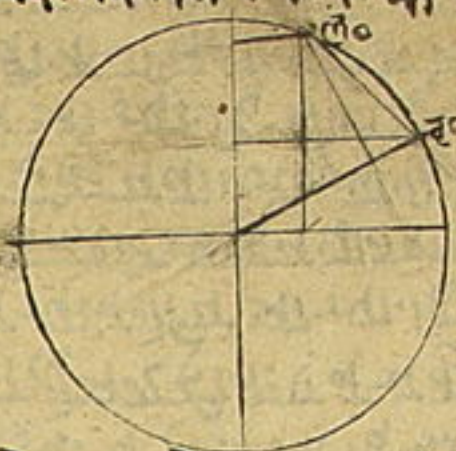
त्रिः व १ स्य

न्यत्रापि तस्मिन् धर्ममुपास्य त्रिज्यामिता न्यतरज्ययेदं तद्विभोक्रमस्यामितं तदेवा न्यतरज्याया विभि
 तिलब्धमिह न्यतरज्यासंवत्सु चितदं तदस्वरूपं ऐक्यस्यांतरवदचपमपतिरेकाभां तस्मिन् नद
 वृत्तमूलानंतरज्यायां यो ज्यैस्वरूपानंतरज्यासिद्धधर्मैस्वरूपानंतरज्यायाः खंडद्वयं फलमुपातजयो
 गतुल्यमाद्यमन्यतरज्यामितमणहद्वितीयं फलाविशेषात्तदंतरस्य द्वितीयखंडे एव योगेधनण
 योरंतरमेव योगदस्य नैव विहितानंतरमणमन्यतरज्यागुणताद्विज्योकोटिज्यात्रिज्याया रूपं आद्य
 खंडं त्वन्यतरकोटिज्यागुणितनद्विज्योत्रिज्यायां रूपं धनमितितयो योगान्तरैषो वस्य भवती
 सुपपन्नं चापानंतरस्य जीवा स्यात्तयो रतसंमितेति अत्रानंतरज्याया धनत्वमन्यतरलघुचापो नत्वेन
 सिद्धमतस्तद्वैपरीत्यादणत्वं तु नद्विज्योत्रिज्यायां चापो नत्वेन सिद्धं न विरुद्धमिति धीमती साध्या एवमेक्य
 स्यात्तपने न्यतरज्यैक्यस्यायोगानंतरज्या नयने न्यतरज्यांतरस्वीकृतापितदैक्यतदंतरज्ययोः सि
 द्धिर्यंबहुधैसमिप्रायेण वदंति तेन तदपि प्रायग्रंथार्थं मबुधैव द्वितीयोपाते यत्किंचित्स्वरूप
 तस्वरूपं लब्धं साभ्रमं नो यत्किंचित्स्वरूपं लब्धं नानि तरां निरस्ताः अथैतद्विज्याया लघुवर्गं दोषपति
 सिद्धिस्तथा हि अन्यतरज्याया जभावे तद्विज्योत्रिज्यायाः लघुवर्गं तद्विज्योत्रिज्यामितैक्यस्यापि बहुमुचिता
 तत्रज्याया जभावे तद्विज्यायाः परमत्वेन त्रिज्यामिता न्यतरकोटिज्ययेदं तद्विज्योत्रिज्यामितैक्यस्या

三九

मन्त्रा रूपभुजकोटिष्वायपि संभवतीति चेत्तत्राज्ञानव्ये। तदर्थमेतत्कर्णैकाग्रं यावत्तु द्वात्रिंशत्पार्वत्ये
 र्वाकस्यातद्वैरवान्तरात्पर्वरेखातोभुजज्यादानवत्कर्णद्वितीयाग्रं यावद्वैरवान्तरात्कर्णार्थासातरचापत्रुमा
 ज्याभुजरूपास्ति। तज्ज्या ~~कूल~~ लल्लदायकणीग्रयो रंतरत्रिज्याख्यरेखागतमंतरचापोक्रमज्यामितं कोटि
 रूपं। अथाभ्यामपि स एव प्राकृताधितः कर्णउत्पद्यते क्षेत्रदरीनं
 मंतरचापखंडस्य ज्यास्ति। अस्याम्नांतरचापज्यासंबन्धुक्रम
 त्रिज्योक्रमज्यानिहतेरिह्यादिनासंक्षिप्तोरतोज्ञानपूर्वभुजको
 रचापखंडज्यातोपि विलोमेनांतरचापज्यासिद्धिस्तैस्य चापज्या
 उविन्यासेनः सुगमेत्फपपत्रमंतरचापोक्तमापि। यदोक्तवत्त्रिज्या
 कृतकैते दिगं कादुभयनइष्टां रागन्दत्वा। चिह्नैकाग्रैतत्रिहृदप
 र्वाकार्या। साद्विगुणेषां शरूपसंफर्णधनुस्संबन्धिसंफर्णज्यात
 रूपाईधनुःसंबन्धिर्द्वैज्येस्य स्यात्एवगणितेप्रयोजनादिमासेवज्यात्वेन व्यबहरंत आचार्या इति
 हिष्ठतिरस्ति। अथत्रिज्यावर्तेयासंफर्णधनुःसंबन्धिसंफर्णज्यातदईमितातुप्रत्यक्षं त्रिज्याईधनुःचक्रां शांकि
 तेन ~~च~~ संफर्णधनुःसंबन्धिसंफर्णज्यास्ति। अतस्त्रिज्याईमितेन ज्यासाद्वैनेकसंदिगवैधं चक्रां शांकिनं का

अत्र भुजकोटि
 ज्यावर्तेनोपि
 धनुःगतांत
 नयनवत्संब
 ध्यानेन
 स्पष्टमेकाग्र
 दईमितं शां

अनन्यार्थि
प्राप्तोपि
द्युवगतान
नयनवस्त्र
व्याप्तोपि
स्पृष्टोपि
द्विभिर्वा

ज्ञान५

श्रीगणेशाय नमः

39

व०

तद्वत्तेदिगं कादृशयतोभीकांशान्दत्तातदग्राभां पादे रवेका विधीयते साहसुत्रिज्या द्वैकलीयाद्विगुणतेन
रा रूपसंपूर्णधनुः संबंधिसंपूर्णज्या द्वारा पित्रिज्या वलीयेषां रा रूपतद्वैधनुस्संबंध्य द्वैज्या स्यात्। यत्र
गणितज्ञानांतदंशज्यात्वेन प्रसिद्धावरीवर्तिः अतः प्रकृतेत्रिज्या द्वैकते पूर्वचिह्नात्सव्ये द्विगुणालघुचापां
रा नपु सव्ये द्विगुण बहुचापां शान्दत्तात् चिह्न द्वयं कुर्यात्। ततः पूर्वचिह्नात्तात्त्रिहृदयपर्यंतं रेखे सं
पूर्णजीवाकारे कार्ये। तेनुत्रिज्या प्रमाणा सिद्धे लघु बहुचापज्ये एवत्रिज्या वलीयस्वाभिमतार्द्धजीवा
स्वरूपे भवतः। एवंतच्चिह्नात्संबंध्येषां पापिस्मिन्मन्त्रिहृदयपर्यंतमापि रेखे कार्ये ते च लघु बहुचापसंबंध
धिद्विगुणकोट्यंश रूपसंपूर्णधनुः संबंधिसंपूर्णजीवाकारे त्रिपित्रिज्या वलीयस्वाभिमतार्द्धज्या द्वारा
कोटिज्या रूप एव भवतः। एवंतच्चिह्नात्संबंध्येका रेखा च कार्ये। सा त्रिगुणचापैक्य रूपसंपूर्णधनु
स्संबंधिसंपूर्णज्या द्वारा पित्रिज्या वलीयस्वाभिमतार्द्धज्या द्वारा चापैक्य रूपसंपूर्णधनुः स्यात्। तथा च लघु बहु
चापसंबंधिभुजज्या कोटिज्या संबद्धविषमचतुर्भुजशेने मुसत्रं। अस्य पूर्वापरचिह्नयामात्रिज्या रू
प एकः प्रव्यक्तः अर्धस्त्रिज्या नवतद्वरणतद्वितीयज्या पेश्यज्या मितरसव्यक्तः शेनहरानं
अनेवो नवगुणः प्रथमप्रकृत्ये सादिलं वैक्यवर्गस्य पदमित्येतया धुक्तं यथेन गतं
ज्या रूपं कृणोति यतस्त्रिभुजाभां लंबा बाधानयनद्वारा चापैक्यज्या रूपद्वितीयक

श्रीगणेशाय नमः

५२

श्रीशगरदाभयानि०

34

खंड ७

गमानं त्रिभजीवया ॥ नूनं च तत्रोद्युगस्यमानं द्विसंयुगानां च न दंशकानां ॥ यकोटिजीवा दलसंयुगे क
राश्याकायास्त्रिगुणाहनायाः ॥ पदं नुनङ्गागदलस्यकोटिज्यकावगम्यासुधियात्रनूनं ॥ त्रिज्यादलैरवा
गित २० लवज्यकास्यामकोटिज्या चरवषट् ६० लवज्या ॥ वर्गधर्मिलं त्रिभमोर्विकायाजीवाभवेत्तं चकृतां रा
४५ कानां ॥ दोर्ज्यात्रिभज्याहति युक्तहीने त्रिज्याकृती तद्वलनः पदेये ॥ भुजेन युक् हीनगृहत्रयस्य दलोक्ष
जीवे भवतः क्रमात्ते ॥ कोटिज्यो दोर्ज्यक्रयो म्रये चांतरेन द्वयोर्वर्गज्जिबोगमस्तं ॥ तद्वर्गनृत्या भुजयोर्वि
योगखंडस्य जीवाभवती हूनं ॥ दोः कोटिजीवांतरवर्गखंडा मूलनेन नृत्या सुधियात्रवेद्या ॥ दोः कोटिभागांतर
जीवावश्येथमूलग्रहणं विनापि ॥ द्विसंयुगे बाहुगुणस्य वर्गस्त्रिज्योद्वेत्तं फलेन हीन ॥ त्रिज्ये
व दोः कोटिलवांतरज्यास्य लव्यनैवं बहुधा स्वबुद्ध्या ॥ द्विघ्रांशकोटिजीवा बाहुकोद्यंतरज्यका ॥ फलमेवो
दितं यस्माद्विघ्रांशोक्रमसंजिनी ॥ अत्रोपपत्तिं पुणुमावदेकं राश्याज्यकामानं प्रहप्रकृत्य ॥ या १ त्रिज्यात
हनाद्विगृहोक्रमज्या ॥ या १ त्रि १ प्रोक्ता द्विजीवानयने प्रकारात् ॥ अत्रैकराशोर्वसिज्यकायावर्गः बात्रि
सचायक्तकतेः समानः ॥ कते सप्तशेदकयोर्विनाशे समे विष्टुद्वौ च समौ च पक्षौ ॥ याव २ यात्रि १ रु ॥ अष्टाह
तौ तौ त्रिगुणोक्तस्यामुतौ पुनस्तावपि नुल्यपक्षौ ॥ याव १ द्यात्रि ८ त्रिव १ समौ ॥ याव १ यात्रि १ त्रिव १ चमले
हणादपीमौ ॥ या ४ त्रि १ ॥ त्वसक्तमानं समशोधनेन ॥ याव १ यात्रि १ त्रिव १ त्रिभज्यका द्विभवती हतेनाद्विना
त्रिभज्याखया ॥ त्रि २ गुणांशजीवा ॥ कते वडस्त्रीय

आंतरिता*

पञ्चमिव १
२

२७

जीवा ॥ इह मन्त्रियमोपभयन्नस्यासरं प्रकृतयोगमिदं ॥ अन्यमानमिदं न गृहीतं चाधमानममलं
 गणितं ॥ ॥ परोक्ष ॥ राण्योनवबोधतस्तद्विद्यासतो ज्ञानमधिपास्तुष्ये ॥ वेदं नित्ये धृतिमियसु दुष्टादयः
 यतः संशयान्निष्ठा ॥ ॥ पंचांकनः प्रागणितेन स्वरूपासन्नं पदं सावयवगृहीतं ॥ २११४१० ॥ तन्निष्पन्नायुषि
 भिन्नजीवयोर्न वेदोदने स्याद्विभागजीवा ॥ ॥ दोः कोटिभागान्तरज्यप्रायाः प्रकारनोवेदराशं राजीवा ॥
 अत्र स्फुटा पंचपदात्रिंशत्प्राहतिस्त्रिंशत्प्रासाहिताधिभक्ता ॥ ॥ ५८ संशवे देवुल वज्रप्रायात्रिंशत्प्रा
 त्रिंशत्प्रा १ तल्लोडिभागन्यक्कोशयगौ ॥ त्रिवंश १ त्रिवंश ५ ॥ त्रिवंश ५ त्रिवंश ५ ॥ वाणाः स्वमलेन २ १४११ युता ४
 विही ४ ॥ नागजैर्हतास्तत्फलमेषामले ॥ ॥ १० ॥ ५१ ४ ॥ १० ॥ ५ ॥ ३ ५ ॥ १६ ॥ त्रिंशत्प्रासंगुणितेक्रमेण ३२
 द्विंशत्प्रा २ वृद्धि ३६ लवज्यप्रेस्तः ॥ एवं च वेदे पु ५४ ववृद्धि ३० भागज्याप्रां च चापांतरसिंजिनीया ॥ ॥ श्रीगारदाजयति ००
 यथोक्तवत्तत्र सदागुणोयं ० २४ १२४ १५ ॥ ३९ त्रिंशत्प्रायाः खलु चोपपन्नः ॥ तद्विंशत्प्राये वृद्धिनां राजीवा
 व्यक्ता भवेदासनया बुधानां ॥ ॥ अन्यो न्यदोः कोटिगुणा हतीये त्रिंशत्प्राये दूनेतत्फेयोस्तथैव ॥ कोटिज्ययो
 देर्ज्यिकयोश्च वर्गान्तरं नुपत्तत्सममेव बोध्यं ॥ ॥ तत्र प्रत्यक्षं खलु राशस्त्रविदोऽपि विज्ञादेखात्मफलं
 णातानवबोधतस्तत् ॥ स्वल्पान्तरान्महद्विनिष्ठफलस्य भीसाभ्यां ताभ्यां स्याद्विचित्रं च सप्तमरीया ॥ ॥
 कुंडावबोधनविधौ परिनिर्मिता निस्फुलप्रकारज्जितः ॥ अपि संविदिता ॥ तेन ज्यप्रागणितवासनया प्रसं
 गाद्विकुंडसाधनविधिप्रवदाभिस्तत् ॥ ॥ चतुर्भुजं च तमथा द्वैचंद्रं त्रिकोणकं योनिसमाहृतं च ॥ ॥
 ४४ यत्राप्योर्ध्वतनुर्धभागस्तुष्टोश्चानर्गतरकं ज्ययोर्ध्वत ॥ तत्राप्युत्तरदेः ॥ त्रैकज्या
 संहितायानियमाश्च कास्मात् ॥ ॥ ४४

श्रीगारदाजयति ००

३७

त्रैकज्या

अथोक्तस्य स्यादकुंडेष्टुयैर्ध्वजविषमास्तत् ॥ वतुर्भुजोपि विषमा भुजा ॥ त्रैकज्या तावते ॥ ॥ ४५

इत्थमष्टास्त्रमथाष्टपत्रपद्माहृतं चापितु पंचकोणं ॥ ॥ समास्त्रं चोत्तरदशैव कुंडानुक्तानितद्वैरिह स
 त्फलाधर्मा ॥ इह स्तद्विह स्तादिफलीभितानितनांगुलैः सिद्धमिहैव हस्तः ॥ ॥ ५१ ॥ व्यंगुलकैरत्रोत्तरदशैव
 गुलकं तथा ॥ प्रतिव्यंगुलपद्या स्यादुणितार्थं क्रमस्तथा ॥ ॥ तत्रैव हस्तज्जोत्रफलं जिनैर्कतेः समं ॥ ४६ ॥
 द्विंशत्प्रादिगुणितं तद्विद्यादिह स्तोत्रं सदा ॥ ॥ ११५२ ११७२५ ॥ २२०४ ॥ फलमेव भवद्वादिगुणितं द्वादिह
 स्तजं ॥ न हि द्वादिगुणितं चांगुलवर्गसमं हितं ॥ ॥ आयुराशो ज्यमैश्च यं लिखते समवाहये ॥ स्तद्वै
 भवेत्तत्र फलं कुंडे तद्वा सोविषमे भुजे ॥ ॥ एकद्विष्टुफलाभ्यां ये पदेने वाहुविस्तृती ॥ स्यातां समं भुजौ चाप
 कुंडे तुल्यं चतुर्भुजे ॥ ॥ आसन्नमूलग्रहणाद्भुजो २४ व्यास ३३ ५६ त्रुभुजे ॥ एकहस्ते द्वादिह स्तोत्रे
 न साध्यं विचक्षणैः ॥ ॥ अष्टप्रास्तुलवर्गं च पंचभक्तासदासदं ॥ ॥ अर्धवेवर्तुले कुंडे व्यासमानं प्र
 जायते ॥ ॥ आसन्नमूलग्रहणाद्वा सः समाश्वि २७ संमितः ॥ एकहस्ते तथा द्वादिह स्तोत्रे स्वस्वफ
 लं क्रमात् ॥ ॥ द्वात्रिंशद्भुजितासं च भक्ताश्च फलवर्गितः ॥ मूलमूलदले द्वाभ्यां व्यासमानं प्रजा
 यते ॥ ॥ आसन्नमूलग्रहणादंगुलान्यष्टवद्वयः ३८ ॥ व्यंगुलानि दशव्यासमेव हस्तैर्द्वैचंद्रं ॥ ॥
 समं त्रिभुजं कुंडे स्पष्टं लवर्गं नृपाहतः ॥ त्रिभक्तस्तदा मूलं भुजः स्याद २२ तत्कृतः ॥ ॥ स्वयं रा
 सभुजा कर्पाव्यासः स्यात्तत्पदं लिह ॥ नृपद्माद्वा फलाद्वा गौ २७ इतस्तदासदं ॥ ॥ व्यासमानं भवे
 तत्र चैव हस्तो भुजो भवेत् ॥ ३६ ॥ २० ॥ कुंडे तुलादिको व्यासश्चासन्नपदतः ४२ ७ फलं ॥ ॥ फलात्तव

३८

खाष्ट वेद ४८०० प्रायश्चित्तं दत्तं ॥ बाहुरश्चक्षुष्यपत्राभेयो निकुंडे प्रजायते ॥ ॥ समन्ति भुजवत्
 माद्यासोपपन्नो भवति ॥ कुंडे भुजो भवे ११४६ द्यासो गुणो योगिने न वै ॥ ॥ इत्येवो योनि
 कुंडप्रकारः ॥ अथवा प्रायश्चित्तं पत्राभेयो निकुंडे फलं तु यत् ॥ षष्ठि वर्गगुणादस्माच्चिद्विदं नै २२२३
 तात्पदं ॥ ॥ व्यासमानं नै नूनं न द्वर्ग द्वि पदं भुजः ॥ हस्तयौ नै व्यासमानं भिदं २५१२२१२० बाहुरयं
 १११५६८ सदा ॥ ॥ इति द्वितीयो निकुंडप्रकारः ॥ एवं षडस्वकुंडस्वफलवर्गो विस्तरगुणः ॥
 ११२९ हस्तस्तस्य दामूलं भुजमानं प्रजायते ॥ ॥ अष्ट द्यासपुलादगो भिदं हस्तस्तस्य दामूलं ॥ व्या
 सो भवे द्विनिघ्नो सो भुजो व्यासो भवानि ॥ ॥ आसन्नमूलयहणा इत्युक्तं कुंडे भुजस्त्वयं ॥ १४५३
 व्यासो गुलात्मकश्चायं २१४६ सम्पुक्रिन्त्यविदोदितः ॥ ॥ एवमेषास्वकुंडस्वफलं पंचाद्विंशं ५५ आशरदायु
 गुणं ॥ त्रिपंच ५३ विहृतं तस्य मूलं व्यासो भवे च ॥ ॥ मूलं नै द्यासं तस्मिन् षष्ठिः ०१२२५७
 सावयवो गुणः ॥ तद्गुणो व्यास एवात्र भुजः स्यादष्टकोणके ॥ ॥ एकहस्ताष्टकोणस्य व्यास आ
 सन्नमूलतः २८३३ भुजश्चायं १०५५ तथा द्यासो हस्तकुंडे समानयेत् ॥ ॥ अथ पद्मार्थकु
 डे तु स्वफलं गुणितं च नर ॥ मूलं व्यासवर्गं ३६० वर्गं वेदसागरभाजितं ॥ ॥ तन्मूलं व्यासमा
 नं स्यादतश्चाष्टस्वकुंडजः ॥ एकहस्ते च पद्मार्थे व्यासो २१३८ २५ बाहुस्तथा ८१९६ ३८ गुणैः ॥ ३८
 अथान्यथा पद्मार्थे स्तु पद्मकुंडे वदाम्यहं ॥ मूलं षडसममनवो ०१६११४ गुणः सावयव

आशरदायु

३८

४ मुन

अद्विस्तु व्यासो योर्ध्वे स्तः ॥ ॥ स्वी पंचरामाक्षिनिपा ०१५११६ स्तथाखं समेषवो वेदमिताः ०१५१४
 क्रमेण ॥ रूपात्मकौ सावयवौ गुणौ तौ त्रिज्या गुणौ वाधनयो ज्येष्ठः ॥ ॥ मूलं द्विनाक्षिनाक्षि
 यो ०१२४१२४१५ ०१ गुणकस्त्वयं ॥ तद्गुणाभिज्येष्ठे वात्र सूक्ष्मरीत्या जिन ज्येष्ठा ॥ ॥ वासना
 म्पुसविस्तराभिहाषादत्रांगरा गुणमप्रकटाणी संविधायव धत्ते न ॥ या १ विहीना त्रिज्यका दिनजो
 क्रमजीवा ॥ ॥ या १ त्रि १ त्रिज्यया च गुणिता दलितता स्याद्दर्श एव रसरामगुणस्य ॥ यात्रि १ त्रिव १
 एवमप्रकटमानकृतिर्यासा हताभिभेगुणस्य दत्तेन ॥ ॥ न यावत् २ कृतिस्वरसरामलवानामुक्त
 मोद्गुवगुणस्य च वर्गः ॥ यौ क्रमो क्रमगुणस्य च वर्गेति धु ॥ त्रि १ त्रि १ यावत् ८ यात्रि १ त्रिव १ पदद
 लं च त्रिजीवा ॥ ॥ तेन चोऽप्रकटा यावत् ४ मानकृतिर्यासा हता यावत् ४ युनिसमा त्रिव ३ नियमा स्या
 त ॥ पक्षयोः सवहरापगमेति ॥ त्रिव १ समारणताष्टगुणो च ॥ ॥ यावत् ६४ यात्रि ८ त्रिव ८ क्षे
 पकोण यावत् ६४ यावत् त्रिव १६ त्रिव ८ सिहितावपि मुल्यौ यावत् त्रिव १६ यात्रि ८ त्रिव १ यावत् त्रिव ६४
 तस्य दयहणोपि समौ तौ ॥ तत्र चाद्यपदं यात्रि ४ त्रिव १ यावत् ६४ यावत् त्रिव ८ त्रिव ८ यपदं हस्त
 स्याद्विदं यावत् त्रिव ३ यदि वेदमपीति ॥ यावत् त्रिव ३ ॥ तस्य दयवरासमस्तु द्यामानमप्रकटजं द्वि
 धस्यात् ॥ तत्र चाद्यपि दत्रिव ५ त्रिव १ त्रिव १ यदि दं त्रिव १ च त्रिज्यया पदमितं हतं दत्र ॥ ॥ नो चितं त्रिभु
 जालं कृणाल्यकृजिवा तस्य ये ४ नानयमेतद्विनाक्षि ॥ यस्य कोटिदलज्येष्ठया तस्यास्तमा द्विगुणाभाज

अथात्र जीवान यने जुंरायेतज्जका कौष्ठगतास्ति सिद्धा ॥ अमं विनैवानयनो धनानां ज्योतिर्विदिंभ्य
 गंभितोपलब्धौ ॥ ॥ लवाधधमे कलिकादिकं स्यादतीतभोग्यांतरखंडकं ॥ ॥ पृथ्या हनंतघतयातजो
 वाजीवाभवेसाभिमता राखाधं ॥ ॥ याज्याविभुद्रा भवति ज्यकां प्रातः प्रापमं रात्रिं मंस्ति सिद्धं ॥ रोषतुष
 च्या गुणितं विभक्तं ज्यकां तरेणात्र कलादिलब्धं ॥ ॥ युतं लवाधं भवतीह चापं वलीकृतं तद्विकलास्यं स्यात् ॥
 क्रमज्ययोशा क्रमसिंजनी हषष्टि च्युता कौटि भवे क्रमज्या ॥ ॥ स्यादुक्रमज्या यादखंडकानि भुक्ता राखंडे
 अपवराधधो क्त्वा ॥ क्रमज्या क्रासा क्रमखंडवै स्याद्विजो मखंडैरिह चो क्रमज्या ॥ ॥ ज्याखंडानि निरव्यंते

शिरामणौ ज्यका भोग्यखंडं स्पष्टं कृतं तु यत् ॥ स्कले स्तुधमत्त विश्वासा तदर्थं विचिदुच्यते ॥ ॥ अचयव्यति
 रेकाभ्यां चैतस्योटेः क्रमज्या ॥ अनुपातः कथं सो न तथा कौटु क्रमज्या ॥ ॥ तुल्ययाया द्रवधे न भिन्ना
 र्धमतिस्तुधमतः ॥ कौटि ज्यका उपातेन राशिज्या नैव सिद्धति ॥ ॥ सिद्धभोग्यमुति द्वारा सर्वभोग्य मुतावपि ॥
 एवमिषा ज्यका नैव किंच संधौ तु खंडयोः ॥ ॥ यातैष खंडयोगाद्वै यद्भोग्यं कल्प्यते त्वया ॥ तदसधेन सत्ता
 त्रभुक्तमेवास्ति खंडकं ॥ ॥ कौटि ज्यका उपातस्पर्शकलयाद्भोग्यखंडकं ॥ ज्यासिद्धावल्पबुद्ध्या तु यत्कृतं प्रो
 ठितं स्तया ॥ ॥ तस्याज्यं भोग्यखंडं स्पष्टं कृतं क्रमं रणं रवतु ॥ सत्कास्तुधमाणि खंडानि वलात्सु स्फुल्लखंड
 कैः ॥ ॥ इष्टं ज्या नयनं ते स्ति तदैवं स्पष्टखंडकं ॥ यातैष खंडभेदं प्रोषं वंडां राखैर्भजेत् ॥ ॥ तदनं भुक्त
 मेवास्ति भोग्यं स्पष्टं भवाद्दृशां ॥ नास्मादृशाभिदं स्तुधमं ज्यका खंडवसाधं ॥ ॥ अथोच्यते मया स्त
 द्धमा स्फुटं क्रमसिंवासनं ॥ पूर्वयादृक् सिद्धांते गदितं रविणा स्वयं ॥ ॥ जिह्नुतां द्धमोटा स्फुरमुख्यै रंध
 परुषपरं परयात्र ॥ वासना निजधिया निजतं मे नाशिता कश्चित्ता नवबोधात् ॥ ॥ तत्तत्खंडे प्रोचितं गेन
 संख्यां शाखैव योक्ता स्फुटता मया धं ॥ मुन्यर्चिता श्रीरविणा यसैवोच्यते यतो ये सदिता न सम्यक्
 खंडं मेदमार्थं शास्त्रोदरा कलास्तथा ॥ ॥ खंडसागरास्तु तदुच्यते विविक्ता व्याख्या ॥ ॥ ३४ विधोस्तथा ॥

हताकर्णहिताभुजज्यातत्रापवाहोर्विवरं फलं वा ॥ इत्येवमवाहोर्विवरं फलं वा ॥ इत्येवमवाहोर्विवरं फलं वा ॥ इत्येवमवाहोर्विवरं फलं वा ॥
 सचैवं ॥ ॥ चापं नु यस्त्वां स फलं ज्योतिषां युतो नो न युतं नु तेन ॥ पदानि तानी हस्तवां न तेन ॥
 वाहुस्त्रया तेषां मयुग्मयुग्मे ॥ ॥ षट् भेदजातसक दुक्तमिह तथा सक्तसप्तम फलमेवं ॥
 कर्णानुपातास्फुटतां विहाय सर्वत्र यदोः फलं चापमत्र ॥ ॥ तत्रासक्तसाधितमेवेत्स्वधर्मस
 क्तधर्मात्तेन फलेन नु ल्यं ॥ एवं यथात्रैव सक्तसक्तकारादपि स्वमादं किल दोः फलं स्यात् ॥ ॥
 सक्तधर्मात्तत्रावणो द्ववस्था स तत्राह प्रवदामि सप्तम ॥ गुटस्फुटत्वा नवबोधजातमदर्थ
 मज्ञानविभंजनार्थं ॥ ॥ परं सदैक रूपैस्त्रयैरिच्छं रौः पुरोदितैः ॥ सप्तभेदो द्ववस्थां फलं नेदं कथं श्रीशारदाकृत्य
 चेन ॥ ॥ त्रिज्यागुणात्कृण्विता कृत्यो पूर्वोक्तवत्स्फुटान् ॥ युग्मो जातपरिच्छं रात्रत नो न पतना
 स्फुटैः ॥ ॥ स्वेष्टमध्यपरिच्छं रौः फलं कायं विचक्षणे ॥ युग्मो जातपरिच्छं रात्रां दान् स्पष्टान् च दा
 मिता ॥ ॥ विच्छं रात्रां नवः १३ ॥ ४० स्तये दं नास्त्रां रौः मिता ३१ ॥ ४० विधौ ॥ ओजातो भूपरिच्छं रा
 प्रोक्ता भौमादधो च्युते ॥ ॥ ओजे द्यगा ७२ वं सयमा २८ रदा ३२ रुद्रा ११ गजा ०४ यः ४८ ॥ ॥ द्वितीय यु
 गमपादं ते स पंचां रौः द्रभागकाः १४ ॥ १२ ॥ ॥ एवं रं कृत्वा लोनेषु वक्ष्यं रा ३४ ॥ ५१ हिम दीधिते ॥ स

श्रीशारदाकृत्य

यं रा युग्मनं दं राः १२ ॥ २० कुसुनेक लक्ष्म्या ॥ ॥ तु नासाई खरामा ३० ॥ २९ बुधेसां पित्रा रात्रयः ३५ ॥ १५ ॥
 भागागुरौ च सत्रं राभवां रा ११ ॥ २० भगुनं दने ॥ ॥ त्रिलिप्तो नारसे पुराः ५५ ॥ ५७ रा नो नुर्य पदांतज
 युग्माद्वये थस्तयस्त्रयसषष्टां रास्त्रयो दरा १३ ॥ १० ॥ ॥ विधोर्नं दद्विभागस्त्रय पंचां राः २९ ॥ १२ कुज
 स्पतु ॥ ॥ सैकलिसैकषष्टिस्त ६१ ॥ १ बुधेवह्नि कृत्या न्यताः ॥ ॥ रसध्वं रा २५ ॥ ३ गुरो भागलिप्तां
 कृदिसं मिताः २१ ॥ ॥ वेर्विच्छं रा रुद्रां रात्रां ० ॥ ४० विच्छं रात्रय वि ४३ ॥ ४० भागका ॥ ॥ रात्रेः श्रीरवि
 गास्त्रां त रात्रां धवन म्रते ॥ ॥ द्वितीयतुर्ययोगादं गृहीताः पारिच्छे लवाः ॥ ॥ नाशं कृनीयं न च लोपि
 मिश्रं फल वा सना ॥ ॥ विचिभास्त्रियनस्तत्र गोलस्त्रिनिविभे दनः ॥ ॥ क्रमादोजयुग्मपरिधिदरां न ॥
 यत्रासत्रं युग्मपदं दरा ध्विवुधेरिह ॥ ॥ अयुग्मले कमेवोक्तं पारिधि
 शानहेतवे ॥ ॥ ओजयुग्मां त रागुणाभुज्या त्रिज्यो दना ॥ युग्म
 वत्ते धनं स्पादो जादना धिक् स्फुटः ॥ ॥ कर्णानुपातजं स्पष्टाः
 पारिच्छं राः पुरा हताः ॥ ॥ यथासक्तमे फलाथं वै तददत्रापि चोदताः ॥
 सवैः प्रकाशैः फलमेकमेव पूर्वोक्तं गये वयथा सुस्तरां सिद्धं तव

मं राः पारिधयः

ओजपदांते

द्वितीययुग्मांते

चतुर्थयुग्मांते

सो रात्रे युग्मांते

रु	च	स	बु	व	शु	रा
१३	३९	७२	२८	३२	११	४८
१४	३९	७२	२८	३२	११	४८
१५	३९	७२	२८	३२	११	४८
१६	३९	७२	२८	३२	११	४८
१७	३९	७२	२८	३२	११	४८
१८	३९	७२	२८	३२	११	४८
१९	३९	७२	२८	३२	११	४८

तन्मयकानिबद्धं ज्योतिर्विदां संशय भंजनार्थं ॥ ॥ मुग्धां तज्जादोजपदां तज्जातेर्मध्येनुपाता सारिधेः स्फुट
 त्वं ॥ फलोपपत्त्या विहितं सदास्ति जानीति नेह जड बुद्धयस्तु ॥ ॥ इहं मयोक्तं पारिधेः स्फुटत्वं तदेव य
 श्रीरविणामयोर्ध्वं ॥ प्रोक्तं स्य शास्त्रे धर्मात्तु तत्र संदृष्टं तेषु मपदात्तपाठः ॥ ॥ उक्तादिसंवादनया
 सचायं प्रायो बुधैरज्ञपरंपरा ॥ स्फुटः ॥ प्रादुर्गताः संप्रति सप्रमाणो विद्वेः स्वशास्त्रा नितरां गृहीतः ॥ आ
 योदितं च ग्रहगोलसंस्थां ज्ञात्वा वैरव्याशय पाठ उक्तः ॥ स्थिरस्य भावे नुगतः प्रसिद्धः स एव उक्तो मम ना
 ग्रहोत्तः ॥ यद्वा कफलेन अवगणानुपाते कृते पित्तोरेपरिधेः स्फुटत्वं ॥ तद्वा सना विद्वद्गवास्त एव ना
 रायणो मंडल गोनवायः ॥ वस्तुतस्तु न हि सौर म तस्य कल्पनां ग्रह भवामवगंतुं ॥ अन्यथा स्थिति श्रीरारदात्तपाठ
 वशाद्दृष्टि वयोपि धामो त्रजड बुद्धि नरः कः ॥ ॥ अतींद्रिया य विज्ञान प्रमाणं श्रुतिरेव हि ॥ श्रुतिर्य
 त्र प्रमाणं स्यादुक्तिः कृतं न नारद ॥ ॥ इति ज्ञातो मुक्तिरिहा स्ति यदि श्रुत्यनुसारिणी ॥ इहं शास्त्रं कल्प
 वा रुद्रोक्तं स्वनिबन्धने ॥ ॥ इहं कृतैस्तैः पारिधि स्फुटां शौर्यं थोक्तवदोः फलं चापमेव ॥ फलं च कर्ण
 क्षेप वस्तु कल्प्या ज्योतिर्विदां संशय हार योग्यं ॥ ॥ आर्षोक्तं ह स्फुटतां म बुध्यामां ददोः फलं ॥ सक्त
 देवोदितं त्योक्तौ भास्वर धेन सञ्चनर ॥ ॥ तुलादि मेवादि गते च क्रेद्रे फलं धनं भ्रमराश्रवेधं ॥ मुस

श्रीरारदात्तपाठ

स्वस्वक्रेद्रेष्टोः कोटि जीवे परिधं रात्रि घ्ने विभक्ते च भां शौः ॥ ॥ क्रमात्स्वस्वदोः कोटि संश्लेष
 लेस्तः फलां सज्यया वा हुते त्रिज्यया ॥ त्रिज्योद्वंदोः फलं यद्यथोक्तं फलां सज्यक्रेवेह वेद्या
 बुधैः सा ॥ ॥ मगादिक कदिगते च क्रेद्रे स्वकोटि जीवां सफल ज्ययोः ॥ योगोत्तरं कोटिरिहा थ दोज्य
 भुजस्तयोर्वर्गयुतेः पदं स्यात् ॥ ॥ श्रुतिस्तथा कोटि फल त्रिमौ र्यो योगोत्तरं वा त्रय थोक्त क्रेद्रे ॥ को
 टि श्रुतदोः फलवर्ग योगान्मूलं स एव अवगणोक्त बोद्धि ॥ ॥ क्रेद्रे स्पदो ज्योतिषा ता कृतां सफल ज्यया
 कर्णहिता स चापं ॥ सप्तमं फलं स्याद्द्वय नौ हि मध्य स्फुटां तरं श्रुत्य शारे ग्रहस्य ॥ ॥ त्रिज्या ह तंदोः फल
 लमेव कर्णे हि तनु तत्रा पमितं फलं वा ॥ सुस्तप्तमि भंम दुशी घ्रमायेति संशयं कार्यमिदं ग्रहशौ ॥ ॥
 त्रिज्या हतः कर्ण हतः कृतं श्रेष्ठ थोक्त एवं परिधिः स्फुटः स्यात् ॥ तत्साधितंदोः फलं चापमेव फलं
 भवेदोक्त फलेन तुल्यं ॥ ॥ त्रिज्या हता कर्ण हतैव दोज्यो स्फुटा भवेत्तां परिगृह्य वा स्यात् ॥ यथा
 क्तवदोः फलं चापमेव फलं यथोक्तेन फलेन तुल्यं ॥ ॥ त्रिज्या हता कर्ण हता कृतां सफल ज्यये
 वा त्रिज्या व स्फुटा स्यात् ॥ यत्तद्वशादोः फलं चापमेव तत्सप्तमं फलं वोक्त फलेन तुल्यं ॥ ॥ त्रिज्या

तथो ध्वगं स्वां लपुल ज्ये वै वक्रण स्थि विंवा वधि मध्य खेटात् ॥ कोटिस्तथा कोटि फलं च बाहुस्तदोः फलं चोत्तिसजाति
जायं ॥ ॥ त्रिज्यावर्णे दो भुजिमानदा कास्या सज्या रज्यो ध्व नो दोः फलं स्यात् ॥ यद्वा मध्यो द्वां शर तनु दोः स्यात् ॥ कास्या
भी नो श्रैव तौ लब्ध तुल्यं ॥ ॥ यावत्स्व विं वं श्रवणे द्वितीय प्रकार जैव द्वि ति गभतः स्यात् ॥ कोटिस्तथा द्वौ फलमेव
मध्यो बाहुस्तथा स्वीय फलार्थ म न्येत् ॥ ॥ तत्पूर्णा कोट्युद्ग वस्तत्रयोः स्या मध्ये फलं मध्यम वक्षिकायां ॥ तत्रुत्रिभ
ज्या श्रवणे कु म ध्या दतः फलं स्या श्रवणा नुपातात् ॥ ॥ चेदोः फलं सश्रवणे भुजो स्तिन दात्रिभज्या श्रवणे थक् स्यात् ॥
जाता फलज्या थ च तत्स्वरूप द्वां लिदं दोः फल भेद जातं ॥ ॥ दोः अ. त्रि. दोः प. त्रि. त्रिज्यावर्णे उपातारो स काय
ष कं लिह ॥ अस्ति तदोः फलं तेन त्रिज्या प्र उपात ह्यनद ॥ ॥ कर्णा त्रि. क. क ३६० उपातात्सलितानुपातं दोः फलमेव श्री शारदा जपाति
हि ॥ फलं ज्या स्यात्परि धं स फल ज्या भ्यां प्र नारतः ॥ ॥ ताना द्विचा दोः फलतः फल ज्यां द्वि चोप प भां क थ यां त संतः ॥ एव
यथोक्ता परिधेस्तथां स फलं ज्या या स्त्रिज्या उपात स्ति ॥ ॥ कर्णे हुरस्त सलितानुपातात्स्यु टी क ता भ्यां च स देवता
भ्यां ॥ संसाधितं दोः फलं मेव स्त समा प्र सप्ततः सैव फल ज्या का स्यात् ॥ ॥ कर्णा नुपातात्परि धेः स्युट तं वि नै व न ज्ये म
दु दोः फलारथे ॥ ॥ कर्णा नुपातो न कृत स्व योग्यो प्य ल्यां तरां गी क रणात्सुरार्थं ॥ ॥ इती शितं न अ हि युक्ति यु तं स दु क्त यु त्वा
परिवापित तात् ॥ अहो क थं ते र च यं ति रा स्त्रं स्वा र्पा रा या वो च व रा त दु म्पा ॥ ॥ कर्णा नुपातात्परि धेः स्युट तं स का परे
य स य नो उपातात् ॥ तत्स्पष्टतां गी क रणा द वो चा मि थ्या च नु ल्यं क ल मा भवं ति ॥ ॥ श्री ब्रह्म उ स प्र मु ख्या न ते स स्त
लो ल पु त्रा गा धा त ज य स्मात् ॥ ॥ कर्णा गि शि द्रे म दु व त के द्रे क र्णा गि गं विं वं मि दं क थं स्यात् ॥ ॥ के चि नु दो र्पा स फल ज्या

२ * वेत्थर विचंद्रयोर्हि *

स्फु तो मंद फले न मध्यो मंद स्फुटः स्यादथ वा स्फुटारव्या ॥ ॥ कर्णा नुपात प्रभावा स्य मां द के द्रे स्प दो र्पा वि ता स्ति
फलं ॥ तत्राद्य मु च्चे न यु तं हि मं द स्फु टो थि वि वा स्तु धि वा न म्म ॥ ॥ परंतु न चा प मि हा ध पा दे चा पं तथा द्या दि पर
क्रमेण विही नितं च क्र द ला त दे व च का र्द यु तं वि यु तं नु च क्र द ॥ ॥ म दु स्फु टा वै व स दा क चिं द्रा वै वं स्फु टो
स्त श्र न यो र था वा त ॥ ॥ श्री प्रो ब्र व स्या थ कु जा दि का नां स्फु ट त्रि यां वा चि म दु द्रु ता भ्यां ॥ ॥ स्व मं द फल सं स्कारा न्म
ध्य म स्या म दु स्फु टः ॥ ॥ स्व री प्र फल सं स्कारा स्या त्स कृ त्स स्फु ट ग हः ॥ ॥ क र्ण मं द्यो द्ध वं म ध्ये रौ ध्या दं सं स्
तं म वे द ॥ ॥ अथ आ धो ज्ञ वं चा धे मां द सं स्कृतं भवेत् ॥ ॥ द्वि ती य स द्वि ती यो हं द्वि ती ये सं स्कृतं हि तं ॥ मां दं क
स कृतं रौ प स नी य श्र न दु द्रु वं ॥ ॥ तस्मिन्ने व सु सं स्कार्यं रौ ध्यं च स कृतं भवेत् ॥ ॥ य तु ध म्मे ति खे टा स्वे श्र नु वि धि
फलं हि ॥ ॥ सु सं स्कृ ता कु जा द्याः स्फु टा स कृत्य सु वराः सदा ॥ इ त्वा स न वै वा रुः स्त र शि व वि दो नु जा ॥ ॥ पा र्श
व च रा द ता मां द या स कृतं फलं ॥ म ध्य मे त च सं स्कार्य मि त्ता मा दु स्फु टा म मे ॥ ॥ अ नु वि धि त्र मा मा द्वि ने स ता
कुं बु द्र य ॥ ॥ प रं हि द्य मे वा दुः के चि त्सौ त द य स त ॥ ॥ अस कृ ता धितं मां दं फल मे वं स्फु टा वं ति ॥ स्पष्ट स्त ये विलो
मे न सं स्कृतं म ध्य मो भ वेत् ॥ ॥ अ थो प प तिं श्र णु म ध्य म स्व व द्वा स्ति त वा स द ले त्रि भ ज्या ॥ अं म्पा त दं के
दु री प्र व त्त व्या सा दं क स्यां स फल ज्या वे द ॥ ॥ य था भ गे ले स्ति क दं व म ध्या दं म ड ले र वा क ल वेः कु के द्रे ॥ स्वा
का रा गे ले पि त भै व द्वाः खे गा मि नां त स म स्त न तः स्युः ॥ ॥ प रं तु य त्रा कृ ष्ण म णा त व ग स्य के द्रे स्प थु त्वा
४ * म ध्ये री ध्र फल स्या दं मां द म दं फलं तथा ॥ म य ग्र हं मां द फलं सक ल री ध्र मे व व ॥ ॥ इ थ सो र क्र म
प्रा मा ण्य तः स्पष्ट क्रि यो दि ता ॥ तत्फल द्वय मे वा दुः पू र्ण मा र्ग वि रो धि नः ॥ ॥ *

४५

संरायं ॥ अज्ञातवर्णानिनुपातज्ञातं स्फुटं तैमेकं फलसंस्कृताद्वा ॥ इतग्रहात्तैद्रजदोर्ध्वायाः स्फुटं लमन्याद्वि
धनदिशं ॥ अज्ञातवर्णफलसंस्कृतोऽस्फुटस्वकेद्रोद्वदोः फलं स्यात् ॥ सकृत्फलं ज्यैव परं तं साध्यास्तु
तदज्ञानवराच्च सात्र ॥ अनोन्नमध्यग्रहमेव सर्वं प्रकल्प्य खेटं फलसंस्कृतं ॥ तदुद्वप्रस्फुटं केद्रदोर्ध्वा
द्वारोद्वदोः फलं चापमस्मात् ॥ सुसंस्कृतं त्वेचरतो यथोक्त्या मुहुः कृतं दोः फलं चापमेव ॥ यथा कृत्स्नं फलं
फलं समंततः कृत्स्नं न श्रवणाद्भवेत् ॥ एवमुद्युगमोजपदस्फुटं लद्वारास्फुटं तपरिधेस्तु कृत्स्ना ॥ तसाधि
तदोः फलमुक्तरीत्या फलज्यका स्यात्सकृदेव चात्र ॥ यद्वा कृण्व्यासखंडेन बर्तकं कृत्स्नं खेटं जंभामिगभा
त् ॥ पूर्वयस्यामध्यखेटस्य चिह्नं तस्फुटो ध्वंभिमि केद्रास्तु ॥ कृत्स्नावनेयत्रलग्नं चतत्रमध्यः खेटः
कृण्व्यासस्फुटस्यात् ॥ विंशत्यनेन द्वतो च न लिप्ता भांशाश्चात्र व्यासखंडे निभाज्या ॥ अत्रापि तु गान्धरी श्रीरामदातय
लेतुंगभाने मेकादिरस्मात् खचरः स्फुटः स्यात् ॥ विंशत्यधिरस्फुटमध्यमांतः फलं तु नज्यो द्भुवस्तत्रंग
यत् ॥ तदोः फलारव्यं श्रवणप्रमाणोऽस्ति द्वं न च त्रिगुणप्रमाणान् ॥ कृण्व्यासपातात्रिगुणो धवत्तेयाज्याध
तत्रापि मितं फलं स्यात् ॥ एवं चतत्रमध्यमकृत्स्नाश्च द्वारास्फुटं कृत्स्नावनेयत्रलग्नं चतत्रमध्यः खेटः
वैद्यं भूमेरादेगोलविदास्तु स्फुटं ॥ मांदं फलं केवलमस्ति यस्य तद्वासना प्रोक्तं दिग्वासदोद्या ॥ फलद्व
यं यस्य मने पशौ च खेटस्य केद्रं किल न मते तु ॥ तद्वैद्यमांदं प्रतिमंडलं स्फुटं तद्विपालोखग विंशत्येद्रं ॥ ४९
आभिदेपि प्रतिमंडले स्ति न तस्फुटस्यानयनं किलैवं ॥ सुसंस्कृतो मांदफलं न मध्यो मांदः स्फुटः स्यात्
३ x मध्याह्न्ये स्फुटस्याद्वं छेत्तुं ततः ॥ प्रत्यक्षात् तद्वैद्यं स्फुटं तु गान्धरीमेव क्रमात् ॥ ५ x

४९

२ x गोलमेदैरावतविदां स्फुटा x

द्वितीयस्वतो गो x

फलं न सोपि ॥ सुसंस्कृतः स्पष्टखगः सकृत्स्यात् नैवेति स गोलविदो वदंति ॥ फलाद्वा फलाभां च संस्कारात्
स्फुटता भवेत् ॥ तद्वासनामाधरीत्या मन्दा मिमांसा ॥ अज्ञातवर्णफलं ज्यैव परं तं साध्यास्तु
तदज्ञानवराच्च सात्र ॥ अनोन्नमध्यग्रहमेव सर्वं प्रकल्प्य खेटं फलसंस्कृतं ॥ तदुद्वप्रस्फुटं केद्रदोर्ध्वा
द्वारोद्वदोः फलं चापमस्मात् ॥ सुसंस्कृतं त्वेचरतो यथोक्त्या मुहुः कृतं दोः फलं चापमेव ॥ यथा कृत्स्नं फलं
फलं समंततः कृत्स्नं न श्रवणाद्भवेत् ॥ एवमुद्युगमोजपदस्फुटं लद्वारास्फुटं तपरिधेस्तु कृत्स्ना ॥ तसाधि
तदोः फलमुक्तरीत्या फलज्यका स्यात्सकृदेव चात्र ॥ यद्वा कृण्व्यासखंडेन बर्तकं कृत्स्नं खेटं जंभामिगभा
त् ॥ पूर्वयस्यामध्यखेटस्य चिह्नं तस्फुटो ध्वंभिमि केद्रास्तु ॥ कृत्स्नावनेयत्रलग्नं चतत्रमध्यः खेटः
कृण्व्यासस्फुटस्यात् ॥ विंशत्यनेन द्वतो च न लिप्ता भांशाश्चात्र व्यासखंडे निभाज्या ॥ अत्रापि तु गान्धरी श्रीरामदातय
लेतुंगभाने मेकादिरस्मात् खचरः स्फुटः स्यात् ॥ विंशत्यधिरस्फुटमध्यमांतः फलं तु नज्यो द्भुवस्तत्रंग
यत् ॥ तदोः फलारव्यं श्रवणप्रमाणोऽस्ति द्वं न च त्रिगुणप्रमाणान् ॥ कृण्व्यासपातात्रिगुणो धवत्तेयाज्याध
तत्रापि मितं फलं स्यात् ॥ एवं चतत्रमध्यमकृत्स्नाश्च द्वारास्फुटं कृत्स्नावनेयत्रलग्नं चतत्रमध्यः खेटः
वैद्यं भूमेरादेगोलविदास्तु स्फुटं ॥ मांदं फलं केवलमस्ति यस्य तद्वासना प्रोक्तं दिग्वासदोद्या ॥ फलद्व
यं यस्य मने पशौ च खेटस्य केद्रं किल न मते तु ॥ तद्वैद्यमांदं प्रतिमंडलं स्फुटं तद्विपालोखग विंशत्येद्रं ॥ ४९
आभिदेपि प्रतिमंडले स्ति न तस्फुटस्यानयनं किलैवं ॥ सुसंस्कृतो मांदफलं न मध्यो मांदः स्फुटः स्यात्
३ x मध्याह्न्ये स्फुटस्याद्वं छेत्तुं ततः ॥ प्रत्यक्षात् तद्वैद्यं स्फुटं तु गान्धरीमेव क्रमात् ॥ ५ x

८५ नीचोच्चवर्त्तमानफलस्युद्वेयथोक्तमेवेत्यविशेषणम् ॥ संसाधने श्रीघ्नफलस्य नान्ये कदा भेदेष्यतो गौरवतस्तदुक्तम् ॥ ४

चेन्नैवतर्जत्रकृतेपिमंदवर्णस्फुटेतस्परिधौस्फुटोन॥ उक्तस्वरौघ्रःपरिधिर्यतोत्रमृदुष्कृतिव्यासदलोक्षयते॥
भांशान्वितागाभ्यरिक्त्वन्नोतद्विभागमानापरिधौमितिःसा॥ एवं हि दोष्योत्पलज्यकातकृण्णिजपिस्पष्टतरानयो
ग्याः॥ यद्वा तंगंतद्विभांशमानादोग्यं परिध्यादिनयायमानाद॥ किंचाथमंदप्रवर्णाथयत्तेभांशजपिस्पष्ट
राःकृताये॥ चेत्तद्वरात्वंवदस्फुटत्वंपूर्वोदितंनहि विभिन्नात्वा॥ रत्नदोःफलाथत्वंतुपातउक्तःस्वभांश
कैस्त्रिज्यकपाकथंसः॥ युक्तःस्फुटात्स्वरिजैःस्फुटांस्फलज्यकातःस्फुटदोष्यकातः॥ स्वरेतिपद्यानिजभास्व
रोत्तयाकिंचाथपरंपरिधिःस्फुटोयः॥ तद्वीतिनोनात्यफलज्यकात्रस्फुटैतिमोद्यादुदितंनसत्तद॥ यदुक्तोहप
रिधिःपरिधिश्चेत्तदुणागुणकविस्तुतिरेव॥ विस्तृतिर्भवतिवासनेपायंतद्विदाहिनियमोस्तिस्फुटः॥ स्व
मंदवर्णोद्भवत्तभांशप्रमाणतश्चेन्नियतेपुरोक्तं॥ युदजनभादरणीयमायैःस्वर्षाविरुद्धैःफलनस्तभेदाद॥
मिथ्यारायंतास्करसत्कृतेश्चयःस्यानुकूलंस्वयंयोजोतिः॥ अमुद्वपधाभ्रयणादिनष्टःस्वयंपरंनोरायतीह
तंच॥ इहंस्तिद्धाःस्फुटाःकिंतेभवत्तेयोविमंडले॥ संशयस्तविदुषानिर्णयंतंवादम्यहं॥ भवत्तसस्वप्रति
मंडलस्यभ्रमेणतत्स्वरविमंडलं हि॥ भवत्तगंसत्प्रकरोलजादेर्गहंशालिप्ताविकलादिभोगं॥ विमंडलस्य
प्रतिमंडलस्यभ्रमेणचैवंवक्त्रविवं॥ यद्वत्तगंसत्प्रकरोलजादेर्गहंशालिप्ताविकलादिभोगं॥ विद्वत्तगं
सत्प्रतिमंडलाच्चैवंवस्यभोगोभवतोन्नतद्वत्॥ भवत्तगात्प्रतिमंडलाच्चैवंवत्तुतेनभवेत्तथांचिद॥
यतोयद्दत्तसंस्थेनप्रतिवत्तेनसभ्रमः॥ विवत्तनमुनद्वत्तसंस्थेवैवभ्रमस्यलं॥ भेदादिषोस्तत्प्रतिवत्तविव

श्रीशारदास्यः

43

[illegible]

xपरिधिx

३ अतश्चाश्रयः प्रश्रय उच्यते प्राच्या च तत्रैव लभ्यते ॥ नीचोच्चसंज्ञोऽस्ति तदंतराः सत्त्वाश्रयात्तदुक्तं ॥ कर्द्वं
भ्यानि तत्रैव दृग्गत्या स्वातन्त्र्यं परिधिः गृहीतः ॥ स्वयं तु नीचोच्चकृत्कालः केद्रस्य गत्यैवाह पाश्चिमायां ॥ चतुरोस्ति गंधादिह त
गृहीतास्वी गतस्वेवराभिर्गो ॥ ॥ गंधात्परिधिः चित्तं वातरस्य पृष्ठे रवेर ॥

५३

रुद्रांतवक्तुं ॥ ग्रहोदलोमं निजकक्षिकायां भ्रमं अपि स्वीजं मुखत्पुटो सौ ॥ स्वनीचं भीतं श्रुतं नीहवक्रादि
 क्रोविलोमं मृगुनत्रयुक्तिं ॥ भौमादिकानां चलनं गभुक्तिः सदा धिक्काममध्यमभुक्तिनोतः ॥ स्वगोनं गं पारं कल्प
 केद्रं तदा मृगुकेद्रं भवति स्वतुंगात् ॥ व्यस्तं त्रिषे स्प्रातमंडलेन फलं युतो नो न युतं पदानि ॥ न इद्रमानं चलं केद्र
 मृगुचलोचनः स्यात्पुल्लप्रशिद्धौ ॥ फलांतरस्यापचयो स्पृष्टो वस्था नात्र तस्याभयतः सदैव ॥ एवंच भौवोप
 चयो स्पृष्टं फलस्थला औभयतो स्पृष्टं ॥ मृदुस्फुटं सधिवर्षं मृदुस्फुटं ग्रहवागिममृदुस्फुटं ग्रहा
 स्तिसततं ॥ तौ स्वस्वफलशीघ्रफलसंस्कृतोस्फुटो भवतः तदंतरं स्फुटभुक्तिः पूर्वस्फुटं ग्रहो नाग्रिमस्फुटं ग्रहस्त
 पा फलांतरसंस्कृतमृदुभुक्तिसमा ॥ तदंतरं पूर्वस्फुटं एवाग्रिमस्फुटं इति भुक्त्या सर्वत्र यासना सुगमा ॥ सायभा
 तत्राधपदे धनफलवद्वा फलांतरं धनं तद्युक्तमृदुभुक्त्या धस्फुटादधिक एवाग्रिमस्फुटः परंतत्र फलांतराप
 चयादपचय एव तस्याधिकताया ॥ एवं द्वितीयपदे पि धनफलापचिसा फलांतरमणंत न मृदुभुक्तिरेव स्फुटं श्रीशारदाजपात
 भुक्तिस्तत्र यावदल्पं न मृदुभुक्तिः फलांतरस्यावदत्तं पूर्वस्फुटादग्रिमस्फुटो हासने मादधिक एव फलांतरो
 पचयात् ॥ अतः तदंतरं फलांतरमणं मृदुभुक्तिसमंतदंतरं स्फुटं भुक्त्या तावात्स्वी परस्परको समो भवतः
 नीचासने तत्र वक्रगतिप्रारंभस्तदग्रिमस्फुटस्याल्पत्वात् यतो नीचं यावदुपचयेन मृदुभुक्त्या धिक् फलां
 तरे सति मृदुगत्तं नैर् फलांतररूपं स्फुटं भुक्त्या विहीनं पूर्वस्फुटं एवाग्रिमस्फुटो स्ता फलांतरापचया
 तत्र स्फुटं भुक्त्या पचिसानीवी यावदातन् न एवाग्रिमस्फुटः पूर्वस्फुटात् ॥ अतः तदंतरं द्वितीयपदे पि क्रण

श्रीशारदाजपात

५३ एहि

एहि

फलवद्वा फलांतरमणं मृदुगत्तं धिक्काममृदुगत्तं नितं सदृशमेवोततस्फुटगत्तया विहीन एवाद्यो ग्रिमः
 स्यात् ॥ नीचासने तत्रापचयेन नैर् फलांतरं यत मृदुगत्तिसमंततदंतरं स्फुटगत्तया तावत्सुनः पूर्वसम
 वाग्रिमस्फुटइति नीचासने मार्गगतिआरंभोपिन दग्रिमस्याधिकत्वात् ॥ अतः तदंतरमपचयात् फलांतरं मृदुग
 तैर् यदा लभ्यते दातदंतरं धनगत्तं भुक्त्या युक्ते पूर्वस्फुटं एवाग्रिमस्फुटं स्तयपि दैपि ॥ तत्र फलं हासाद्रन
 फलांतरं युक्तं मृदुभुक्तिरूपं स्फुटं भुक्त्या धिक् एव पूर्वस्फुटं इति फलांतरं वद्वा वद्वि क्रमेणैव पूर्वस्फु
 टादधिक एवो तदंतरं स्फुटो वरीवर्ति र्वैस्त्व विलक्षणो गतिवरात्रयमे नैवरी तैतदानमनस्पाराभ्यं त
 स्वेल्पांतरं गग्रहमध्यभुक्त्यैव स्फुटगत्तया तावत्कालजा श्रुतं केद्रं शापाठिताः सुखाथं तदा सत्रस्थले
 यदा चलं फलांतरं मृदुगत्तिसमंतदातत्र स्फुटगत्तया तावत्कालं वास्तवं बोध्यं ॥ धनफलं हासे वक्रां भजं म
 णफलं वद्वा मार्गारंभजमिति ॥ अथो यो न ग्रहसमोपचले केद्रं तत्केद्रमपि धीयमानमुद्रादुलोमगतं
 दृशान्तीयपदे वक्रां भौद्वितीयपदे मार्गारंभो नीचासने पूर्वविक्रमार्गे केद्रव्यत्यासे न ज्ञेयः ॥ अत्र स्फु
 टवमंदस्फुटोपचयं न भवेद्भूतमिति नो रं वनीयं ॥ मंदफलांतरस्यो कवत्तं मध्यग्रहांतररूपमध्यगे
 तितुल्यत्वाभावात् ॥ मया सधिवर्षं बोधाधिवर्षं मार्गस्ति वासना ॥ सुबोधा विहितान्यैः सासम्यं देवोदितायतः ॥ ॥
 वक्रां भौमध्यगतिर्यस्फुटरेखा स्वप्रतिवर्तयो ॥ संपाते वा विवंचं च स्फुटाभावा गतेस्तदा ॥ नैव खंडनं कु
 वक्रुर्बुधैवेति यन्न गेदं निजं तत्रे ॥ भास्वरेण तदसिद्धिनितां तं गोजसद्र्णान्तं युक्तिविरोधात् ॥ यिन

मृदु

५४ संपाततः प्रागतेवमध्यमः कदाचिदुत्तमयोगे ॥ यथोचितश्रीरविणाशुकेः फलस्य नाशो रस्य दितः स्वशास्त्रे ॥ ॥ संपातगतं च बलात् प्रकुल्यत
 दोषानां वप्रवदंति स्म ॥ ॥ अथोक्तं ननु किं फलं लोभनावे शोच्यते भावपरिकल्पामिथा ॥ ॥ भगीद्वयं फलं लस्य पुण्यानी चोच्यते न फलं गृह स्या ॥
 यथोक्तं संपातगते गृहे पदं फलं स्यात् ॥ ॥ त्रिंशत्तमं ग्यापरिचो ल्यन स्यात् ॥ ॥ कदे संक्षिप्तं गभस्त्र ॥ ॥ बहिर्गतं स्यान्नियमे न तत्र स्यात् ॥
 ४४ मित्रिं वै कदिनातरेण ॥
 तत्र परमं कुरुमानं तत्फलं ज्ञेयं ननु धिमाजे ॥ ॥ चक्रं किं न तले ल्य क म स्ति वां न संमतिः तत्फलं तयोः स्यात् ॥ ॥
 स्वस्तं न च तन्मोः कलौ योः स्यादं क म ह क न व दंति ॥ ॥ येन वाधत न मे व निजो नैवेति ने निजं नु मे प्रवदयति ॥
 संपातगते विंशतिदिने के न सिद्धं ननु ॥ ॥ फलं साम्यात् फलाभावात् न दुर्कये न सीगते ॥ ॥ अथात्र सर्वं परतस्तदुक्तं स्यात् ॥
 नादिने कं तत्तरे नो मिति ॥ ॥ साम्यं भावे मत्फलं यो गृह स्यात् सर्वं फलं नित्यं गते स्यात् ॥ ॥ अथं फलं स्यात् तदुदीरि
 ते हि संपातकाले नाहितं लथं चित् ॥ ॥ इधं म दुर्कं ग्रह गोल री सामाध्यं बुध्या सुधिया विभाव्यं ॥ ॥ यथा कदंबद्व
 यतो भगोल स्वरूप कक्षा भिध गोल कोस्त ॥ ॥ अथं स्पनद्विधु बुध्या सुध्या गोलः कदंबाद्विधु दंबकाभां ॥ ॥
 ब्रह्मं नरेणात्र मिथः स्थिताभ्यां परे बुध्या गे स्त विमंडलारयः ॥ ॥ तदोल केय द्विधु दंबकाभां ॥ ॥ अथं स्पनद्विधु बुध्या सुध्या गोलः कदंबाद्विधु दंबकाभां ॥ ॥
 मंडलं स्यात् ॥ ॥ तद्विधु कंतु सिति गभं एव ततः स्य मां दां लुपुल ज्यवाये ॥ ॥ यथोक्तं वत्स्यात् विमंडलारयो गोलो
 विवले स्ति यथा भवते ॥ ॥ यथा भवते प्रतिवृत्त गोल परोच्य गोलो रवि गोल संस्थो ॥ ॥ तद्विधु अथ प्रतिवृत्त सं
 ह परोच्य संज्ञावपि नो विवले ॥ ॥ तदुच्ये गोलो ध्वगतो विपाता भिधो स्ति गोलं अथ नतो पद्वद ॥ ॥ उध्वं भिपाता भि
 ध गोलं कस्तद्वयं शर स्या नय नाय योग्यं ॥ ॥ परोच्ये गोलो विवदं बकाभ्यां यथा तथो ध्वं विपात गोलः ॥ ॥ तद्वि
 नकाभ्यां मथयस्तद्विधुं भिपात गोलः स्व कदंबकाभां ॥ ॥ पात स्य गत्वा भि मती हतत्रा धः प्राकृतं भाषि मतो
 तीयः ॥ ॥ आ धा न्य दे रा द्य मध्यतो येन दोल योः रवां कल वै स्त वृत्ते ॥ ॥ विवले काय क म मंडलो रये तयोः परे ध्वं नरे
 कं त्रिभे स्यात् ॥ ॥ संपात देशा स्ति ति गभं एव कदंबं च न स्यात् जगोल योः स्यात् ॥ ॥ विपात गोलं भि मणं स्व पात स्यात् न मंद स्फु
 टः पात मुनो विवले ॥ ॥ भिपात गोलं भि मणं स्व पात स्यात् न मंद स्फु टः मं च विवले ॥ ॥
 ५४ खनरस्य स्यात् फलं बुधन रग्नि मजं तु ॥ ॥ स्यात् तदल्पमनयो र्विधुं तु दृश्यते गतिकलं किल नाथे ॥ ॥ ४

५४
 संपातस्थितमेवं
 तद्विधुं नै कदिना
 तरे ४

तत्र परमं कुरुमानं तत्फलं ज्ञेयं ननु धिमाजे ॥ ॥ चक्रं किं न तले ल्य क म स्ति वां न संमतिः तत्फलं तयोः स्यात् ॥ ॥
 स्वस्तं न च तन्मोः कलौ योः स्यादं क म ह क न व दंति ॥ ॥ येन वाधत न मे व निजो नैवेति ने निजं नु मे प्रवदयति ॥
 संपातगते विंशतिदिने के न सिद्धं ननु ॥ ॥ फलं साम्यात् फलाभावात् न दुर्कये न सीगते ॥ ॥ अथात्र सर्वं परतस्तदुक्तं स्यात् ॥
 नादिने कं तत्तरे नो मिति ॥ ॥ साम्यं भावे मत्फलं यो गृह स्यात् सर्वं फलं नित्यं गते स्यात् ॥ ॥ अथं फलं स्यात् तदुदीरि
 ते हि संपातकाले नाहितं लथं चित् ॥ ॥ इधं म दुर्कं ग्रह गोल री सामाध्यं बुध्या सुधिया विभाव्यं ॥ ॥ यथा कदंबद्व
 यतो भगोल स्वरूप कक्षा भिध गोल कोस्त ॥ ॥ अथं स्पनद्विधु बुध्या सुध्या गोलः कदंबाद्विधु दंबकाभां ॥ ॥
 ब्रह्मं नरेणात्र मिथः स्थिताभ्यां परे बुध्या गे स्त विमंडलारयः ॥ ॥ तदोल केय द्विधु दंबकाभां ॥ ॥ अथं स्पनद्विधु बुध्या सुध्या गोलः कदंबाद्विधु दंबकाभां ॥ ॥
 मंडलं स्यात् ॥ ॥ तद्विधु कंतु सिति गभं एव ततः स्य मां दां लुपुल ज्यवाये ॥ ॥ यथोक्तं वत्स्यात् विमंडलारयो गोलो
 विवले स्ति यथा भवते ॥ ॥ यथा भवते प्रतिवृत्त गोल परोच्य गोलो रवि गोल संस्थो ॥ ॥ तद्विधु अथ प्रतिवृत्त सं
 ह परोच्य संज्ञावपि नो विवले ॥ ॥ तदुच्ये गोलो ध्वगतो विपाता भिधो स्ति गोलं अथ नतो पद्वद ॥ ॥ उध्वं भिपाता भि
 ध गोलं कस्तद्वयं शर स्या नय नाय योग्यं ॥ ॥ परोच्ये गोलो विवदं बकाभ्यां यथा तथो ध्वं विपात गोलः ॥ ॥ तद्वि
 नकाभ्यां मथयस्तद्विधुं भिपात गोलः स्व कदंबकाभां ॥ ॥ पात स्य गत्वा भि मती हतत्रा धः प्राकृतं भाषि मतो
 तीयः ॥ ॥ आ धा न्य दे रा द्य मध्यतो येन दोल योः रवां कल वै स्त वृत्ते ॥ ॥ विवले काय क म मंडलो रये तयोः परे ध्वं नरे
 कं त्रिभे स्यात् ॥ ॥ संपात देशा स्ति ति गभं एव कदंबं च न स्यात् जगोल योः स्यात् ॥ ॥ विपात गोलं भि मणं स्व पात स्यात् न मंद स्फु
 टः पात मुनो विवले ॥ ॥ भिपात गोलं भि मणं स्व पात स्यात् न मंद स्फु टः मं च विवले ॥ ॥
 ५४ खनरस्य स्यात् फलं बुधन रग्नि मजं तु ॥ ॥ स्यात् तदल्पमनयो र्विधुं तु दृश्यते गतिकलं किल नाथे ॥ ॥ ४

स्यात् तस्तदुत्थाय कदंबवृत्ते ॥ ॥ विमंडलं स्फु ल्ववरो न सिद्धिर्न स्यात् कथं चिद्विधु र्वकाणां ॥ ॥ विंशं ये पां विव
 ले स्यात् तेषुः स्पष्टा विमंडले ॥ ॥ पात स्थानाद्वि वृत्ते पाद्विवा वध्यं तं तु तद्व ॥ ॥ संपात खेट तु ल्यं स्यात् फलं स्ति पंश
 रस्ति ॥ ॥ कोटिः कदंबवृत्ते स्यात् फराया विपातः ॥ ॥ भवते वादु र्द्विधुं यत्रा पजा संभवेद्व ॥ ॥ संपात खेट व
 णाभ्यां वादु र्द्विधुं पात कस्तयः ॥ ॥ गणनाद्वि वृत्तो लोत्रकार्यः स्वीयपदं मात ॥ ॥ पातो नितो गोल री स्यात् च न्रे स
 स्फु टं गृहः ॥ ॥ अतो यथोक्तं री सैव चंद्रा धाये स्फु टं गृहः ॥ ॥ विमंडलं गता सो च विज्ञेया भवतो नहि ॥ ॥
 अथो भवते पियथा त्रे स्युः स्फु टा स्तथा प्रवदा मिसम्यक् ॥ ॥ स्व योग्यत स्यात् पुनस्फु टं स्पखेट स्पकोटि
 न्य कमा नि धी ॥ ॥ त्रिभज्य के वृद्धवकोटि सौ व्यं हता स चापां शविही नखां काः ॥ ॥ रवा ग्यु द्वां का इह रा नायः
 स्फुः संपात खेट स्पभुजो गृहायः ॥ ॥ आ धे पदे धादि पदेषु भाद्राश्व नो भभा द्वे न युतो धं च न्नात् ॥ ॥ युतः स्व
 पाते न विही नितो सो भ तं डले स्पख र्वगः सुस्त ॥ ॥ इधं मानमं न र्वै स्य क्ता स्व व्यं त रा द्वाः ॥ ॥ विमंडलं
 विवले जात ॥ ॥ यत्साव नै के न दिनां तरेण स्थितो नु यो स्पख र्वग विनस्य ॥ ॥ तदंत रं स्पख गति र्द्विस्प स्त ॥ ॥
 वे तत्समं मानं रा ले ॥ ॥ तत्रा प्रिमं प्रे धि कस्त दा स्याद वं नु गो लो यदिव नु गः स्यात् ॥ ॥ अथं काले तथ वत्स
 सदैव खेट स्फु टं ग सभावः ॥ ॥ कत र्वं चं १६४ वे दं १४४ अथ ये के १२० गुणा धिभिः १६३ ॥ शर रुद्रः ११५
 अथं च ल के दं रा कैः कुजात् ॥ ॥ भवंति ये भि गत्ते स्त स्वैः स्वैः रवां गति र्द्विधुः ॥ ॥ अथं शिवां रा नु लोः स्वैः के दं

परैसंथामकपत्रनस्थैकतायतांशस्युदरेव
 रेथ॥ननाडिकामंडलयोगदेशादेवोदितस्तत्कालनिर्योदिता॥

५७

मृतं सतः ॥ यतस्त्रिभागेचलनेपरस्प२४तदुक्तरीत्यानुजिनज्यवाहति॥ चापंचलांशाश्चलनेतथाह १२
 जिनज्यवाहदिलस्पमलातः ॥ चापंचलांशाश्चलनेकहग्रहोप्राप्त्येवराकाएवतदुक्तरीत्या॥ भवभूपवा
 परदिदुभ्रमाधस्तिनतलिगोणतंफलाथी ॥ ब्रह्माकचंद्रानुगतैर्मुनिद्रैः स्फुटाधिंकारस्फुटयेचरेभ्यः
 अजादिसिद्धैरुदितः स्वतंत्रैस्तिथ्यादिकानां फलानेणयोस्ति ॥ फलोपपत्तयेवहवापुषायाअतो ज
 भेदोपितयोर्नबाधः ॥ नेनविरोधोपि विरोधनोयैः प्रोक्तोदितंस्वीयकृतो न सतः ॥ स्फुल्लताद्यलसंक्र
 तिर्लक्ष्मीकामुनिभिः पुरा ॥ स्फुल्लमलाप्राशिसंक्रांतिरक्तमिदुदितोहतेः ॥ ग्रहविंबस्फुल्लमसंक्र
 षिष्टंनदलोमिताः ॥ नाश्वः कवापिराः स्वस्वपुण्यकालः स्वसंक्रमात् ॥ तत्राकस्यातिपुण्याः स्फुरन्परवे
 टस्पसंक्रमात् स्वसंक्रांतो ग्रहो मिश्रं प्रददाति फलं दणं ॥ स्यादाशगोलसंक्रमाधनरवे विंबगो
 लकः ॥ ग्रहाणां दितिगभाधैर्जनेर्जनेनक्रतिः ॥ स्फुटारण्यासामोलावदाहेवातसाधनंश्रुपु ॥ तत्रय
 द्राक्योरेकफललाक्षणोदितः ॥ मध्ययोजनकणौमित्र्यासाधेनचंद्रयोः ॥ स्याकणौयोजनस्पष्टो
 भवेतामन्यथोच्यते ॥ कुजादिकानामधमंदरौघचतुःप्रकारस्फुटानामथाचारः ॥ सुस्तमसद्वास्तव
 सीतितस्तत्संसाधैस्त्रयमहाप्रयासः ॥ न/व्यस्तथानेवमतोऽपिरोषात्तत्तांमुखेनभवहारसिध्य ॥ व
 दामिकणनियनंमहर्षिशाक्यपूर्वदत्तसौररीत्या ॥ युक्तेतज्जसम्प्रयणोऽयकोशस्तत्रिभुमयो
 र्गोदलंहरिर्गो ॥ प्रकल्पसौमध्यमक्रतिकास्फुटनेननिष्ठस्त्रिगुणोदितः ॥ स्पष्टोभवेद्योजन

श्रीसंज्ञा

५७

ने३

कूर्णएवस्यक्राशगो-यांवरगादितिभः ॥ श्रीविद्युधर्मोत्तरजोपचायंयत्सर्वराष्ट्रदिहसर्वजीवा ॥ ॥ त्रि
 येवबोधाधनदंसकणविशेषउक्तः सतुयोगशुव ॥ ॥ प्रमणार्थवरोक्तशस्त्रमुक्ताश्चाशान्तरशिरोम
 नोयतः ॥ यत्तावत्सौमेचरनंतुर्गसंसाधनं योजनमाननस्तत् ॥ नशस्त्ररीत्याप्रवदाम्ययोग्यपरग्रहा
 काशजगोलसंस्फ ॥ ग्रहस्पृक्षभावलक्ष्मणनिष्पुटाभवेद्यासदलेनभक्त ॥ तद्यासरवडांतरितः
 कुमभ्यास्तभ्यामनेहिप्रवहानिलेन ॥ योजनकणौपुणनोस्तयेदोर्मंदकणभिः ॥ त्रिज्याभक्तोस्पष्टोयो
 जनकणौतयोभक्तिः ॥ भौमादीनांमाक्रतियोजनारण्यासिमक्रत्यासाहनात्रिज्यमांसा ॥ स्पष्टाकणयो
 जनारण्याभक्तिनेव्यासाद्भिः स्पष्टकक्षोद्भाहि ॥ पाठोक्तमध्यक्रतियोजनैज्यक्रतेः फलुस्यानयनप्र
 सिद्धा ॥ दृष्टाल्पयुक्त्यासदपीदमुक्तं दुष्टं भवेत्तलविचारतोत्र ॥ ॥ इधमानयनं दुष्टं दृष्टोयोजनक्र
 अयधानयनंदैर्मुनिभिश्चकृतपुरा ॥ विवा-यन्यामपिस्था-यकक्षास्थानीहृतमते ॥ अनः वृणनि
 रासोयंगानेनान्यथोच्यते ॥ त्रिज्यांस्फुटकणसंलिसाविंबद्वेन ॥ ग्रहयदासनावाद्यंमलाधो
 स्फुरादितिः ॥ ॥ स्फुटतावुक्तमप्यायैस्तानग्राह्यंरुधंधन ॥ भक्तनीचोयमध्यारव्यस्योयंकक्षोगतंभगे ॥
 पंचलिताधिकविंबंभवेत्तद्रीनितस्तथा ॥ स्वमध्यक्रतिकासंस्फुटनवलिमोर्ध्वजितथा ॥ ॥ स्फुटीचक्रादिका
 संसंस्फुटभवेवित्रिकलोमिनं ॥ रक्तच-नीचमध्यारव्यक्रतिकास्फुटकुडस्थवे ॥ तथाविंबंभवेत्तदक्रतो

मिनाx

२४ स्वतीवर्गं नृगोविंदं मयं शोडशगुणं ॥ भास्वरं कर्मसदीत्या ॥
२५ हविरो धातुदयसते ॥ ॥

45

के १

ध्वस्वीयनीचगं॥नधेवमनुजलोध्वंजायनेनपुनर्वशाति॥॥इनेंदुबिंबेनसमेतदधिसंनदध्वगमुक्त
 बिंबं॥लोकेविहृदंथमादतैरसुलपुकारजदृशपबिंबे॥॥सम्यक्कृतंनैर्यवनेरपीदृचतःस्फुटंयोजनकर्णमा
 नं॥स्यमार्गजंलित्रमिदंलुदुक्तंमिस्सुपूर्वंतदहंनवेष्टि॥॥इनोत्रैकधोर्ध्वगतासदेवाधियेष्टिभोमापुजनी
 भक्तिका॥सदाधिकालोर्ध्वगताधरस्त्राविवीयमूर्त्तिप्रतिवत्तयोहि॥समथक्कृतासमयोर्यदुक्तंसंमीलनं
 तत्रैकधंविदन्॥प्रसक्तदृष्ट्यापरिधाधितयात्रलुज्जसेखंयवनादपीधं॥॥कलासंरय्यायद्वेत्तेष्टिबिंबं
 समंवाधिकंवाल्पकंस्वातदेव॥नदृष्ट्यापिनीलांबरदृशमिधुनजानंतिमृदाःस्यकुशानगवाहि॥॥इतिश्रीकम
 लोकरविरचितेसिद्धान्ततत्त्वविवेकग्रन्थस्यप्राधिकाः॥॥५॥दिग्देवतासकलोपयुक्ताविनेश्वरंयान्त्र
 विदंतिनदाः॥हातुंचनान्गोलसुसूक्ष्मरीत्यात्रिप्रश्नसंसंगणितंप्रवचि॥॥वाधितविपरगोलजसंस्थास्वी
 कृतानिर्धेतौसमस्तत्रे॥नेनैतन्मिरवगभानिलुगोलाभैकमेवपरिवृल्लयसुगोलं॥॥लाघवात्तदुदरस्थ
 तसूक्ष्मक्षेत्रज्ञातगणनासुधियोद्याः॥चेत्यराधमिहृद्यानुमयानिवंशज्ञान्यथदृढानिसुधीति॥॥मंड
 लानिचसूक्ष्मक्षेत्रज्ञासंभवानिबिरचय्यविधेयं॥गोलसूक्ष्मगणितंगणितज्ञैर्गोलगतद्विहसंज्ञित
 गर्भः॥॥तद्गोलपृष्ठेभ्रुवसंज्ञाचक्रेकार्येस्थायाम्बोत्तरदिगात्तेच॥परस्परंगोलदलांतरत्वसिद्ध्याथकायं
 भ्रूमप्याचिह्नतः॥॥वत्तंतुयत्तवांकलवौत्रिक्षपर्वपरारब्धविषुवंतदेव॥नाज्जाहूयंतत्रत्रयेप्रदेशानिर

श्रीशारदाजय०

45

अनाद्यनंतकालेऽस्मिन् द्वाभ्यां च लो निरां ॥ भगो लो तो वरीवर्जितस्तत्तं राशिमंडलं ॥ तद्वराच्चलभा
जेस्तपरद्वदिशोऽस्मिन् ॥ बालो नैतादृशो यस्मिन् च लो यं कथंचन ॥ नाडी भवत्तद्वो यं न सं संपातः पा
तएव सः ॥ चलो राशि चो सोरो क्ता हे यास्तद्गणानुधौ ॥ ॥ सृष्ट्या ध्यालो वितमेव कं दवं तु नाडी वक्तव्य
स्थितं हि ॥ तनश्च सप्तमि ॥ अथैश्वर्यं लो रौ पमिंडलं पश्चिमतो भगवा ॥ ततः पराव सवितरेस्तभातो यथा स्थि
तं मेव मुखं तनम् ॥ तैरेव न मेन्द्रिरी ह भूता ततः पराव सवितरेस्तभातो यथा स्थि
रतः स्यात्तमवत्तनम् ॥ इष्टं हि देवै मुनिभिः स्वतंत्रै रदी रितं स्वीय कृतौ यथा र्थं ॥ चतुः प्रका रावगतो यमेवो
यनां राश्यानां भगणो भवे च ॥ पुनरेव रवांग ६०० प्रमिताः सहस्र घ्रास्ते भवे युः भगणाश्च कल्पे ॥ ॥ सृष्ट्या
दितो गता एते रवराव कृष्णादि २०० भाजिताः ॥ भगणा धं पूर्णं च स्या द्वा दो स्ते न ग्रहः ॥ भगणा नो पश्चि
त्यागा द्वा र्वा च स्वभुजां राश्याः ॥ तैरुभि घ्रा दशा मास्त्रि दशे पा अयनां राश्याः ॥ चलो राश्याश्च ते स्वर्णं तुला जायि
गते क्रमात् ॥ अयनां राश्र हे हे यास्तत्संस्कारवशाच्च सः ॥ चलो रव्यरेवो यनरेव च रश्च हे पस्तनक्रां ति चरो दया धं
सा ध्ये तु संपात एवने वां स्वस्व पश्चि ध्या गणि नाववो चात् ॥ अथैषा मत्त धालेन संपाता मेव वक्तव्यः ॥ अथ
फलसंध्य धं साधनं न कथंचन ॥ चला कसं क्रमे पुण्यं वंध मुक्त मिदं धिल ॥ नाशं वृ नीये चि दुषान दू कर धा
भा दतः ॥ अथ पुक्त मधु ध्यै वन द्विरो चा पितो मणो ॥ बुं जालो क्ता यनां द्वा ये प्रो क्ता स्तां व्या धु ये स्त ते ॥
कश्चित्तरंत येन नाशं नो रौः स्वी कृत्य तस्या यन ग्रहस्य ॥ त्रा स रा तु यो न यनां राश्या म्दः स देवा ह न ता

पृष्ठ २

६३

[illegible]

पुंश्याग्रहावधि॥ त्रिज्यातोकोटिवृत्तौ स्तोबाहुः क्रांतिज्यकानयोः॥ ॥ आद्यकेंद्रात्तथाभूमौ सत्त्रे नाडीभवत्तमे
 तयोरायनवत्तस्यास्य क्रांतिराकाः किल॥ ॥ तेषां ज्योताडिकास्तत्रातिर्यक्स्थानात्भवत्तगा॥ आद्यकेंद्रात्तथाका
 वंशुज्जनीयोत्तमंडलं॥ ॥ त्रिज्याकर्णपरिक्रांतिज्यका दोज्यास्ततोचक्रा॥ अनुपाताद्भुजज्योत्थवत्तौ दोज्यापि मज्यक
 यत्नां रासैस्वनात्वेटादौ ज्योत्स्वापमज्यका॥ गुणितानि गुणायास्या आपमिवापमस्ततः॥ ॥ चलसैस्वतरेव
 टस्य गोलदिकर्तृ भवेदिह॥ अत्रोक्त्यापरक्रांतिविलोमगणितादुच्यते॥ ॥ अध्याम्यात्तरे सत्त्रे पमज्यायाधकेंद्रतः
 दत्ताकेंद्रमहोरात्रवत्तस्यात्र प्रकल्पयेत्॥ ॥ यत्केंद्रात्तोम्याम्यस्त्ववत्तहोरात्रदेशात्॥ सत्त्रं ध्रुवा चतम्यस्तत्राति
 र्यग्रहावधि॥ ॥ सत्त्रं स्यात्तरेवटसैवैधिव्यक्षोदयलवज्यका॥ क्रांतिज्यादोर्ज्याकावगंतरत्तलसैवया॥ ॥ सैवाधकेंद्रा
 विषुवांशक्रांतिमुतिस्थले॥ क्रज्याग्रे मध्यस्तत्राचतिर्यक्स्थानायते चक्रवत्॥ ॥ त्रिज्याग्रे विषुवांशानां ज्योत्स्यात्तदनु
 पाततः॥ तत्रोपां विषुवांशास्तु तत्तला धनिरासवः॥ ॥ अधां यरीत्या विषुवांशाकांशानां प्रवारावहवो बुधानां
 क्रवंरवमध्यपरिकल्पयत्तया म्यात्तरे तद्विषुवारव्यवत्तं॥ ॥ वत्तयादिष्टं किल तत्तवत्तय आडिकारव्यंतदिहायनारव्य
 त्तनाडिकैव्यं क्रवंरवतनोयद्रतोपरिस्थं चतदिष्टवत्तं॥ ॥ यत्स्याद्भुजस्य क्रनिरासव्यवत्तं भुजांशवत्तं किल त
 द्भुवास्यात्॥ क्रवादेवत्तैरवत्तरावधिस्य क्रज्यांशकास्ते किल तद्भुजांशाः॥ ॥ परापमांशा विषुवांशकायेतथापमां
 शा अपिते प्रकल्प्याः॥ प्रकल्पिते वाव्यवत्तौ तु ये स्युर्देः क्रांतिजीवो क्रांतिभेदमूलात्॥ ॥ आपांशकास्तत्र परा
 पमांशास्ते वापमास्ते विषुवांशकास्तु॥ यद्वायनारव्यं विषुवाति धं स्यावत्तं भवेत्तदुयादिष्टवत्तं॥ ॥ यजालम

दूरस्थित्याजग्रहर्शानिला नांभस्त्वे. सम्यग्गोलकस्थितिर्न ॥ दक्षसंसिद्धाबुध्यते ते
नगोलं दृष्टं ताहं धातुनं वक्ष्यथाहं ॥ ॥ दृष्ट्वा तु शालोकाभिः सूर्यमाभिस्वीय देश
जं ॥ गोलं तावच्छिरं कृत्वा तदंतः प्रवहाभिधः ॥ ॥ चलो न्योथ तदंतश्च भगोलो भा
श्रयस्तथा ॥ कार्यो गणितशिल्पार्थं तत्रैः सचमत्कृतः ॥ ॥ याम्योतरं जागपरं च
कोणाभिधं च तद्वत् चतुष्कयोगे ॥ तयोश्च यश्चोर्ध्वगतस्तदूर्ध्वस्वस्तिकं चान्य
दथास्थितं च ॥ ॥ तद्योगविहान् नवतिप्रमाणं शैर्दृष्टं कृतं स्वदिति जं च तस्यात् ॥
तद्याम्यसौम्येक्षितिजै क्यके ये समारव्य संज्ञौ भवतश्च सौम्ये ॥ ॥ ततोक्षभागे ध्रुवविह्वल
ध्रुवाम्येव धस्तपरिकल्पनीयं ॥ तत्कील काभ्यां च तदंतरस्थः प्रत्यक्षचलो न्यः प्र
वहस्य गोलः ॥ ॥ कार्यो ध्रुवाभ्यामिह रवांकभागेर्दृष्टं कृतं तद्विषुवारव्येष्टं ॥ स्वस्वा
पमां शैश्च ततो दुरात्रवृत्तानि याम्योतरदिग्गतानि ॥ ॥ तदोल याम्योरमंडलं तर्ध्रुवाज्जि
नां शैश्च कदंबविह्वलं ॥ सौम्यध्रुवाधाम्यदिशीह याम्यध्रुवाचसौम्ये किल सौम्ययाम्यं ॥
भाशैः २७ परे प्राक् चलितो भगोलस्तत्कील काभ्यां सुधियाविधेयः ॥ कदंबकाभ्यामिह
रवांकभागेस्तदोल कर्णं किल राशि वृत्तं ॥ ॥ तद्वा रां शाः किल राशयो जातसमाश्चि २७
भिश्चाश्चि मुरवा निसंति ॥ प्रत्यंशमत्रापि कदंबयुग्मवृत्तानि शराश्च श्रयानि ॥ ॥
असरय ताराश्रयगोलकोयं कदंबकाद्यज्जिनवृत्तमत्र ॥ भवत्यकार्याणि ॥ तव तत्र च लं
ध्रुवारव्यं तदूर्ध्वं च वच्छानगतं ध्रुवदर्शं ॥ ॥ पूर्वमस्य ततो वायोः स्वदेशस्थस्ततः क्रमात् ॥
कार्याः शिल्पविद्गोलाः सुसाध्या अन्यथानते ॥ ॥ जीर्णो भवत्तस्य कर्णं राकानो
त्यत्प्रागतिं तां ध्रुवगां सदाहुः ॥ एवं भगोलाश्रयतो तदूर्ध्वं कदंबकाभ्यां चलस्वेष्ट
गोलाः ॥ ॥ भगोलराशि वृत्तास्यः समसूत्रेण कक्षिकाः ॥ स्वस्वगोलस्थिताः स्व
स्वक्रांतिवृत्तं तदेव हि ॥ ॥ गोलसंज्ञीति बोधार्थं मुरव्यं तदोलकत्रयं ॥ कार्यवस्तुप्रती
त्यर्थं त्यक्त्वा पूर्वोदितं बुध ॥ ॥ इति गोलबंधः ॥ ॥ शोधपत्रमिदं अष्टादशानं क
एष्टे वरिष्ठे रित्यस्याग्रे लेख्यं.